L: 14, 24, 36,
L. 14, 24, 36, 49,

L: 14, 24, 36

REVISTĂ SĂPTĂMÎNALĂ
1
Cutezătorii
EDITATĂ DE CONSILIUL NAȚIONAL AL ORGANIZAȚIEI PIONIERILOR
JOI, 3 IANUARIE
1980, ANUL XIV
(NR. 640)

P
605.603

LA MULȚI ANI, SPRE FERICIREA PATRIEI ȘI POPORULUI

Mesageri ai întregului popor — copii și tineri îmbrăcați în pitorești costume naționale reprezentînd toate marile zone etnografice ale țării sau purtînd cu mîndrie uniforma de pionieri și șoimi ai patriei — au adus cu ei, în pragul noului an, într-o revărsare de bucurie și entuziasm, cele mai fierbinți urări de sănătate, fericire și viață lungă tovarășului **Nicolae Ceaușescu,** secretar general al Partidului Comunist Român, președintele Republicii Socialiste România, tovarășei **Elena Ceaușescu,** celorlalți tovarăși din conducerea de partid și de stat.

Cu emoţie şi mîndrie patriotică, am ascultat, în noaptea de Anul Nou, **MESAJUL** adresat întregului nostru popor, la posturile de radio şi televiziune, de către **tovarăşul NICOLAE CEAUŞESCU, secretarul general al Partidului Comunist Român, preşedintele Republicii.** Simple şi calde, cuvintele secretarului general al partidului ne-au reamintit ideile şi faptele care ne dau certitudinea unui viitor luminos, ţelul înalt spre care se îndreaptă hotărît în acţiunile sale întregul nostru popor — ţel cuprins cu claritate şi cutezanţă comunistă în istoricele documente ale Congresului al XII-lea al partidului.

Încărcate de profunde semnificaţii, cuvintele secretarului general al partidului au luminat părinteşte căminele noastre, ale tuturor oamenilor muncii, români, maghiari, germani şi de alte naţionalităţi, mobilizînd întreaga naţiune pentru a ridica la cote şi mai înalte activitatea economică şi social-politică din anul 1980, an hotărîtor al cincinalului actual, asigurînd astfel pregătirea temeinică a trecerii la noul cincinal, 1981—1985.

Alături de părinţii şi fraţii mai mari, pionierii şi şcolarii patriei l-au ascultat şi l-au privit cu ochii lor curaţi şi limpezi pe omul cel mai drag, pe tovarăşul Nicolae Ceauşescu, care, în Mesajul de Anul Nou a exprimat năzuinţele de pace şi progres ale poporului nostru. România promovează neabătut o politică de echitate şi raţiune în relaţiile dintre state, pentru destindere şi colaborare în scopul asigurării securităţii pe întreaga planetă, condiţie de bază pentru ca popoarele să poată munci şi trăi în pace şi pentru ca tînăra generaţie, schimbul de mîine al ţării, să se poată bucura din plin de roadele învăţăturii, să crească şi să se dezvolte liber şi demn, la nivelul cerinţelor viitorului comunist al patriei.

PIONIERII ŞI-AU ÎNDEPLINIT ANGAJAMENTUL LA MUNCĂ PATRIOTICĂ PE ANUL 1979

Cei peste 2,5 milioane pionieri şi cadrele care muncesc cu copiii şi-au îndeplinit angajamentul la muncă patriotică pe anul 1979, în proporţie de 110,8 la sută. Acţionînd sub deviza **«Fiecare pionier — o faptă de muncă pentru înflorirea patriei»,** în perioada vacanţei de vară şi în campania agricolă de toamnă peste 2 000 000 de pionieri şi şcolari, organizaţi în echipe şi brigăzi, au luat parte la strîngerea şi depozitarea unor importante cantităţi de produse agricole. Totodată, s-au organizat 4 400 tabere de muncă patriotică la unele obiective din agricultură şi silvicultură.

Pionierii şi şcolarii şi-au adus, de asemenea, contribuţia la înfrumuseţarea şi buna gospodărire a şcolilor şi localităţilor, la recuperarea şi redarea în circuitul economic a unor materiale secundare. Astfel, s-au colectat şi valorificat 2 105 tone plante medicinale şi 1 633 tone fructe de pădure, 24 429 tone materiale secundare feroase şi neferoase, 9 885 tone de hîrtie, 1 893 tone textile şi 40 917 855 bucăţi sticle şi borcane.

Anunţînd acest succes printr-o **telegramă adresată tovarăşului NICOLAE CEAUŞESCU, secretarul general al partidului,** Biroul Consiliului Naţional al Organizaţiei Pionierilor subliniază că, în anul 1980, ca o expresie concretă a educării copiilor prin muncă şi pentru muncă, Organizaţia Pionierilor şi-a stabilit un angajament la muncă patriotică mai mare cu peste 30 la sută faţă de cel din anul 1979. Pionierii şi şcolarii din întreaga ţară, se spune în telegramă, vor participa prin muncă patriotică la întreţinerea şi recoltarea unor produse agricole, vor contribui, prin efectuarea unor lucrări specifice vîrstei lor, la realizarea a 2 111 noi şcoli, laboratoare, ateliere, grădiniţe şi internate, precum şi la amenajarea a 4 740 baze şi terenuri sportive, locuri de joacă etc., vor organiza, în agricultură şi silvicultură, peste 5 000 tabere de muncă patriotică, vor colecta şi valorifica 2 200 tone plante medicinale şi 1 730 tone fructe de pădure. Acţionînd pentru educarea copiilor în spiritul recirculării şi al economisirii materialelor, vor fi colectate şi valorificate 25 300 tone materiale secundare feroase şi neferoase, 12 900 tone hîrtie, 2 200 tone textile, precum şi 44 860 200 bucăţi sticle şi borcane.

Urmîndu-vă neabătut însufleţitorul exemplu, pe care ni-l oferiţi dumneavoastră, mult iubite şi stimate tovarăşe Nicolae Ceauşescu, se spune în încheierea telegramei, toţi copiii patriei, fără deosebire de naţionalitate, puternic mobilizaţi de măsurile adoptate de conducerea partidului cu privire la intensificarea activităţii de educare comunistă, prin muncă şi pentru muncă a pionierilor şi şcolarilor, vor munci şi învăţa fără preget pentru a se forma ca viitoare detaşamente de muncitori, ţărani, cadre cu o înaltă pregătire şi calificare, necesare făuririi societăţii socialiste multilateral dezvoltate şi înaintării României spre comunism.

LA MULŢI ANI, SPRE FERICIREA PATRIEI ŞI POPORULUI

În frumoasa zi de decembrie a sfîrşitului de an, întîmpinaţi cu dragoste şi căldură, în faţa sediului Comitetului Central, în zvon de buciume şi zurgălăi, copii şi tineri au rostit cu glasuri limpezi şi puternice tradiţionalul «Pluguşor». Din alaiul sărbătoresc, tineri îmbrăcaţi în salopete de muncitori şi brigadieri, în uniforme de ostaşi, pionieri, şoimi ai patriei au dat glas sentimentelor cu care tineretul, întreaga naţiune cinstesc marile evenimente politice ale anului 1979 — momente fundamentale pentru istoria viitoare a patriei — mîndria şi bucuria de a-l avea conducător şi îndrumător pe cel mai stimat şi iubit fiu al poporului — tovarăşul Nicolae Ceauşescu.

Pionierii şi şoimii patriei, într-un frumos moment coregrafic, redau sugestiv aspecte din viaţa lor senină, plină de bucurii şi împliniri, exprimîndu-şi recunoştinţa pentru minunatele condiţii de viaţă şi învăţătură, hotărîrea de a învăţa tot mai bine, de a deveni fii de nădejde ai patriei.

Din rîndul colindătorilor îşi fac apariţia tineri utecişti, dornici să-şi aducă şi ei urarea de sfîrşit de an. Reprezentînd simbolic întregul nostru tineret din şcoli, din uzine, de pe şantiere şi de pe ogoare, fete şi băieţi plini de voioşie exprimă, prin cîntec şi dans, prin înflăcăratele lor urări, devotamentul şi încrederea în partid, în secretarul său general.

Momentul emoţionant al rostirii în cor a jurămîntului de credinţă faţă de patrie, partid şi popor, faţă de tovarăşul Nicolae Ceauşescu a adus în sufletele tinerilor, ale copiilor, ale tuturor celor de faţă intensă emoţie, un moment sărbătoresc, deosebit.

Urărilor entuziaste, pline de dragoste şi încredere ale tinerilor colindători, tovarăşul Nicolae Ceauşescu şi tovarăşa Elena Ceauşescu, ceilalţi tovarăşi din conducerea de partid şi de stat le-au răspuns cu multă dragoste şi căldură. Adresîndu-se tineretului, copiilor, tovarăşul Nicolae Ceauşescu a exprimat, încă o dată, încrederea deosebită pe care partidul o are în tineretul ţării, adresînd acestuia, întregului popor, însufleţitoare îndemnuri de muncă pentru înflorirea patriei.

În încheierea cuvîntării secretarului general al partidului, din mii de piepturi au răsunat ovaţii şi urale. La sfîrşitul ceremoniei, prilejuită de Pluguşorul copiilor şi tineretului patriei cu ocazia Anului Nou 1980, tovarăşul Nicolae Ceauşescu şi tovarăşa Elena Ceauşescu se fotografiază în mijlocul colindătorilor, le adresează urări de fericire, sănătate şi tot mai mari succese la învăţătură, în muncă şi viaţă, apoi tinerii şi copiii sînt invitaţi în sediul Comitetului Central, unde le sînt oferite tradiţionalele daruri de Anul Nou.

TOTUL PENTRU OM, PENTRU ÎNFLORIREA PATRIEI

Iată-ne, la început de drum, într-un nou an. Un an pe care îl dorim cu toții și mai rodnic, și mai plin de împliniri, așa cum ne-am deprins să ne cerem nouă înșine mereu mai mult și mai bine. Temeiurile pentru succesele viitoare le găsim înscrise în **Planul național unic de dezvoltare economico-socială pe anul 1980.** Desigur, acesta conține numeroase cifre, procente, referitoare la toate domeniile de viață, precum și prevederi elaborate în urma unei gîndiri științifice, novatoare, revoluționare, sub directa îndrumare a secretarului general al partidului, tovarășul **NICOLAE CEAUȘESCU.** Astfel, este evident caracterul de continuitate al politicii noastre economice de păstrare a ritmurilor înalte de dezvoltare, prioritate acordîndu-se subramurilor de prelucrare avansată, cum sînt construcția de mașini, metalurgia și chimia. Cifrele de plan, stabilite cu mult realism, au la baza lor remarcabilele succese obținute pînă acum de către poporul nostru, prevăzînd, în continuare, un spor, dacă e să ne referim numai la industrie, de 11,5 la sută.

«Venitul național va crește cu 8,8 la sută față de anul 1979, asigurînd resursele necesare pentru fondul național de dezvoltare economico-socială și pentru creșterea nivelului de trai al populației».

Ceea ce v-am redat mai sus constituie unul dintre articolele legii pentru adoptarea Planului național unic de dezvoltare economico-socială pe anul 1980. Să ne uităm puțin mai atent la el. Să încercăm să-i înțelegem sensul, conținutul. Este vorba, deci, de o creștere a venitului național care va influența nu numai economia dar, implicit, va determina creșterea nivelului de trai, bunăstarea noastră, a tuturor. Cum? Vom lua numai cîteva exemple elocvente:

● **MAJORAREA retribuțiilor, pensiilor și alocațiilor pentru copii (se va încheia cea de a doua etapă de majorare). Aceasta va însemna o creștere a retribuției medii nominale de la 2 011 lei în 1979, la 2 267 lei în 1980.**

● **10 245 lei pentru fiecare familie vor fi cheltuiți din bugetul de stat pentru acțiuni social-culturale.** În ce fel se va materializa suma amintită? Prin:

— **CONSTRUIREA a 245 000 apartamente și 5 300 garsoniere**
— **NOI CINEMATOGRAFE cu peste 14 000 de locuri și NOI CASE DE CULTURĂ ȘI CLUBURI cu 2 500 de locuri, vor fi date în folosință**
— **NOI LOCURI ÎN GRĂDINIȚE — circca 20 700**
— **peste 30 000 DE LOCURI noi în internate**
— **NOI SĂLI DE CLASĂ, totalizînd circa 3 300**
— **DAREA ÎN FOLOSINȚĂ a încă 87 dispensare**

● **DESFACERILE DE MĂRFURI vor avea un volum sporit cu 9,3 la sută față de anul trecut, aceasta însemnînd că mărfuri în valoare de 220 miliarde lei vor fi puse la dispoziția noastră.**

Desigur, nu v-a fost greu să sesizați repetarea sau subînțelegerea cuvîntului «nou». Noi case, noi grădinițe, noi școli, noi dispensare... Într-un cuvînt, perspective minunate de viață și de muncă, de învățătură, de viață spirituală, create de către statul și partidul nostru. Și, în același timp, tot atîtea îndemnuri de dăruire, de hărnicie, de cutezanță.

CHENAR DE ONOARE

Numeroase unități și detașamente pionierești au încheiat trimestrul I cu rezultate bune și foarte bune, obținînd un procent de promovabilitate de sută la sută.

Felicitări, deci, unităților pionierești din: **județul Arad** — Liceul pedagogic; **județul Teleorman** — Școala generală Beiu, comuna Ștorobăneasa; Școala generală nr. 2 Roșiorii de Vede; **Municipiul București** — Școlile generale nr. 1, nr. 5, nr. 11, nr. 13 și nr. 179 precum și unității de pionieri de la Liceul de matematică-fizică nr. 6.

Și... mult succes în noul trimestru al anului școlar detașamentelor fruntașe la învățătură din clasele: a IV-a B, a VI-a A și a VII-a A, Școala generală nr. 7 **(municipiul Arad);** a VI-a D și a VII-a B, Școala generală nr. 19; a V-a C și a VII-a B, Școala generală nr. 16, a VI-a D, Școala generală nr. 6, a V-a A, a V-a C, a VI-a A.B.C., a VII-a C și a VIII-a A, Școala generală nr. 18 **(municipiul Bacău);** a V-a A și a VI-a A, Școala generală nr. 1; a V-a A, Școala generală nr. 2, a VII-a B, Școala generală nr. 4 **(orașul Buhuși);** a V-a B și a VI-a E, Școala generală nr. 9 **(municipiul Gheorghe Gheorghiu-Dej);** a V-a, a VI-a și a VII-a, de la Școala generală Gîrdești, comuna Necșești **(județul Teleorman)** precum și claselor a III-a și a IV-a de la Școala generală nr. 3 și 5 din Alexandria și a V-a C și a IV-a F, Școala generală nr. 109; a IV-a A și a VI-a C, Școala generală nr. 93; a IV-a B și a III-a E de la Școala generală nr. 99 **(municipiul București).**

PIONIERI LA IZVOARELE ISTORIEI

(Reportajul, în pag. 5)

RALIUL VACANȚEI

SERBĂRILE POMULUI DE IARNĂ

Zilele acestei vacanțe de iarnă atît de bogată în surprize și daruri de tot felul au fost pentru toți pionierii, pentru toți copiii țării, zile de adevărată sărbătoare, zile de neuitat. Voia bună și veselia, cîntecul si iocul și-au dat mîna la strălucitoarele carnavaluri ale zăpezii sau în orășelele copiilor pentru a sărbători împreună cu pionierii, după datina străbună, noul an în jurul pomului de iarnă. Cel mai așteptat dintre personaje, Moș Gerilă, a descins și el (după cum l-a ajutat zăpada și fantezia) dintr-o sanie, dintr-o caleașcă împodobită, dintr-un cart sau chiar dintr-o rachetă.

Din județul Gorj am aflat că pentru cei peste 70 000 de pionieri și șoimi ai patriei, Moș Gerilă a împărțit cadouri în valoare de aproape 2,5 milioane de lei, trecînd pe la toate școlile și grădinițele de aici. Și, pe cei pe care nu i-a găsit la școli, i-a întîlnit la carnavalurile pionierești de la Casele pionierilor și șoimilor patriei din Tg. Jiu, Motru, Sadu, Țicleni, Cărbunești și Novaci.

În județul Satu Mare fiecare unitate de pionieri a pregătit cîte un plugușor cu urări de sănătate și belșug pentru Anul Nou. Astfel, pionierii din Livada le-au urat părinților și fraților mai mari, cooperatorilor și mecanizatorilor de la IAS-ul și CAP-ul din localitate, iar colectivul de oameni ai muncii de la Întreprinderea de prelucrare a lemnului din Tășnad a primit Plugușorul pionierilor de la Școala generală de-aici.

Pentru toți pionierii județului Satu Mare, carnavalurile pionierești care au avut loc cu prilejul serbării pomului de iarnă au reprezentat adevărate zile ale veseliei, iscusinței, fanteziei și originalității. Altfel spus, la carnavalul «Fulgilor de nea» care s-a desfășurat la Satu Mare au participat cele mai bune zece perechi din fiecare școală a județului, adică pionierii care au avut cele mai interesante și mai ingenioase idei de a-și ascunde identitatea în spatele costumelor și al măștilor. Alte sute de pionieri și șoimi ai patriei din acest municipiu au asigurat programul artistic cu care a fost întîmpinat Moș Gerilă în Orășelul copiilor, program pe care tot ei l-au intitulat sugestiv «Bucuriile copilăriei fericite».

În județul Vaslui, în jurul pomului bogat împodobit, pionieri au prezentat întregul repertoriu de cîntece și datini specifice zonei. În fiecare zi, în Orășelul copiilor, de la deschidere și pînă pe 3 ianuarie, fiecare unitate de pionieri din municipiu a prezentat cîte un program artistic alcătuit cu dragoste și har. S-a cîntat, s-au spus snoave și ghicitori, iar cei mai pricepuți în ale dansului au încins frumoase hore împreună cu părinții și tovarășii profesori, vizitatori și ei ai orășelului.

Porțile înalte, împodobite cu cetină și funde colorate se deschid larg. Copii, mai mici și mai mari, aleargă nerăbdători în jurul pomului de iarnă. Este unul cu totul și cu totul adevărat! Are rădăcinile adînc înfipte în pămînt, crengile mari, viguroase poartă daruri și podoabe. În spatele lui, trompetele anunță solemn: «A sosit vacanța! A sosit vacanta!».

Căsuțele care găzduiesc povești, jocurile mecanice, leagănele și caruselele, nelipsita «vată de zahăr», îmbietorii «pufuleți galbeni», înghețata ascunsă în coșulețe — toate îi îmbie pe oaspeții «Orășelului copiilor» din Capitală. Trei băieți, cu acordeoane pe umăr, se sfătuiesc:

— S-o luăm metodic, zice cel mai scund dintre ei, Ionel Soare.

— Și aici «te dai mare», glumește prietenul său, Mihai Niță. Ei, s-auzim!

— Mai întîi, să rămînem să vedem și programul celorlalți. Așa se face! Că și ei ne-au aplaudat orchestra noastră. De altfel, am auzit că montajul literar-muzical al pionierilor de la Școala generală nr. 165 este foarte bun, iar surorile Monica și Carmen Răducanu au un număr frumos de folk.

— Ne-ai convins! cedează și cel de-al treilea, Cristian Lazăr. Pe urmă însă ne lăsăm aici, în culise, instrumentele și mergem la carting. De acord?

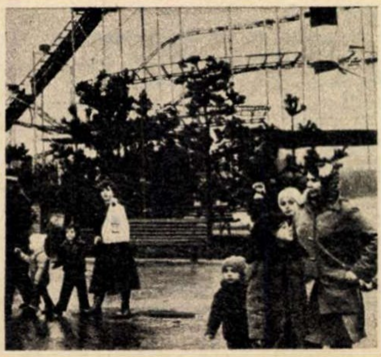

— De acord! — îl liniștiră prietenii, cunoscîndu-i bine cea de-a doua pasiune.

O ÎNTREBARE, UN RĂSPUNS PE... ALEILE ORĂȘELULUI COPIILOR ...CE ȚI-A ADUS VACANȚA?

Adina Receanu (Școala generală nr. 101, Popești-Leordeni): «Bucuria de a fi comandanta unui detașament care a terminat trimestrul numai cu note bune și foarte bune. După cum vedeți, ne petrecem zilele vacanței împreună. Vom face turul Bucureștiului, avem bilete pentru spectacole la Operetă, la Teatrul Național, la filme pentru copii.

Cristian Coman (Școala generală nr. 96): «Vacanța mi-a adus un răgaz să mă pot pune la punct cu unele materii la care nu sînt mulțumit cum am încheiat trimestrul. Mi-am făcut un plan bun în privința asta...

Viorica Andreiță (Școala generală nr. 96): «Vreau să mă ocup mai mult de frățiorul meu, Bogdan. Are aproape trei ani și mereu vrea să stea cu mine. Pînă acum am fost ocupată cu școala. Acum, însă, e vacanță...»

Da, vacanță veselă, vacanță darnică, vacanță care vă răsplătește din plin pentru hărnicia de care dați dovadă în tot ceea ce faceți.

ELENA MĂNESCU

BUREBISTA

2050 DE ANI
DE LA CONSTITUIREA PRIMULUI STAT DAC CENTRALIZAT ȘI INDEPENDENT

Evocare istorică de **VLAICU BÂRNA**
Desene: **VALENTIN TĂNASE**

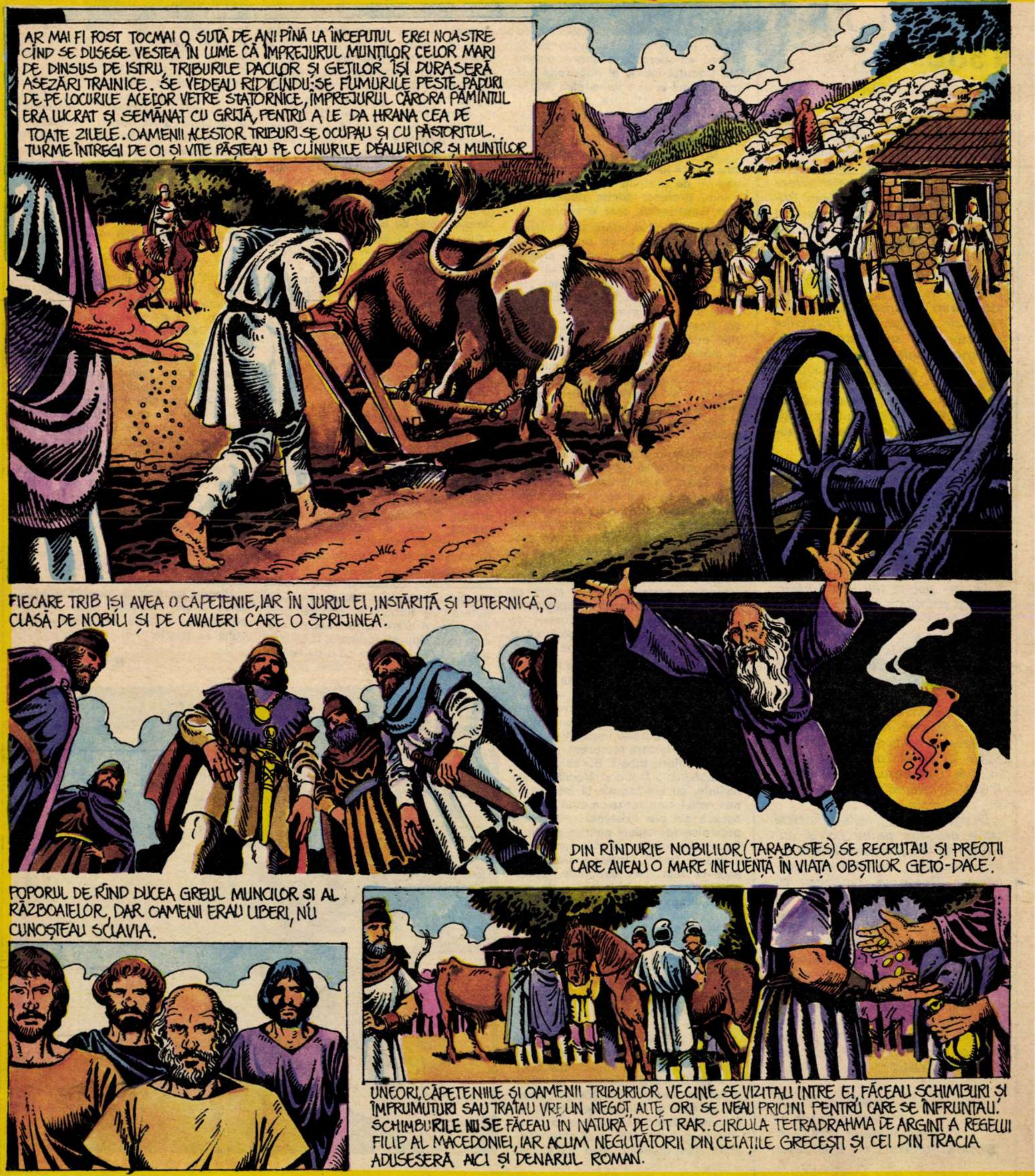

AR MAI FI FOST TOCMAI O SUTĂ DE ANI PÎNĂ LA ÎNCEPUTUL EREI NOASTRE CÎND SE DUSESE VESTEA ÎN LUME CĂ ÎMPREJURUL MUNȚILOR CELOR MARI DE DINSUS DE ISTRU, TRIBURILE DACILOR ȘI GEȚILOR ÎȘI DURASERĂ AȘEZĂRI TRAINICE. SE VEDEAU RIDICÎNDU-SE FUMURILE PESTE PĂDURI DE PE LOCURILE ACELOR VETRE STATORNICE, ÎMPREJURUL CĂRORA PĂMÎNTUL ERA LUCRAT ȘI SEMĂNAT CU GRIJĂ, PENTRU A LE DA HRANA CEA DE TOATE ZILELE. OAMENII ACESTOR TRIBURI SE OCUPAU ȘI CU PĂSTORITUL. TURME ÎNTREGI DE OI ȘI VITE PĂȘTEAU PE CLINURILE DEALURILOR ȘI MUNȚILOR.

FIECARE TRIB IȘI AVEA O CĂPETENIE, IAR ÎN JURUL EI, INSTĂRITĂ ȘI PUTERNICĂ, O CLASĂ DE NOBILI ȘI DE CAVALERI CARE O SPRIJINEA.

DIN RÎNDURIE NOBILILOR (TARABOSTES) SE RECRUTAU ȘI PREOȚII CARE AVEAU O MARE INFLUENȚĂ ÎN VIAȚA OBȘTILOR GETO-DACE.

POPORUL DE RÎND DUCEA GREUL MUNCILOR ȘI AL RĂZBOAIELOR, DAR OAMENII ERAU LIBERI, NU CUNOȘTEAU SCLAVIA.

UNEORI, CĂPETENIILE ȘI OAMENII TRIBURILOR VECINE SE VIZITAU ÎNTRE EI, FĂCEAU SCHIMBURI ȘI ÎMPRUMUTURI SAU TRATAU VREUN NEGOȚ, ALTE ORI SE IVEAU PRICINI PENTRU CARE SE ÎNFRUNTAU. SCHIMBURILE NU SE FĂCEAU ÎN NATURĂ DECÎT RAR. CIRCULA TETRADRAHMA DE ARGINT A REGELUI FILIP AL MACEDONIEI, IAR ACUM NEGUȚĂTORII DIN CETĂȚILE GRECEȘTI ȘI CEI DIN TRACIA ADUSESERĂ AICI ȘI DENARUL ROMAN.

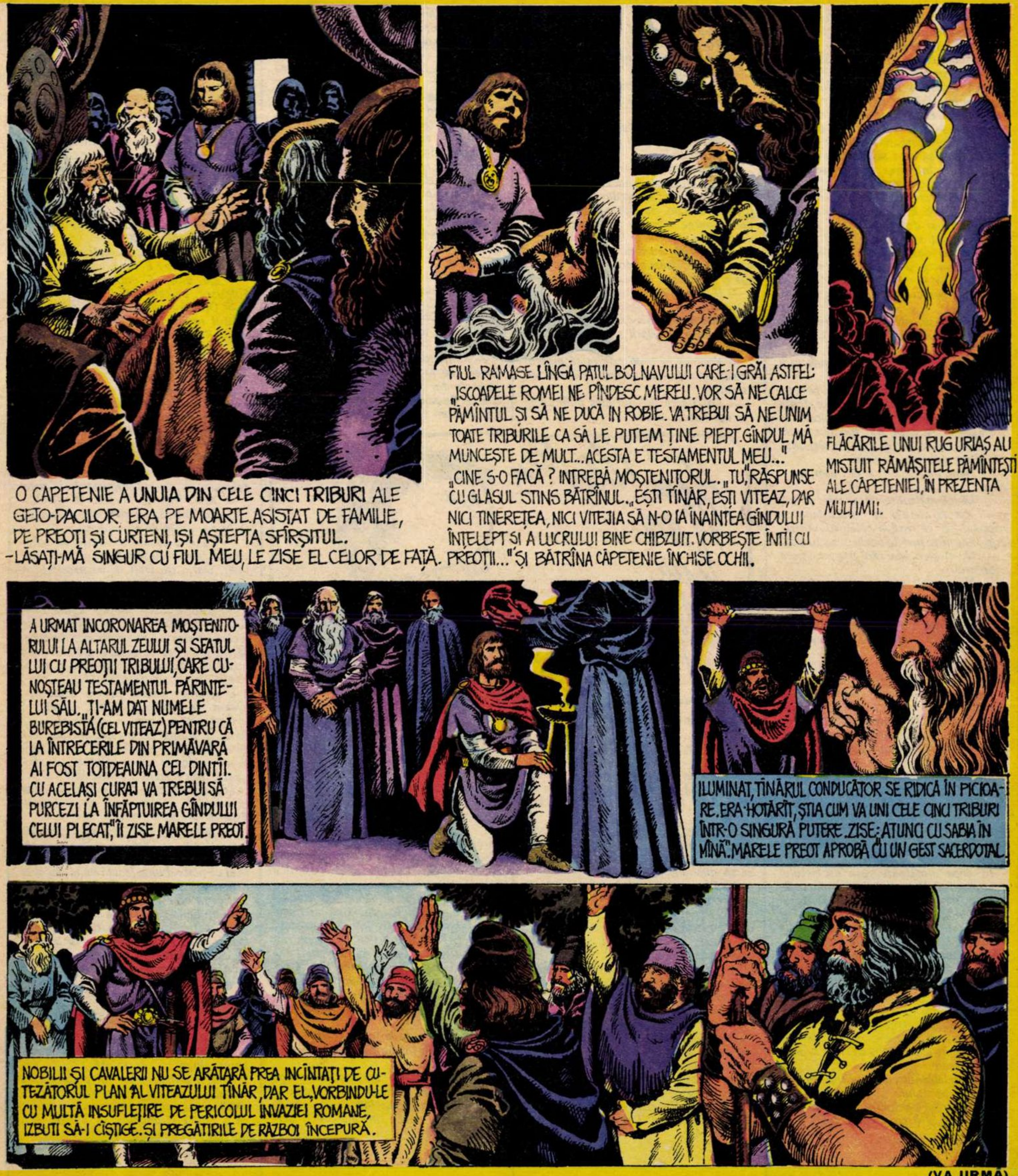

O CAPETENIE A UNUIA DIN CELE CINCI TRIBURI ALE GETO-DACILOR ERA PE MOARTE. ASISTAT DE FAMILIE, DE PREOȚI ȘI CURTENI, IȘI AȘTEPTA SFÎRȘITUL.
– LĂSAȚI-MĂ SINGUR CU FIUL MEU, LE ZISE EL CELOR DE FAȚĂ.

FIUL RAMASE LÎNGĂ PATUL BOLNAVULUI CARE-I GRĂI ASTFEL: „ISCOADELE ROMEI NE PÎNDESC MEREU. VOR SĂ NE CALCE PĂMÎNTUL ȘI SĂ NE DUCĂ IN ROBIE. VA TREBUI SĂ NE UNIM TOATE TRIBURILE CA SĂ LE PUTEM ȚINE PIEPT. GÎNDUL MĂ MUNCEȘTE DE MULT... ACESTA E TESTAMENTUL MEU..." „CINE S-O FACĂ ? INTREBĂ MOȘTENITORUL. „TU," RĂSPUNSE CU GLASUL STINS BĂTRÎNUL. „EȘTI TÎNĂR, EȘTI VITEAZ, DAR NICI TINEREȚEA, NICI VITEJIA SĂ N-O IA ÎNAINTEA GÎNDULUI ÎNȚELEPT ȘI A LUCRULUI BINE CHIBZUIT. VORBEȘTE ÎNTÎI CU PREOȚII..." ȘI BĂTRÎNA CĂPETENIE ÎNCHISE OCHII.

FLĂCĂRILE UNUI RUG URIAȘ AU MISTUIT RĂMĂȘIȚELE PĂMÎNTEȘTI ALE CĂPETENIEI, ÎN PREZENȚA MULȚIMII.

A URMAT INCORONAREA MOȘTENITORULUI LA ALTARUL ZEULUI ȘI SFATUL LUI CU PREOȚII TRIBULUI, CARE CUNOȘTEAU TESTAMENTUL PĂRINTELUI SĂU. „ȚI-AM DAT NUMELE BUREBISTĂ (CEL VITEAZ) PENTRU CĂ LA ÎNTRECERILE DIN PRIMĂVARĂ AI FOST TOTDEAUNA CEL DINTÎI. CU ACELAȘI CURAJ VA TREBUI SĂ PURCEZI LA ÎNFĂPTUIREA GÎNDULUI CELUI PLECAT," ÎI ZISE MARELE PREOT.

ILUMINAT, TÎNĂRUL CONDUCĂTOR SE RIDICĂ ÎN PICIOARE. ERA HOTĂRÎT, ȘTIA CUM VA UNI CELE CINCI TRIBURI ÎNTR-O SINGURĂ PUTERE. ZISE: „ATUNCI CU SABIA ÎN MÎNĂ". MARELE PREOT APROBĂ CU UN GEST SACERDOTAL.

NOBILII ȘI CAVALERII NU SE ARĂTARĂ PREA INCÎNTAȚI DE CUTEZĂTORUL PLAN AL VITEAZULUI TÎNĂR, DAR EL, VORBINDU-LE CU MULTĂ INSUFLEȚIRE DE PERICOLUL INVAZIEI ROMANE, IZBUTI SĂ-I CÎȘTIGE. ȘI PREGĂTIRILE DE RĂZBOI ÎNCEPURĂ.

(VA URMA)

ROADE SPORITE ÎN NOUL AN, 1980!

Pe deplin încredințați că anul școlar 1979—1980 trebuie să reprezinte o nouă treaptă în ridicarea calității la învățătură și în întreaga noastră activitate pionierească, purtătorii cravatei roșii cu tricolor din județul Olt sînt hotărîți să-și materializeze cutezanța lor în fapte grăitoare. Primul trimestru școlar a demonstrat că există resurse suficiente pentru a ne îndeplini toate sarcinile pentru care ne-am angajat. Am realizat și am depășit angajamentele la muncă patriotică în 1979 (cu 102%), iar în 1980 dorim să raportăm Conferinței Naționale a Organizației Pionierilor rezultate mult superioare. Comandamentul pionieresc municipal Slatina a lansat, cu prilejul unei adunări recente de analiză a activității pionierești pe anul trecut, acțiunea **«Anul școlar 1979—1980, anul calității la învățătură și în întreaga noastră activitate pionierească».**

Printre obiectivele propuse în această acțiune competitivă se va avea în vedere izbînzile obținute pe frontul învățăturii în fiecare unitate de pionieri — promovabilitatea totală, nici o notă sub 7, nota 10 la purtare obținută de toți pionierii din școală —, precum și înființarea a cel puțin trei noi cercuri tehnico-aplicative și științifice, printre care unul uzinal, trei cercuri cultural-artistice, două cercuri sportiv-turistice.

Cu gîndul și cu fapta noastră închinate istoricului Congres al XII-lea al Partidului Comunist Român, am inițiat și am organizat și alte noi acțiuni pionierești. Astfel, pentru activizarea cercurilor și cluburilor de dezbateri politico-ideologice organizăm în județ concursul «Documentele Congresului al XII-lea al P.C.R. — călăuză spre viitorul nostru comunist».

Desigur, gîndul, faptele noastre rămîn deschise pentru noi și eficiente realizări prin care să ne dovedim capacitatea, spiritul nostru revoluționar. Dorim să contribuim cu toate forțele noastre de copii ai țării, ai județului nostru, la traducerea în viață a mărețelor sarcini care revin Organizației Pionierilor din documentele Congresului partidului. Dorim să întîmpinăm cea de-a IV-a Conferință Națională a Organizației Pionierilor cu belșug de roade, de izbînzi în munca și în activitatea noastră. Cu elanul nostru pionieresc, cu tenacitate, hărnicie și cutezanță, vom reuși!

CAMELIA NIȚĂ
pionier-locțiitor al
președintelui C.N.O.P.
Școala generală nr. 8, Slatina

PIONIERI LA IZVOARELE ISTORIEI

O vizită a pionierilor în sălile Muzeului de istorie națională înseamnă retrăirea emoționantă a unor momente din trecutul istoric al poporului nostru. În anul în care aniversăm 2050 de ani de la constituirea primului stat dac centralizat și independent, asemenea acțiuni sînt organizate în foarte multe detașamente și unități.

...Ne aflăm într-una din sălile dedicate epocii lui Burebista. Pionierii sînt onorați de prezența directorului Muzeului, profesor doctor docent **Florian Georgescu,** care le spune:

— Aș vrea să vă informez că muzeul nostru, deschis acum opt ani, este în întregime renovat. Avem în prezent 70 de săli care, parcurse, totalizează un drum de 5 km. Trei săli mari sînt destinate perioadei lui Burebista-Decebal și pe care urmează să le vizitați voi. Avem, de asemenea, o mare expoziție numismatică, cuprinzînd 400 000 de monede, care oferă privitorului posibilitatea unei adevărate incursiuni în istoria monedei, din antichitate și pînă în zilele noastre. Implicit, cercetarea lor aduce clarificări importante în mai buna cunoaștere a vieții geto-dacilor.

Ne aflăm în fața unei hărți care se desfășoară pe un întreg perete și care înfățișează teritoriul carpato-dunăreano-pontic pe care se întindea statul geto-dac centralizat și independent pe vremea lui Burebista, constituit în jurul anilor 70 î.e.n. În izvoarele antice, geții erau denumiți tracii care locuiau pe cursul inferior al Dunării în spațiul dintre Balcani, Marea Neagră și Carpați. Din aceleași izvoare aflăm că tracii de pe teritoriul Carpaților și din Transilvania purtau numele de daci. Și mai știm că atît geții, cît și dacii vorbeau aceeași limbă.

— «Pe harta pe care o aveți în față — le explică pionierilor Marieta Gheorghiță, muzeograf principal — puteți urmări aria pe care-și duceau viața geto-dacii și unde, așa cum precizează istoricii, trăiau împărțiți în patru mari zone, fiecare reprezentînd o puternică uniune tribală. Burebista, care neîndoielnic a fost o strălucită personalitate, cu îndrăzneala și înțelepciunea care-l caracterizau a știut să folosească din plin existența celor patru puternice formațiuni politice pentru a le uni și a realiza un stat centralizat.

Foarte tinerii vizitatori s-au oprit apoi în fața unor exponate, dovezi elocvente, mărturii despre viața materială și spirituală a geto-dacilor, care a cunoscut o puternică dezvoltare la sfîrșitul secolului al II-lea î.e.n. Diapozitivele pe care le-au privit reprezintă străvechi cetăți, fortificații descoperite prin săpături arheologice și care atestă extraordinara capacitate creatoare a constructorilor. Piatra încastrată cu bîrne de lemn dădea zidurilor o mare rezistență. Sistemul de cetăți și fortificații din Munții Orăștie impresionează și astăzi prin concepția și tehnica de construcție. Ridicate de Burebista pentru a se apăra împotriva amenințării romanilor, acestea au fost în continuare întărite de Decebal. Obiectele descoperite dovedesc că în jurul cetăților se aflau complexe gospodărești. S-au găsit vase de provizii, vase destinate hranei, ba chiar un cuptor de copt pîine. Foarte interesante sînt exponatele care atestă că geto-dacii cunoșteau bine metalurgia fierului, fiind mari meșteri în lucrarea acestui important metal pentru dezvoltarea unei civilizații.

Strămoșii noștri erau, de asemenea, meșteri iscusiți în olărit, aveau cunoștințe de astrologie, de medicină, farmacie — cunoșteau și foloseau plantele medicinale. O cultură unitară, o viață spirituală bogată, acestea sînt caracteristicile străvechii civilizații ale statului creat de Burebista.

Pionierii au urmărit cu interes fiecare obiect expus în sălile vizitate. Un fragment de inscripție pe o lespede de piatră le reține în mod deosebit atenția. De aici au început numeroasele lor întrebări în legătură cu Burebista. «Cine era, de unde venea?»

Despre Burebista, Strabon (geograf grec, a trăit între anii 64—63 î.e.n. pînă la anul 21 e.n.) spune că a fost «un bărbat get care, luînd conducerea neamului său, a întemeiat o mare stăpînire (împărăție) și a supus geților cea mai mare parte din populațiile vecine; pe celți i-a pustiit cu totul, iar pe boiii și pe tauriscii i-a nimicit cu desăvîrșire». Interesant este că acest mare conducător de oști, care avea o armată de peste 200 000 de oameni (ceea ce-i speria și pe romani), i-a urmărit pe dușmani, alungîndu-i peste graniță, fără a întreprinde însă incursiuni de ocupație. Războaiele lui Burebista au fost războaie de apărare.

Prestigiosul om de știință, istoricul Radu Vulpe, consideră că Burebista a condus la început una din marile și puternicele formațiuni politice getodace, avînd drept centru bogata așezare de la Popești (comuna Mihăilești, Ilfov). De aici se pare că a pornit și a unificat apoi celelalte zone politice.

Au urmat în continuare explicațiile în legătură cu inscripțiile de pe fragmentul de piatră pe care tinerii vizitatori îl priveau cu mult interes.

— Vă aflați în fața unui foarte interesant document în piatră, descoperit la sfîrșitul secolului trecut, relatează ghidul nostru. Ceea ce vedeți voi este o copie după originalul care se află la Muzeul Național din Sofia. În inscripția de pe lespede este cuprins textul Decretului pe care cetatea Dionisopolys l-a dat pentru cinstirea meritelor cetățeanului Acorneon. În legătură cu Acorneon este menționat și numele marelui rege dac. Despre ce este vorba? Se știe din multe izvoare antice că Burebista s-a bucurat de mare prețuire în rîndul cetăților grecești de la Marea Neagră, asupra cărora a exercitat o puternică influență. Acestea vedeau în el o putere capabilă să se opună romanilor. Printre meritele lui Acorneon din Dionisopolys se numără și acela de a fi mediat tratative între regele dac și cetatea sa. În același timp, el a fost și ambasadorul lui Burebista în imperiul roman, spre a-i oferi lui Pompei sprijin în războiul împotriva lui Cezar. Ajutoarele regelui dac n-au mai apucat să ajungă la aliatul său. Între timp, Pompei a fost învins în bătălia de la Pharsalos (9 august, 48 î.e.n.). După victorie, imperatorul roman a pedepsit pe toți cei care l-au sprijinit pe adversarul său. Pe Burebista dorea mai ales să-l lovească. Cunoscîndu-i forța, Cezar începe să-și pregătească o mare armată spre a-l ataca, dar Cezar este ucis și nu-și mai poate realiza planurile.

Sub sceptrul lui Burebista s-a aflat o țară puternică și bogată. Ceea ce a început el, avea să continue mai tîrziu Decebal, conducătorul-erou în dramatica încleștare a dacilor cu romanii.

Plecînd din muzeu, pionierii au mulțumit pentru bogatele date obținute pe care le vor folosi în adunările cercului de istorie.

B. CARAGIALE

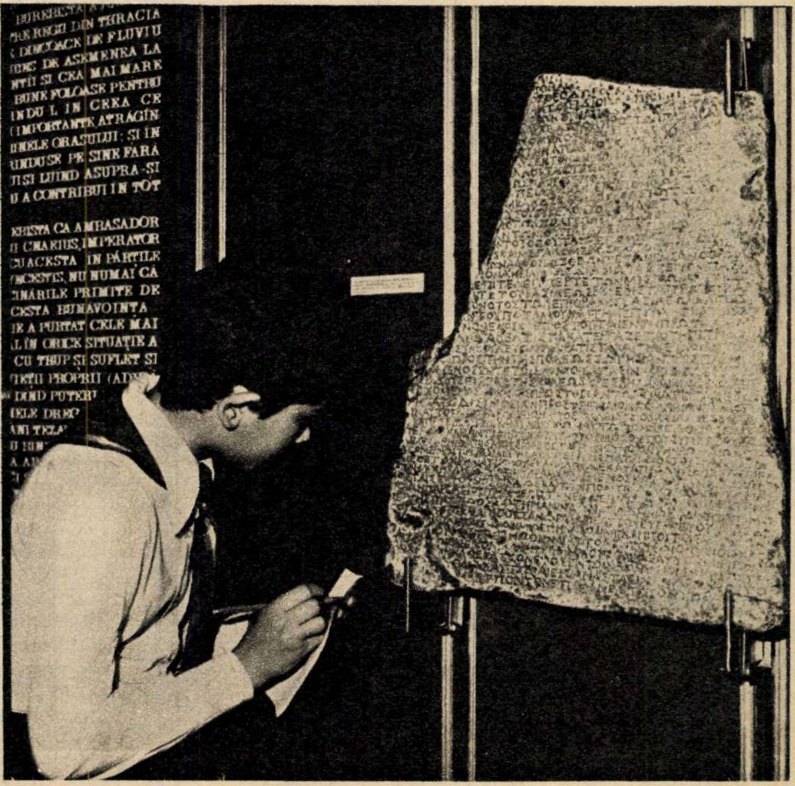

TRANZISTORUL

Schiță științifico-fantastică de GEORGINA VIORICA ROGOZ

În sala de așteptare a spitalului veterinar din cartierul nostru se mai găseau la rînd doar o femeie cu un motan siamez și o băbuță cu un mops. Deodată, ușa de la intrare se deschise și înăuntru dădură buzna o fetiță, un pionier și bunicul lor. Tustrei păreau tare grăbiți și buimăciți. Fetița avea lacrimi pe obraz; pionierul — deși era vară — ținea la piept o căciulă țurcană, strîngînd-o bine, pesemne ca să nu-i scape mica dihanie ce se zbătea într-însa. Bunicul se așeză distrat pe bancă, făcîndu-și vînt cu un ziar. Copiii rămaseră în picioare, gata să se repeadă în cabinetul doctorului, îndată ce s-ar deschide ușa.

— Așteptați-vă rîndul, spuse din vîrful buzelor, nervoasă, femeia cu siamezul. Cotoiul, nervos și el, scoase un miorlăit înfundat. Fetița și băiatul tresăriră îngroziți, iar bunicul sări în sus, ca mușcat de șarpe.

— Tovarășă, strigă el, neliniștit, țineți-vă javra să nu miorlăie, că o pățim! Iar îl apucă inima!

— Javră? protestă jignită femeia și îl privi furioasă pe bunic.

Tocmai în clipa aceea mopsul băbuței începu să mîrîie și să se înece. La rîndul lui, cotoiul siamez scuipă și miorlăi ca un apucat. Pe data, din țundul căciulii țurcane, ținută de pionier, îi răspunse un lătrat puternic și voios.

— Ham, ham, ham! și iar: ham, ham, ham!

— Maică-măiculiță, așa mic și c-o gură așa de mare?! se miră băbuța cu mopsul. Da' ce rasă e cățelușul vostru, copii? de ce se învîrte acolo ca un turbat?

— Nu-i turbat. Mai rău! zise posomorît pionierul.

— Nu-i cățel! adăugă fetița, abia ținîndu-și plînsul.

Bunicul clătină din cap, taciturn. Băbuța avea însă chef de vorbă.

— Așadar, e cățelușă? Să vă trăiască, maică!

— Nu e cățelușă! Și suferă de inimă! lămuri fetița, suspinînd.

Nedumerită, băbuța cu mopsul se întoarse către bunic:

— Sînt nepoții dumitale?

— Îhîm, făcu acesta, morocănos.

— Sînt tare drăguți, dar cam... șui, bătu-i-ar norocul!

Femeia cu siamezul se apropie de ea și-i șopti la ureche:

— Niște fandosiți. Fetița, barem, parcă nu-i în toate mințile. De altfel, nici bătrînul nu pare cu scaun la cap!

Băbuța nu auzea însă cu urechea aceea și nu răspunse.

În clipa următoare, ușa cabinetului se deschise, lăsînd să treacă un cetățean cu un cîine lup, în lesă. Doctorul apăru în prag. Femeia cu siamezul și băbuța cu mopsul se ridicară de la locul lor. Mopsul mîrîi spre lup. Cotoiul siamez, speriat, pufni și sări din brațele stăpînei sale drept în capul doctorului, care-l apucă de coadă. Imediat, în sala de așteptare se dezlănțui o hărmălaie cumplită. Lătra cîinele-lup, miorlăia siamezul, mîrîia întărîtat mopsul. Dar lătratul cel mai strașnic pornea din căciula pe care pionierul o strîngea la piept cu disperare.

Cînd cetățeanul cu lupul ieși, se auzi și glasul băiatului.

— Tovarășe doctor! Vă rugăm, e un biet pui, faceți-i ceva ca să tacă! O să moară!

— Tovarășe doctor, are inima slabă, o să moară Fulgușor! scîncea fetița.

— Tovarășe doctor, e un caz unic! Luați-ne în cabinet! argumenta cu demnitate bunicul.

Tustrei vorbeau odată, dar glasurile lor erau acoperite de miorlăieli și lătrături.

— Pardon, se stropși la bunic femeia cu siamezul. E rîndul meu, nu al cățelului dumitale!

Sîcîit la culme, bătrînul ripostă:

— Dar înțelege, femeie, nu-i cîine, e pisoi! Și smulse căciula din brațele nepotului său. Din ea scoase, într-adevăr, spre uimirea celor de față, un pisoi alb ca un fulg, zburlit și îngrozit. Tremura tot și, de frică, nu îndrăznea nici măcar să miorlăie. Căsca doar botul mic și roz și gîfîia ușor. Părea sfîrșit de puteri.

— Îi bate inima să se spargă! zise și pionierul, necăjit.

În sală se făcu deodată liniște. Doctorul își puse ochelarii și se aplecă spre pisoi.

— Vreți să spuneți cumva că pisoiul acesta a lătrat adineauri? întrebă el, șovăitor.

— Da! ziseră într-un glas bunicul și cei doi nepoți ai săi.

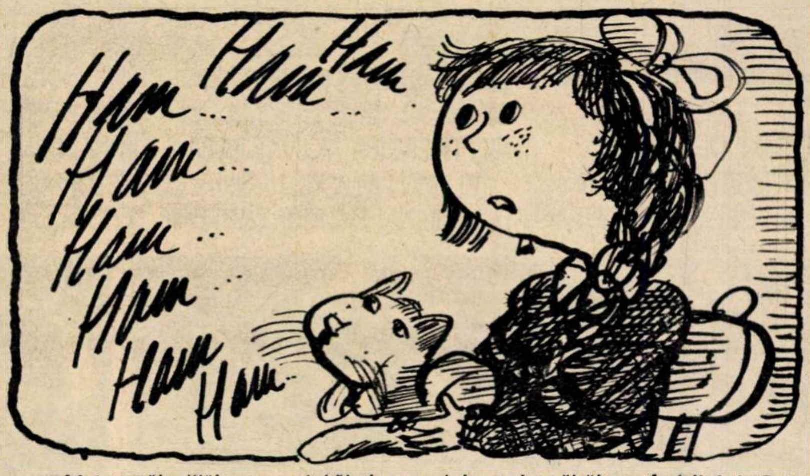

— Maica-măiculiță! se cruci băbuța cu mopsul.

— Poftim, ce invenție! rîse femeia cu siamezul.

— Dar e nemaipomenit! se revoltă doctorul. Să pretindeți că un — hîm — un pisoi... latră! N-am mai auzit așa ceva!

— Nici eu, credeți-mă, susținu bunicul. Totuși, Fulgușor al nostru latră.

— Și... urmă doctorul, bănuitor, știe și să miorlăie?

— Desigur, suspină fetița, știe. E doar pisoi.

— Tocmai asta e nenorocirea lui. De obicei miorlăie. Dar, îndată ce a mieunat, ori a auzit un alt miorlăit, se pornește apoi pe un lătrat...

— A lătrat de cînd s-a născut? a rîs prudent doctorul, uitîndu-se mai mult la bunic decît la Fulgușor.

— Nuu... doar de azi dimineață, lămuri pionierul. Cînd m-am întors de la școală, i-am dat o feliuță de salam. Fulgușor a mîncat-o, apoi a miorlăit că mai vrea. După aceea a început, tam-nesam, să latre. Ne-am speriat cu toții. Credeam că în odaie a intrat vreun dulău. Dar n-avea cum. Noi stăm de-o lună într-un bloc nou, la etajul II și n-am văzut cîini mari în bloc.

— Și... cum așa? A lătrat?

— Pe cuvîntul meu! Fulgușor a lătrat și apoi s-a speriat în așa hal încît era să moară. S-a ascuns sub pat. Dar acolo mai avem doi pisoi mici, plus pe mama lor.

— Pe Albă-ca-Zăpada! exclamă fetița.

— Și, cînd Fulgușor s-a potolit și a început să se joace, Albă-ca-Zăpada a miorlăit așa cum fac pisicile cu puii lor, a urmat bunicul. Atunci am auzit și eu cu urechile mele, întîia oară. Fulgușor a prins să latre ca un coșcogea dulău. Nu vă mai spun ce balamuc a fost după asta în casă la noi. S-au strîns toți vecinii aproape.

— Și, zise fetița, o vecină de la etajul nostru zicea să-l vindem pe Fulgușor la circ.

— Mai bine l-ați duce pe băiat la circ, se vîrî în discuție, revoltată, femeia cu siamezul. Cu siguranță că băiatul e ventriloc. Ori poate chiar dumneata, tovarășe, ai astfel de talente și-ți bați joc de noi!

— Știm noi ce-i aceea un ventriloc, femeie, se înfurie bunicul. Ventrilocul vorbește din burtă. Eu n-am asemenea talente! Eu sînt pensionar, tovarășe doctor! Sînt om serios. Dacă e un ventriloc printre noi, apăi ăla e, afurisitul de Fulgușor!

— Sau băiatul ăsta mincinos! o ținea într-una femeia cu siamezul.

— I-auzi, măiculiță!... se miră băbuța.

Băiatul se supără.

— Eu nu mint și nu-s ventriloc!

Doctorul avu atunci o idee:

— Să poftească în cabinetul meu tovarășa cu siamezul și dumnealui cu pisoiul ventriloc. Restul, rămîne afară. O să vedem imediat dacă Fulgușor miorlăie sau latră.

Pionierul, fetita si băbuța cu mopsul se așază pe bancă, trăgînd cu urechea. Din cabinet se auzi întîi un miorlăit prelung. Miorlăia siamezul. Apoi, un lătrat vesel și puternic. Lătra pisoiul alb.

Brusc, ușa se deschise din nou. Doctorul ieși, zăpăcit, dînd din cap.

— Da, da... O să telefonez unui coleg. E un caz cu totul rar... Un pisoi care latră...

— Am spus de la început, bătrînul e ventriloc, se încăpățîna să afirme femeia cu siamezul.

— Tovarășă, nu mă insulta! strigă bunicul, furios. Și era gata să se-aprindă un scandal în lege, cînd — în sala de așteptare — năvăli un tînăr cu o servietă enormă.

— Aici se află pisoiul care a înghițit lătratul meu? întrebă el cu sufletul la gură.

— Tovarășe, aici e spital pentru animale, nu pentru... oameni nervoși! rosti ironică femeia cu siamezul.

— Dar nu e deloc nervos. Dînsul e Ciudatul-inginer-de-la-parter, îl lămuri pionierul pe doctor. Îl cunosc. E inginerul care s-a mutat acum două zile în apartamentul de sub noi.

— Tovarășe inginer, încep să înțeleg, deși nu suficient ca să pricep totul, zise gînditor bunicul. Văd că nepoții mei te cunosc. Eu n-am avut onoarea pînă azi, dar...

— În apartamentul dumnealui de la parter are jucării foarte frumoase, mecanice, explică fetița. Am văzut noi cînd le-a despachetat. Dar nu are copii, se joacă singur cu ele. De-aia noi i-am spus «Ciudatul inginer de la parter».

Tînărul zîmbi, preocupat, căutînd cu ochii în toate părțile:

— Vă rog să-mi spuneți, pisoiul cu pricina unde e? E aici?

— Da, uite-l. Și doctorul i-l arătă pe Fulgușor, pe care încă îl ținea în brațe.

— Of! Bine că l-am găsit! se bucură tînărul inginer. Trei luni am lucrat la dispozitivul care latră și tocmai cînd eram gata, poftim, a dispărut!

— Tovarășe, ce fel de inginer ești dumneata? se interesă doctorul, privindu-l cu atenție prin ochelari și mîngîindu-l mai departe pe pisoi.

— Inginer cibernetician.

— Construiești roboți și mașini electronice? intră în vorbă pionierul, foarte interesat și el.

— Exact. Dar deocamdată doar modele-jucării, pentru experiențele mele.

— Aha, înțeleg! mustăci bunicul.

— Eu, maică, nu mai înțeleg nimic! se minună băbuța cu mopsul.

— Ce interesantă meserie! se entuziasmă femeia cu siamezul, privind către tînăr. Dar... nu vreți să ne explicați ce amestec are pisoiul vecinilor dumneavoastră?

— Totul e foarte simplu, spuse tînărul. Am construit un cățel automat cît o jucărie. Voiam să sperii pisicile din bloc, să nu-mi intre pe terasă. Cățelul meu poate să meargă pe rotițe cam o zi întreagă, își cunoaște drumul prin casă, e programat special pentru asta. Mai aveam să-i montez într-o ureche o microbandă sonoră, un «tranzistor» de lătrat. E numai cît o aspirină. Sunetul, adică lătratul vreau să zic, se declanșează automat cînd cățelul recepționează, adică aude, un miorlăit.

Toți erau numai ochi și urechi, chiar și mopsul, și siamezul, și Fulgușor. Tînărul urmă:

— Adineauri, cînd am căutat banda înregistrată cu lătrături, n-am mai găsit-o. Locatarii din bloc mi-au povestit însă că pisoiul unei familii de la etajul III a început de azi dimineață să... latre. Ei ziceau că e o anomalie la mijloc. Eu însă am bănuit cauza. De aceea am alergat direct la dumneavoastră să-mi dați înapoi «lătratul». Pesemne că pisoiul a intrat pe fereastră în atelierul meu de lucru și a înghițit din greșeală micuța bandă sonoră.

— Dar de ce a înghițit-o? Cum așa? s-a interesat femeia cu siamezul.

Ciudatul inginer de la parter lămuri, oarecum stînjenit:

— Păi, să vedeți... Am pus banda pe birou, lîngă o... sardeluță sărată. Pesemne, a prins miros... Și pisoiului i-a plăcut... a mîncat și sardeluța și a înghițit și automatul... V-am spus, e mic cît o pilulă și îmbrăcat în plastic. N-a fost greu să-l înghită!

GEORGE TOPÎRCEANU
INEDIT

Pe George Topîrceanu îl interesa orice, pînă și gîza minusculă, «grațioasă ca o domnișoară», pe care o urmărea ceasuri întregi, pînă la pîlpîirea stinsă a unei stele de mult apuse. Citea mai ales literatură, dar îl pasiona și filozofia și fizica (prin 1923 proiectase cinematograful în relief bazat pe principiile stereoscopului), astronomia, mecanica, istoria, medicina, chimia și științele naturii; desena și picta, cînta și recita versuri. Avea tot felul de mașinării si mecanisme pe care le «demonta» ca să «înțeleagă» și să le «dreagă», aparate fotografice, un ceas care arăta secundele, minutele, orele, ziua, luna, anul și fazele lunii, puști și pistoale (îi plăcea vînătoarea și organiza, împreună cu Mihail Sadoveanu, concursuri de tir).

Cîți scatii sau păsări al căror nume nu le cunoștea n-au iernat în coliviile lui! Dintre toate, cel mai drag i-a fost Herr Profesor, un canar verde, cu glas melodios, care uneori scotea triluri de privighetoare. Pe Cîța, pisicuța, o «cîțiia» ceasuri întregi punînd-o să facă ceea ce neam de neamul ei nu făcuse, dar ea era «dornică să-nvețe lucruri noi» (așa i se părea stăpînului ei care-i aducea tot felul de bunătăți, spre necazul motanului care ar fi vrut s-o lase flămîndă). Într-o conferință dorea să vorbească despre inteligența animalelor, despre psihologia, imaginația și memoria lor.

Lui George Topîrceanu i-au fost dragi copiii, mai ales cei harnici și isteți care-și exprimau mirarea prin acel «de ce»?. Pentru aceștia, în afara poeziilor pe care le cunoașteți, a scris și multe fabule pe care dorea să le strîngă în volum.

Din poeziile și desenele inedite (care vor apărea într-un volum la Editura «Ion Creangă») publicăm în acest număr cîteva.

GEORGE SANDA

Melcul

Am ieșit puțin la soare,
Zise melcul surîzînd...
În căsuța-mi de sidef
Nu mă ninge, nu mă plouă,
Nu m-atinge-un strop de rouă
Și de cîte ori am chef,
Dacă vremea e frumoasă,
Îmi iau casa la plimbare,
Totdeauna sînt acasă...

Vulpea și aeroplanul

O vulpe tristă și flămîndă
Ieșind din tainicu-i cotlon
Să stea-ntr-o margine la pîndă,
Văzu pe sus un avion.

— Ah, ce măreață zburătoare!
(și-a zis, lingîndu-se pe bot)
De mi-ar cădea acuma-n gheare
Și s-o mănînc cu fulgi cu tot!

Aeroplanul, atunci, cu pocnete grozave,
S-a coborît din slavă,
Aproape de dumbravă,
Pe-o miriște scăldată-n soare.

— Ah, nu credeam c-o să mai scap,
Vorbi ea, speriată încă.
Deci să vă ias-acum din cap
Că tot ce zboară, se mănîncă.

Mîța bolnavă

O pisică albă, legată la cap
(Fiind cam răcită), sta lîngă dulap.

N-o mai durea capul
Cînd stăpîna casei deschidea dulapul.

— Ca să-ți treacă boala nu știu ce să-ți dau;
Ești bolnavă tare?
— Foarte tare! Miau!

Desenele aparțin autorului.

Războiul furnicilor

Odată, din greșeală, o furnică,
Trecu un milimetru (o nimică)
Pe teritoriul altui mușuroi.
Din asta s-a iscat cumplit război
(C-așa se iscă-adeseori războaie
Mai totdeauna între mușuroaie).

Porniră deci la luptă mari și mici
Lăsîndu-și toate treburile baltă
Și dintr-o parte, și din cealaltă
Atîtea regimente de furnici
Că se-nnegrise locul de mulțimea lor.
Și dă-i... și trage... s-au luptat de zor
Cu-atîta-nverșunare fiecare
Pe cîmpul de onoare
Și se mușcau de gît și de picior...
Iar la sfîrșitul zilei, după ploaie,
In locul celor două mușuroaie,
Rămas-au numai două movilițe
Pustii și triste ca niște morminte.

Veverița și bursucul

O veveriță mică, cu șorț pe sub bărbie
Ca să nu-și murdărească blănița castanie,
Sta singură la masă în vîrful unui nuc,
Cînd a trecut, pe-acolo, pe-aproape, un bursuc.
— Te-ndopi mereu, ce-ți pasă, îi zise el...
Și nici prin gînd nu-ți trece să faci economie,
S-aduni și tu, acolo, o nucă, o alună,
Acum că-i încă vară și-i vremea încă bună,
Dar ia să-mi spui și mie: la iarnă ce-o să faci?
— O să-mi adun provizii prin scorburi de copaci
— Mai bine, fă-ți provizii în vizuina mea.
...Așa, o-ntreagă vară,
Tot cară și iar cară
Alune, jir și ghindă și alte bunătăți,
Dar cînd s-a dus pe iarnă să-i dea și ei o nucă,
Ba domnul nu-i acasă... ba altădată iar,
Fiind bolnav, săracul, nu poate s-o primească,
Ba c-a venit o apă pe sub pămînt — și toate
Proviziile sale au fost așa stricate...
Morala:
E bine s-aduni vara alune, ghindă, nuci,
Să faci economie — dar nu pentru bursuci.

● ● ● ● ● ● ● ● ● ● ●

Cățelul alintat

Am cunoscut odată un cățel
Pe care toată lumea-l fericea.
Toți se uitau cu mare drag la el
Și fiecare-n mintea lui zicea:

Ah, ce cățel cuminte și isteț,
Ce nas, ce panglicuțe, ce păr creț!...

Stăpîna lui îl ținea de șnur
Și nu-l lăsa o clipă să se joace
Cu alți căței, cu alte dobitoace
Dimprejur.

SEMNAL

CONCURS DE CREAȚIE ÎN DOMENIUL DRAMATURGIEI PENTRU COPII

Consiliul Culturii și Educației Socialiste, Consiliul Național al Organizației Pionierilor și Uniunea Scriitorilor din R.S. România organizează un concurs pentru crearea de piese destinate pionierilor, școlarilor și preșcolarilor pe tema «Universul contemporan și viitor al copilului».

Lucrările trebuie să cultive dragostea și recunoștința șoimilor patriei, pionierilor și școlarilor față de patrie și partid, sentimentele de înaltă prețuire față de trecutul glorios de luptă și muncă al poporului nostru, de admirație și respect față de realizările socialismului. Totodată, lucrările vor trebui să contribuie la formarea și dezvoltarea conștiinței socialiste a șoimilor patriei, pionierilor și școlarilor, la întărirea frăției între copiii români, maghiari, germani și de alte naționalități, la dezvoltarea solidarității și prieteniei cu toți copiii din lume.

Concursul este deschis tuturor creatorilor membri și nemembri ai uniunilor de creație, societăților și cenaclurilor literare și va cuprinde piese pentru teatrele dramatice și pentru teatrele de păpuși și marionete, într-unul sau mai multe acte.

Creatorii pot participa cu una sau mai multe lucrări. Vor fi luate în considerare numai lucrările inedite, nedifuzate anterior pe nici o altă cale și neprezentate la alte concursuri.

Lucrările vor fi trimise pînă la 1 martie 1980 pe adresa: Consiliul Național al Organizației Pionierilor, str. Onești nr. 6—8, sector 1, București. Textele vor purta un motto și vor fi însoțite de un plic închis, în care se vor menționa numele, prenumele și adresa autorului, precum și același motto care a fost scris pe lucrare.

Jurizarea lucrărilor se va face pînă la 15 mai 1980.

Piesele premiate și alte lucrări de valoare vor fi recomandate teatrelor dramatice și celor de păpuși și marionete pentru a fi incluse în repertoriu.

REPORTERI Cutezătorii PESTE HOTARE

În R.P. Polonă, la Chorzow, în voievodatul Katowice, s-a desfășurat în vara anului trecut Întîlnirea europeană a copiilor corespondenți de presă.

31 iulie 1979. Ziua în care delegația noastră sosește la aeroportul din Varșovia. O lumină de cretă, un alb ce radiază din întregul decor al aeroportului varșovian ne înfășoară, ne captează... Și sîntem cu toții emoționați: pentru prima dată ne aflăm în țara vecină și prietenă. Clipele de o deosebită emoție ce preced firesc orice cunoștință nouă capătă un puls natural și căldură, odată cu întîmpinarea noastră de către gazde.

...În tabără, facem cunoștință cu tineri reporteri de la publicațiile poloneze «Swiat Mlodych» și «Plomyk», de la publicația «Septemvrice» — R.P. Bulgară, «Pajtás» — R.P. Ungară, «Trommel» — R.D.G. și «Villibald» — R.F.G. Programul de activitate se arată generos pentru documentarea noastră ziaristică. Sînt preconizate să se desfășoare cîteva concursuri de reportaje, trofeul disputat fiind un cocoș creat de mîinile ingenioase ale cercetașilor polonezi. Carnetele de reporter se deschid zilnic la alte pagini. Copiii noștri notează de zor și la un interval de o zi-două se naște pe foaia fiecăruia o nouă însemnare. Avem conferințe de presă, cu redactorul-șef de la «Swiat Mlodych» și cu directorul-adjunct de la cotidianul polonez «Trybuna Robotnicza». Vizităm mina de cărbune din Zabsze și un laborios muzeu etnografic, creat în întregime de cercetașii polonezi, în Katowice. Despre vizita la Combinatul metalurgic Katowice, una din cele mai mari uzine metalurgice europene, Gina Mihai, pionieră din municipiul Gh. Gheorghiu-Dej, își alesese titlul reportajului ei astfel: «Fascinanta erupție a vulcanului de metal». La concursurile delegaților tehnicieni, pe aeroportul din Katowice, unde se întrec aeromodeliștii și rachetiștii, Luminița Antonescu din București, tînără poetă, renunță la «Pegas»-ul ei și, ca un veritabil reporter, scrie reportajul «În arcul orizontului» pentru care cîștigă un premiu la concurs.

...Zilele noastre de tabără în R.P. Polonă continuă. Străbătînd cu autocarul serpentinele din munții Beskid Maty, poposim la cercetașii

OASPEȚI LA „CUTEZĂTORII“: PAJTÁS

Ca oaspete al copiilor din România, ziaristul **Füleki János,** *de la revista pionierilor din R.P. Ungară — «Pajtás» —, a vizitat, în această toamnă, mai multe școli și Case ale pionierilor și șoimilor patriei din București și din județele Galați și Tulcea. Cu acest prilej, oaspetele a purtat interesante dialoguri cu pionierii noștri pe care i-a întîlnit în clase, în laboratoare și cabinete din școli sau în cadrul pasionantelor activități din cadrul Caselor pionierilor și șoimilor patriei.*

Referindu-se la un tradițional concurs la care participă anual numeroși pionieri din țara prietenă, oaspetele vă prezintă

CÎTE CEVA DESPRE AMBIȚIA ȘI BUCURIA DE A IEȘI ÎNVINGĂTOR

Ambiția... da, ambiția este aceea care te îndeamnă să încerci să pornești la o acțiune la care te-ai gîndit mai de mult, sugerîndu-ți că a venit momentul să acționezi. Adică simți că ai capacitate, putere, că ai adunat cunoștințe suficiente — așadar trebuie să demonstrezi că poți realiza ceea ce îți dorești.

Cîte emoții te încearcă participînd la o întrecere, la un concurs! Aceste emoții nu se aseamănă însă cu cele

OASPEȚI LA „TROMMEL“:

CRAVATA CU AUTOGRAFE A LUI KUHN

Cu părul cînepiu și ochi albaștri, în blugi bine ajustați și un tricou multicolor, Kuhn apărea în fiecare dimineață în preajma pavilionului în care erau cazați pionierii români, componenții echipei care, după cum v-am informat la timpul potrivit, a cucerit vara trecută titlul de campioană a celei de-a XXIII-a ediții a Tetratlonului atletic internațional «Prietenia», desfășurat la Bad-Saarow, în R.D. Germană. Cînd ieșeau și dădeau cu ochii de el, pionierii noștri îl înconjurau numaidecît.

— Bună dimineața, Kuhn! Azi ce program avem?

Kuhn nu cunoștea româna și nu putea să răspundă la întrebare, dar faptul nu-l deranja cîtuși de puțin. Le zîmbea doar și cu asta totul era în regulă. Sanda sau Doina, Paul sau Dan își aduceau aminte programul și răspundeau în locul lui:

— Mai întîi, pe la nouă și jumătate, meci de fotbal cu echipa Cehoslovaciei. Pe urmă, plimbare pe lac cu vaporașul. Apoi, după masa de seară, dans pe ringul din careu.

Începea o nouă zi în tabăra Lila Hermman de lîngă Bad-Saarow, unde participanții la Tetratlon își petreceau, după concurs, în compania a sute de pionieri din R.D.G., aproape două săptămîni de odihnă. Și, ca-n toate celelalte zile, Kuhn nu se dezlipea nici o clipă de pionierii noștri. Îi însoțea peste tot — și la fotbal, și la tenis de masă, și în drumeții, și la dans. Tabăra însă — uriașă, risipită într-o mare pădure de brazi — oferea multe

polonezi, în tabăra lor caracteristică. de corturi. Noi, oaspeții, așa cum cere disciplina de aici, participăm fără excepție, asemenea gazdelor, la întregul program și... Nicu (Ion Bălașa din localitatea Valea Lupului — Iași) notează în reportajul său: «Timpul a trecut repede în mijlocul harcerzilor, căci ei sînt tineri veseli. Atunci însă cînd au în vedere programul de tabără, sînt foarte serioși. Ei nu uită nici o clipă că fac parte dintr-o organizație cu veche tradiție revoluționară din rîndurile căreia, în urmă cu 40 de ani, mulți și-au jertfit viața pentru patrie și libertate».

...La Chorzow am legat prietenii, am cunoscut băieți și fete cu personalitate, pe care, firește, nu poți să-i uiți: pe adolescentul comunicativ și inteligent Wojtek Stremel, corespondent la «Plomyk», pe Bartek Walter, corespondent la «Swiat Mlodych» — un băiat cu un vădit simț al umorului —, pe Ola Gatecka, de la «Plomyk» — o fată isteață care a dorit să învețe româna, în tabără, de la Luminița și Gina... Ca, apoi privindu-te cu ochii ei albaștri-viorii, să rostească dulce și surprinzător de corect un șir întreg de cuvinte în graiul nostru. La Chorzow, Sorin Moldovan (Petrila) și Szekely Ștefan (Petroșani) au cîștigat aplauze și multe exclamații de «bravissimo!» pentru concertele lor la acordeon și vioară.

Au fost zile de tabără pionierească într-o vacanță a prieteniei. Chipurile vesele, deschise ale cercetașilor polonezi ne-au rămas apropiate, cîntecele lor revoluționare ce ne impresionau, scandarea voioasă cu bătaia din palme și salutul lor scurt, prompt, energic: «Ciu! Ciu! Ciuvai!» care înseamnă a fi mereu vigilent, mereu în misiune, a fi membru al Uniunii cercetașilor polonezi.

MARGA MICU

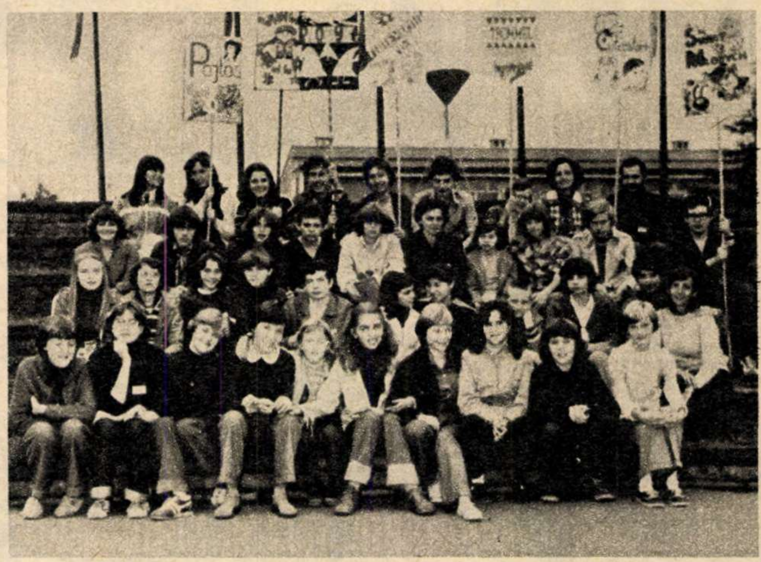

---

prilejuite de răspunsul la ore. Acestora din urmă li se asociază aproape întotdeauna (cine știe, de ce?) și un pic de teamă, pe cînd emoțiile concursului sînt alimentate de sentimentul, de bucuria și speranța că vei învinge, că va trebui să învingi!

Curioasă mai e ambiția aceasta! In nobila întrecere la care participi vrei să-l depășești, să-l învingi pînă și pe prietenul tău cel mai bun. Iar dacă învingătorul va fi totuși el, bunul tău prieten, în cele din urmă — chiar dacă, pentru o clipă, simți dezamăgirea și te încearcă plînsul —, în cele din urmă îți zici: «Nu-i nimic, n-a fost decît un joc, o întrecere. Intr-un concurs, în afară de învingători, există și învinși. Dacă nu ai reușit acum, vei reuși la prima ocazie. Uite așa!»

Ambiția nu trebuie să te îndemne la răzbunare. Căci în acest caz încetează jocul, întrecerea, satisfacția, bucuria. Ce spunea oare un erudit persan cu mii de ani în urmă? «Nu fi mîhnit, nu te-mbufna cînd adversarul tău se dovedește mai înțelept, mai iscusit, ci bucură-te, căci numai bucuria te face să rîvnești a fi și tu mai înțelept, mai iscusit».

În zilele noastre poate că nu există nici un copil care, într-un fel sau altul, să nu aibă parte de asemenea clipe, minute sau ore încărcate de emoțiile întrecerii. Imaginile alăturate dovedesc și ele că unii le-au și încercat cu prisosință. Concursul de orientare profesională «Brățara de aur», organizat de Institutul național de orientare profesională din R.P. Ungară și Radiodifuziunea ungară s-a încheiat de-acum. Dar iată ce a spus după concurs un participant: «A fost extraordinar. Ce de emoții! Fruntea mi se îmbrobonase de sudoare. Dar, dacă ar fi să particip acum la un nou concurs, m-aș prezenta pe loc. E nemaipomenit de plăcut să te întreci!»

(traducere de E. HADAI)

---

alte mijloace de distracție și recreere. Și cum el o cunoștea mai bine decît oricare altul, în fiecare zi le oferea cîte o surpriză dintre cele mai plăcute. Le făcea semn să-l urmeze, și pionierii noștri îl urmau, știind că vor petrece cu el și cu alți colegi de-ai lui cu care le făcea cunoștință, clipe de neuitat. Cel mai mult îi plăceau lui Kuhn numeroasele concursuri ad-hoc, cu premii de obicei... dulci — de bowling, de desene sau colaje, de aruncare la țintă cu cercul sau cu mingea și multe altele de felul acesta — care se desfășurau non-stop prin luminișurile pădurii, prin locuri bine știute de el. Și îndeosebi, în asemenea locuri îi ducea, și cînd pionierii noștri ieșeau cîștigători — ceea ce se întîmpla destul de des — se bucura ca și cînd ar fi cîștigat el însuși.

Cu o zi sau două înainte de închiderea seriei, cînd participanții la Tetratlon începuseră deja să-și pregătească bagajele, Kuhn a apărut cu o cravată roșie și cu un pix. Pe cravată — sute de autografe, iscălituri în toate culorile posibile ale multora dintre pionierii care trecuseră pînă atunci prin tabără. Fără o vorbă, i-a-ntins cravata și pixul Doiniței Nedelcu, «căpitana» echipei noastre de fete, cîștigătoare a două medalii de aur la Tetratlon. Doinița a-nțeles ce vrea Kuhn de la ea, era totuși nedumerită: unde să mai semneze și ea, că tot «spațiul tipografic» fusese acoperit? Kuhn a-ntins însă degetul și i-a arătat un loc unde mai încăpea o semnătură. Apoi s-a-ntors cu spatele, s-a aplecat, și Doinița a așternut cravata pe umerii lui și s-a semnat în locul acela. La fel a procedat Kuhn și cu ceilalți unsprezece componenți ai echipei noastre, căutînd și descoperind pentru fiecare cîte un loc pe cravata lui cu autografe. Apoi, cînd Krestina — translatoarea echipei noastre — a apărut, Kuhn le-a mulțumit prin ea, spunîndu-le că de-acum, cînd are pe ea și iscăliturile campionilor celei de-a XXIII-a ediții a Tetratlonului atletic internațional «Prietenia», cravata lui cu autografe e, cu adevărat, de valoare, și că ori de cîte ori se va uita la ea își va aduce aminte de ei, de zilele frumoase petrecute împreună.

Într-adevăr, zile frumoase, de neuitat și pentru Kuhn, și pentru pionierii noștri, petrecute în această mare și frumoasă tabără, asa cum sînt multe altele în R.D. Germană, tabere în care își petrec vacanța de vară sute de mii de pionieri din această țară.

C. DIACONU

Scrisoarea săptămînii

de MIHAI NEGULESCU

Pe ultima filă a lui 1979, privirile tuturor copiilor au desenat o imagine pe care trecerea anului prin calendare nu o poate spulbera niciodată. Imaginea aceasta, pe care v-am prezentat-o în ianuarie trecut și care peste an ne-a devenit atît de apropiată, simbolizează dragostea și grija omenirii pentru copii. Este efigia sugestivă a copilăriei ocrotite de vîrsta matură a umanității de azi. A umanității care, în 1979, și-a adăugat noi preocupări, noi acțiuni, noi proiecte efortului pentru ca viața copiilor pe planeta Pămînt să fie la adăpost de distrugeri, de războaie, pentru ca tuturor să li se asigure condiții de creștere, sănătate, hrană și educație pe măsura frumuseții și năzuințelor celei mai frumoase vîrste. În 1979, Anul Internațional al Copilului, sub imboldul acestei embleme, popoarele au înțeles tot mai mult că viitorul lor depinde în mare măsură de felul în care vor ști să-și crească copiii.

Însoțind acum această imagine-simbol spre istorie, avem bucuria de a ști că, în tot acest an, România s-a manifestat cu hotărîre, prin inițiative, prin fapte, ca o țară care își asumă exemplar creșterea copiilor săi. Înscrisă pe fiecare filă de calendar a anului de care ne-am despărțit de curînd, emblema generoasă a Anului Internațional al Copilului va lumina și mai departe strădaniile umanității, mobilizînd noi energii în favoarea copilului.

Efigia Anului Internațional al Copilului, 1979, apare poate pentru ultima dată în paginile revistei. Dar fiecare vom păstra cu noi ceea ce ea semnifică: încrederea într-un viitor mai bun pentru toți copiii Planetei. Și avem temei de adîncă satisfacție să știm că peste cinci ani — cînd mulți dintre cititorii noștri de astăzi se vor afla la vîrsta tinereții — vom participa împreună la celebrarea în lume, ca urmare a unei inițiative românești, a Anului Internațional al Tineretului 1985, sub deviza: Progres, Dezvoltare, Pace.

Acum, la începutul unui nou an, vă urăm, dragi prieteni cititori, să creșteți temeinic pregătiți, sănătoși și veseli, pentru a fi mereu la înălțimea grijii și încrederii cu care vă crește Patria.

La mulți ani!

Cutezătorii
Redactor șef: MIHAI NEGULESCU ● Redactor șef adjunct: OVIDIU ZOTTA ● Secretar responsabil de redacție IOAN DONCA
Prezentarea artistică: POMPILIU DUMITRESCU ● Prezentarea tehnică: NIC. NICOLAESCU
Redacția: Piața Scînteii nr. 1, București 33. Telefon: 17 60 10; ADMINISTRAȚIA: Editura «Scînteia» TIPARUL C.P.C.S.
ABONAMENTE: prin oficiile și agențiile P.T.T.R. Cititorii din străinătate se pot abona adresîndu-se la ILEXIM — departamentul export-import presă P.O.B. 136—137 telex 11226, București.
INDEX

Scenariu: **ILIE TĂNĂSACHE**
Desene: **PUIU MANU**

URIAȘA PUTERE

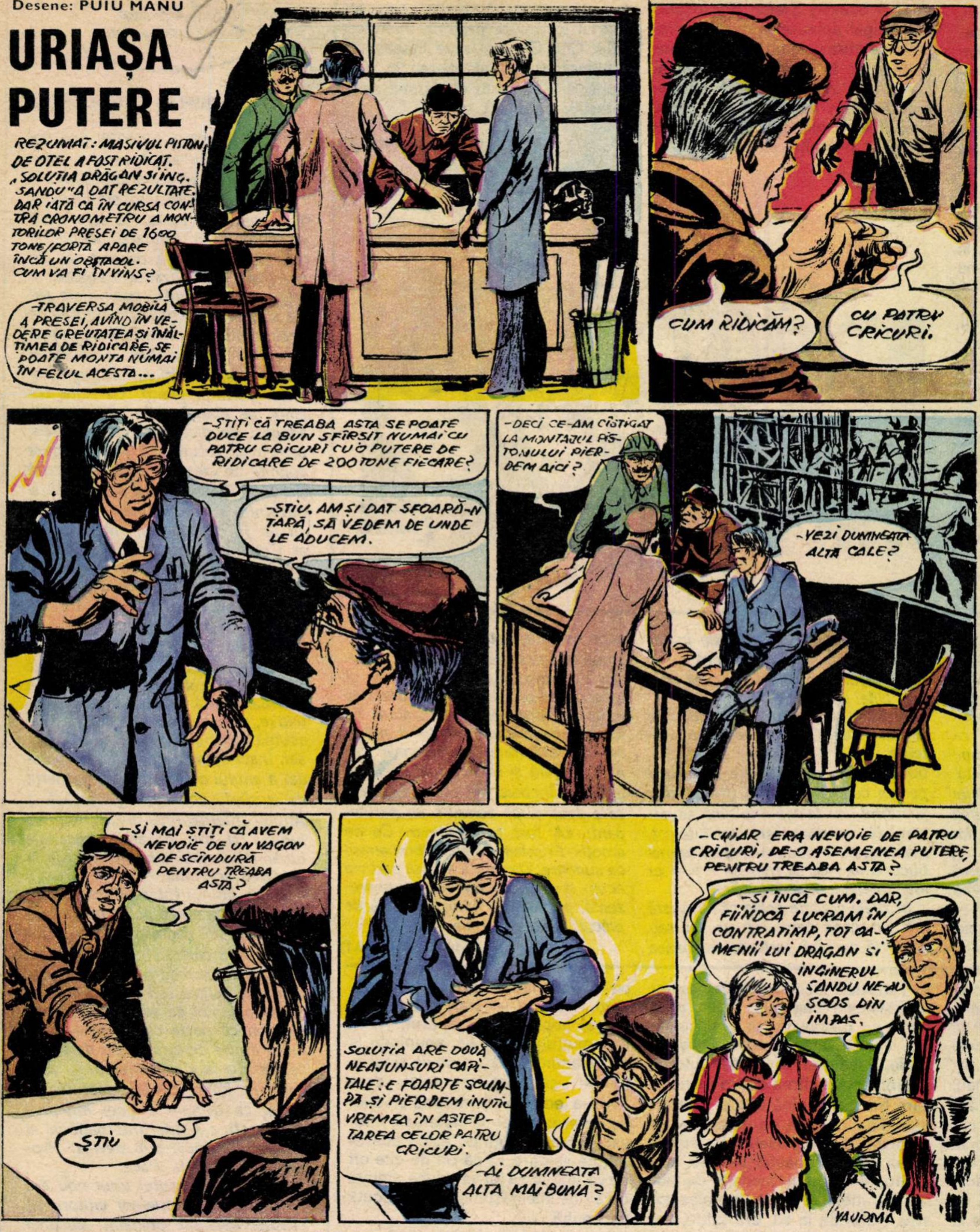
REZUMAT: MASIVUL PISTON DE OȚEL A FOST RIDICAT. „SOLUȚIA DRĂGAN ȘI ING. SANDU" A DAT REZULTATE. DAR IATĂ CĂ ÎN CURSA CONTRA CRONOMETRU A MONTORILOR PRESEI DE 1600 TONE/FORȚĂ APARE ÎNCĂ UN OBSTACOL. CUM VA FI ÎNVINS?
–TRAVERSA MOBILĂ A PRESEI, AVÎND ÎN VEDERE GREUTATEA ȘI ÎNĂLȚIMEA DE RIDICARE, SE POATE MONTA NUMAI ÎN FELUL ACESTA...
CUM RIDICĂM?
CU PATRU CRICURI.
–ȘTIȚI CĂ TREABA ASTA SE POATE DUCE LA BUN SFÎRȘIT NUMAI CU PATRU CRICURI CU O PUTERE DE RIDICARE DE 200 TONE FIECARE?
–ȘTIU, AM ȘI DAT SFOARĂ-N ȚARĂ, SĂ VEDEM DE UNDE LE ADUCEM.
–DECI CE-AM CÎȘTIGAT LA MONTAJUL PISTONULUI PIERDEM AICI?
–VEZI DUMNEATA ALTĂ CALE?
–ȘI MAI ȘTIȚI CĂ AVEM NEVOIE DE UN VAGON DE SCÎNDURĂ PENTRU TREABA ASTA?
ȘTIU
SOLUȚIA ARE DOUĂ NEAJUNSURI CAPITALE: E FOARTE SCUMPĂ ȘI PIERDEM INUTIL VREMEA ÎN AȘTEPTAREA CELOR PATRU CRICURI.
–AI DUMNEATA ALTA MAI BUNĂ?
–CHIAR ERA NEVOIE DE PATRU CRICURI, DE-O ASEMENEA PUTERE, PENTRU TREABA ASTA?
–ȘI ÎNCĂ CUM. DAR, FIINDCĂ LUCRAM ÎN CONTRATIMP, TOT OAMENII LUI DRĂGAN ȘI INGINERUL SANDU NE-AU SCOS DIN IMPAS.
VA URMA

UNIVERS
„Cutezătorii"

CEL MAI RAPID DIN LUME

Un original record a înregistrat o... tricicletă pentru adulți: cea mai mare viteză atinsă de un vehicul acționat de forța omului. Tricicleta este lungă de cinci metri și transportă două persoane instalate în poziție orizontală. Ei acționează împreună roțile din spate. Cei doi studenți californieni care au realizat vehiculul au mai înregistrat o premieră mondială cînd au plătit o amendă pentru depășirea vitezei legale, întrucît atinseseră cu tricicleta lor 87 km/h.

TAINA METALELOR SELENARE

Adus de aproape zece ani de pe Lună, metalul conținut în rocile selenare nu se oxidează! Este vorba de un compus de fier, nichel, cobalt, fosfor și sulf care, obținut în condiții terestre, nu rezistă coroziunii. Particularitățile metalelor selenare sînt studiate în numeroase institute de cercetări din toată lumea.

ENERGIE DIN APĂ

Mari speranțe se pun în disocierea economică a apei, mai ales prin acțiunea directă a luminii. Se încearcă obținerea, prin fotodisociere, a hidrogenului — produs energetic de bază în viitorul apropiat — și a oxigenului, a cărui utilitate nu mai trebuie subliniată. Punerea la punct a procedeului bazat pe utilizarea luminii ar prezenta imense avantaje economice.

ASTRONOMI AMATORI

Astronomii amatori francezi realizează în cooperare instalații simple destinate radiobservației aș[illegible]lor. Compararea rezultatelor cu [illegible]tele obținute prin observații vizu[illegible] oferă foarte interesante surprize. Amatorii cooperează de asemenea și cu astronomii profesioniști. Radiotelescoapele construite de amatori permit «ascultarea» Soarelui, a lui Jupiter și chiar detectarea stelelor căzătoare.

EPOPEEA UNOR ALGE

În lacurile Hoare și Frywell din continentul antarctic au fost descoperite alge portocalii de 7—10 cm. Temperatura apei în care cresc se apropie de zero grade, iar suprafața lacurilor este acoperită de un strat de gheață gros de o jumătate de metru, ceea ce împiedică aproape cu totul lumina să pătrundă pînă la vegetația amintită. Oricît de slab, procesul fotosintezei are totuși loc și la aceste plante. Oxigenul pe care îl acumulează face ca «primăvara» (în luna ianuarie...) să se umfle ca un balon, astfel încît să se poată ridica în poziție verticală și chiar desprinde de fund, urcînd către suprafață și încorporîndu-se în stratul de gheață. În circa cinci ani algele reușesc să străpungă cei 50 cm și ajung la suprafața banchizei, de unde, smulse de vînt, pot migra în locuri mai propice vieții.

ÎN CURÎND, NOUA REVISTĂ PENTRU PIONIERI ȘI ȘCOLARI

START
spre viitor

ABONAMENTE: LA OFICIILE P.T.T.R., FACTORII POȘTALI ȘI DIFUZORII DE PRESĂ.

Aplicînd principiul de aur al școlii românești — integrarea învățămîntului cu producția și cercetarea — pionierii se arată adevărați ucenici-savanți. O mare afluență cunosc astfel laboratoarele de chimie — domeniu de mare însemnătate al științei și tehnicii românești.

JOI, 10 IANUARIE 1980,
ANUL XIV (nr. 641)

Cutezătorii

REVISTĂ
SĂPTĂMÎNALĂ
EDITATĂ DE
CONSILIUL NAȚIONAL
AL ORGANIZAȚIEI PIONIERILOR

start
spre viitor
...este titlul unei reviste pentru voi care va apărea în curînd!

ACTUALITĂȚI Cutezătorii

Bun venit la școală!

Prima zi de școală din trimestrul II, o zi sărbătorească... Toți purtătorii cravatei roșii cu tricolor sînt voioși, odihniți și nerăbdători să învețe, să muncească și mai bine. Și, toți vor să răspundă la prima lecție. (Clasa a V-a A, Școala generală nr. 3 din Capitală. Foto: Gr. Prepeliță).

„Trăim o copilărie fericită“

...Așa a tost intitulat programul artistic prezentat de detașamentele claselor a III-a și a IV-a de la Școala generală nr. 1, Oțelu-Roșu. Pionierii mai «vîrstnici» au apreciat inițiativa colegilor lor. Și redactorul-șef al gazetei «Semafor», Diana Semenescu din clasa a VII-a A a fost prezentă cu întreaga echipă de redactare notînd cu plăcere impresiile de la acest spectacol. Pionierul Claudiu Ritz, membru al cercului-foto, a luat imagini de la carnavalul ce a urmat, printre care și aceasta de față, pe care el a intitulat-o: «Frumoasa țărăncuță».

Un constructor pasionat

Daniel Popescu din clasa a VII-a A, Liceul «N. Bălcescu» — Rm. Vîlcea, a debutat ca tînăr tehnician la activitatea de radio, de la Casa pionierilor și șoimilor patriei din municipiu. De la bun început a fost remarcat cum învață, cum lucrează. Cum lucrează, de pildă?... Face legăturile corect și frumos, așază bine piesele pe plăcuțe și realizează montajele foarte repede. Daniel a reușit, în prezent, să construiască cel mai bun montaj din activitatea lui de tehnician, dar și cel mai greu: un «Numărător de impulsuri cu circuite integrate». El are mereu idei noi și le aplică. Chiar și acasă... Prietenii care vin în vizită și sună la ușă aud lătrînd un cățel de pază — care nu este altceva decît un cățel electronic, montat la sonerie.

Este o plăcere să fii constructor, să fii tehnician, gîndesc toți pionierii care-l cunosc de aproape pe Daniel și vor să-i urmeze exemplul.

O felicitare

Consemnăm cu satisfacție izbînzile la învățătură, atît la sfîrșit de trimestru școlar, cît și acum, cînd din corespondența primită de la comandamentul unității de pionieri, de la Școala generală nr. 8, Tecuci, județul Galați, aflăm despre cele zece detașamente fruntașe, cu o promovabilitate de sută la sută: detașamentele claselor a III-a A, B, C, a IV-a B, C, a V-a A, a VI-a A, a VII-a B, a VIII-a A, B. Îi felicităm pe fruntași și le dorim pionierilor din această unitate să străbată... întregul alfabet în notarea maximă. Deci, numai note bune în catalog, în noul trimestru școlar!

Prieteni în cutezanță

Recent, în detașamentul clasei a VII-a B de la Școala generală nr. 8 din Tîrgoviște, a avut loc o întîlnire a pionierilor cu Eroul Muncii Socialiste, Ion Victor, de la Uzina de utilaj petrolier din municipiu. Pionierii Florina Grigorescu, Marian Sabu, Doru Brînzaru, Gabriel Vieru, Manuela Marcu, Dorin Bôlôni și Gabriel Soare au pus întrebări la care au aflat răspunsuri despre drumul temerar ce-i așteaptă în viitor. Prieteni în cutezanță, așa au simțit toți pionierii, cu mîndrie, că pot fi, avînd în mijlocul lor un Erou al Muncii Socialiste.

Frumoșii copii de la porțile Deltei

«Lăcrămioara, Daniela, Felicia, Ioana, Marian, Vlad... sînt numele copiilor mei, dar și numele prietenilor voștri. Voioșia vîrstei, fericirea de pe chipul lor dau glas pe hîrtie zborului porumbelului alb românesc, gustului pămîntului și pîinii noastre, florilor din Bărăgan și Deltă. Peisajul românesc îi încoronează și ca poeți, îi determină să fie cu toată ființa lor ai acestui pămînt...» Sînt rînduri scrise de profesorul Adrian Pal, organizatorul expoziției de grup a tinerilor pictori de la Școala generală nr. 4 din Tulcea. Palmaresul acestui cerc de artă plastică, ce se remarcă printre cele mai înzestrate din țară, este grăitor: o medalie de aur și una de bronz, obținute la un concurs internațional, expoziții de artă plastică la Constanța, Mamaia, București, Iași, expoziții personale cu catalog și afiș, expoziții de grup...

Buchetul de garoafe

În dimineața aceea, membrii cenaclului «Muguri» de la Casa pionierilor și șoimilor patriei din Hunedoara au sosit în sala de lucru mai devreme ca de obicei. Toți erau îmbrăcați frumos, de sărbătoare, așteptînd ca, din clipă în clipă, să se deschidă ușa și să apară colega lor Laura Luca pe care voiau s-o sărbătorească și căreia îi pregătiseră plăcuta surpriză.

Abia intrată în sală, Laura se trezi înconjurată de veselii ei colegi de cenaclu, întîmpinată cu flori și cu tradiționala urare «La mulți ani». Laura împlinise în acea zi zece ani. Pentru frumoasa lor inițiativă îi felicităm pe foarte tinerii poeți hunedoreni cu cravată de pionier, iar Laurei Luca îi dorim numai succese și încă o dată: «La mulți ani!»

La Șimian...

Din partea Consiliului comunal al Organizației Pionierilor din comuna Șimian, județul Bihor, a sosit la redacție un buchet de știri cu privire la inițiativele pionierești materializate în fapte, din care spicuim:

● **«Eficiență, varietate, atractivitate».** Sub această deviză, pionierii din comună au organizat mai multe acțiuni pionierești, printre care o masă rotundă la care l-au invitat în mijlocul lor pe tovarășul Szabó Emeric, Erou al Muncii Socialiste, care a participat la lucrările Congresului al XII-lea al partidului.

● **«Permanența lui Eminescu».** Un medalion literar, închinat aniversării celui mai mare poet al țării noastre, a mobilizat pe toți membrii cercului de literatură într-un studiu minuțios și întocmirea unui material laborios, compus din fotografii și citate semnificative care au dat viață acestui album omagial, dedicat Luceafărului poeziei românești.

EDITURA «ION CREANGĂ» LA A ZECEA ANIVERSARE

Editura «Ion Creangă» și-a cîștigat de mult dragostea și respectul tinerilor săi cititori pentru cărțile pe care le oferă. Marca acestei importante instituții de cultură se află înscrisă pe multe coperte care încîntă prin bogăția culorilor, prin frumusețea desenelor. Dar nu numai atît. Prin conținut, prin tematică, îmbrățișînd domenii variate ca: beletristică, știință, tehnică, literatură de informații, cărțile apărute la Editura «Ion Creangă» contribuie la formarea unui larg orizont de cunoaștere al tinerei generații, la educarea ei.

Nu sînt uitați nici «cititorii» foarte mici din grădinițe sau din Organizația «Șoimii patriei» pentru care apar cărți pe măsura vîrstei lor. Și iată că zilele trecute, Editura «Ion Creangă» a sărbătorit împlinirea vîrstei de 10 ani. La acest frumos jubileu, Consiliul Național al Organizației Pionierilor i-a conferit editurii Diploma de onoare. În răstimpul celor zece ani de activitate, Editura «Ion Creangă» a tipărit 82 512 000 exemplare cărți pentru copii. Directorul editurii, cunoscutul poet Tiberiu Utan, cu numele căruia cititorii noștri s-au întîlnit adeseori în paginile «Cutezătorilor», și-a reînnoit, în numele colectivului redacțional, angajamentul de a oferi și pe mai departe cărți bune, cărți frumoase, cărți multe tinerilor săi prieteni.

Poetul Tiberiu Utan și un autograf pentru foarte tinerii săi prieteni.

SĂPTĂMÎNA TEATRULUI PENTRU COPII

Dedicată Anului Internațional al Copilului și celei de-a 32-a aniversări a proclamării Republicii, la Iași a avut loc o manifestare culturală de mare prestigiu. Este vorba de tradiționala *«Săptămînă a teatrului pentru copii»* din cadrul vacanței de iarnă, de curînd încheiate. În programul bogat și plin de surprize plăcute atît pentru șoimi cît și pentru purtătorii cravatei roșii cu tricolor au figurat întîlniri ale pionierilor cu actori îndrăgiți în cadrul cluburilor de vacanță, vernisaje de expoziții, recitaluri de poezie, spectacole de teatru pentru copii precum și o apreciată expoziție de carte organizată de Editura «Junimea» și Biblioteca județeană Vaslui.

◀ IARNĂ!
Foto: GH. VINTILĂ

Grupaj realizat
de M. MICU

Spre gloria și demnitatea României
Cu tot ce-avem în inimi mai înalt,
Tovarășului Ceaușescu, noi, copiii
Exemplul i-l urmăm neîncetat!

Și gîndurile noastre, laolaltă,
Unite-n plaiul țării, românescul,
Aduc recunoștință vie, caldă,
Tovarășei Elena Ceaușescu.

Înțelepciunea, talentul, dragostea profundă și lupta neobosită pentru fericirea poporului reprezintă calități ilustrate cu strălucire de fiicele pămîntului românesc în toate epocile istoriei noastre. Cu deosebire însă aceste trăsături exemplare sînt întruchipate de tovarășa Elena Ceaușescu, strălucit om politic și savant de prestigiu mondial. Alături de tovarășul Nicolae Ceaușescu, secretarul general al partidului, președintele Republicii, tovarășa Elena Ceaușescu iradiază o grijă și o bunătate fără margini față de fiecare locuitor al meleagurilor noastre. Drumul său este cel al luptătoarei revoluționare comuniste care de la cea mai fragedă vîrstă, împreună cu tovarășul Nicolae Ceaușescu, și-a dedicat întreaga putere de luptă și muncă binelui patriei. Fiecare familie din această țară, fiecare inimă sînt luminate de privirile sale pline de omenie. În anii aceștia, cînd România face eroice eforturi pentru a urca pe cele mai înalte culmi ale civilizației socialiste, tovarășa Elena Ceaușescu muncește în domeniul cel mai însemnat, hotărîtor pentru progresul țării: acela al științei și tehnicii celei mai înaintate. Specialistă de renume mondial în chimie, tovarășa academician doctor inginer Elena Ceaușescu a realizat și realizează cercetări încununate de un succes magistral, care i-au adus importante distincții și titluri științifice din partea celor mai de seamă academii și instituții științifice ale lumii. Strălucita sa activitate prilejuiește nu numai un avînt fără precedent al chimiei românești, ci dezvoltarea impetuoasă a întregului front științifico-tehnic din România. Margaret Thatcher, primul ministru al Marii Britanii, aprecia, referindu-se la activitatea prestigioasă a tovarășei Elena Ceaușescu: «Fără nici o îndoială, desfășoară o muncă extraordinară pentru ca, prin noi industrii, să se asigure prin forțe proprii ceea ce, înainte, țara dumneavoastră era obligată să importe». Tot astfel, Giancarlo Elia Valori, secretarul general al Institutului pentru relații internaționale din Roma, arăta că «este vorba despre o activitate ale cărei roade depășesc cu mult granițele pămîntului românesc, reprezentînd o contribuție la progresul cercetării științifice mondiale». Multe asemenea cuvinte rostesc despre tovarășa Elena Ceaușescu personalități sau oameni simpli de pe întreg globul. «Este un om minunat», spunea Cappy Devlin Morgan, directorul executiv al Fundației «Ambasadorii prieteniei» din S.U.A. Însușirile adînc omenești — bunătate și înțelepciune, căldură și omenie — care caracterizează personalitatea tovarășei Elena Ceaușescu, îmbină umanismul cu rigoarea științifică, trăsăturile unui savant și spiritul unui luptător neobosit, spunea Cappy Devlin Morgan, adăugînd: «Știu că muncește mult, fiind alături conducătorului clarvăzător al României în acțiunile sale destinate prosperității continue a țării dumneavoastră, făuririi unui viitor mai fericit al omenirii».

Tînăra muncitoare devenită academician doctor inginer și savantă de renume mondial, revoluționara utecistă devenită om politic cu foarte înalte răspunderi în conducerea partidului și statului, mamă exemplară căreia toți copiii României îi sînt la fel de dragi ca proprii săi copii, tovarășa Elena Ceaușescu, împreună cu tovarășul Nicolae Ceaușescu, cel mai iubit fiu al poporului nostru, cel mai apropiat prieten și îndrumător al tinerei generații, veghează cu nesfîrșită grijă la creșterea și dezvoltarea voastră. Este o preocupare maternă, caldă, necontenită față de condițiile voastre de viață, muncă, educație, odihnă, față de viitorul vostru, de împlinirea voastră ca oameni devotați patriei și partidului, fericiți și sănătoși, harnici, sinceri și cinstiți, stăpîni pe cele mai însemnate valori ale cunoașterii umane, demni urmași ai comuniștilor din România.

«Cutezătorii»

RITMURI PIONIEREȘTI

ÎN FESTIVALUL NAȚIONAL

„CÎNTAREA ROMÂNIEI“

Afară e frig. O zi de iarnă geroasă. În holul mare al școlii e cald, e bine. Culorile care se revarsă din desenele copiilor prinse pe perete adaugă un plus de intimitate încăperii. În ambianța aceasta se desfășoară o adunare pionierească. Organizatorii sînt pionierii din cadrul cercului «Prietenii cărții» (Școala generală nr. 1, Giurgiu). Nota de originalitate a adunării se dezvăluie încă de la început din dialogul care se poartă.

— De cîte ori pe lună mergeți la librărie, dar la biblioteca școlii? Ce carte citiți în aceste zile? sînt întrebări pe care le pune pioniera Livia Negrea.

— Cine a început să-și formeze biblioteca personală? Și cum? vrea să știe Gabriel Neagu.

Și astfel începe o pasionantă discuție la care fiecare dorește să-și spună cuvîntul. Mădălinei Mihăilă, căreia cercul «Prietenii cărții» i-a dat în grijă să urmărească noutățile din librărie, este gata să comunice colegilor:

— A apărut o ediție Ioan Slavici, spune Mădălina, cuprinzînd în două volume: proză, povești, nuvele, dar și romanul Mara. O carte foarte necesară orelor de română, precizează ea.

A urmat apoi un moment poetic prezentat de pionieri în care au citit din încercările lor literare. Foarte mult a plăcut poezia «Floare de lumină», dedicată patriei. Nuanțe calde, nostalgice a avut proza poetică Toamna, autoarea fiind pioniera Livia Negrea. Cele două formații de muzică a școlii — una corală și cealaltă voci acompaniate de chitară au fost întîmpinate cu însuflețire. Cîntecul dedicat Dunării, fluviu care trece și prin Giurgiu, a fost viu aplaudat. Interpretat «în premieră» în cadrul acestei adunări, frumoasa melodie a fost repede preluată de copii.

Au avut, apoi, cuvîntul pionierii din cercul de pictură. Bogdan Matei a arătat cîteva din lucrările realizate în ultima vreme.

— Îmi place să desenez Dunărea, orașul nostru, spune el. Așa că am ales ca temă portul, parcul, șantierele orașului. Au mai arătat din desenele lor și Eduard Lupașcu și Ileana Niculescu. Cu un astfel de program nu-i de mirare că adunarea s-a bucurat de aprecierea asistenței. Pioniera Monica Neacșu, una dintre membrele active ale cercului, ne mărturisește:

— Noi am încercat o interferență între arte și vedem că o asemenea adunare a plăcut. Cu un astfel de program am vrea noi să ne prezentăm în cea de-a treia ediție a Festivalului «Cîntarea României». Pînă acum, noi n-am depășit faza de masă a concursului. Anul acesta am vrea să mergem mai departe și ne gîndim la un program alcătuit dintr-un mănunchi de arte. În cadrul cercului mai pregătim un montaj cu titlul «Sub flamura partidului cresc mîndri pionierii».

Frumoasă inițiativa pionierilor de la Școala generală nr. 1 din Giurgiu, mai ales că așa cum se prezintă, constituie un real ajutor la învățătură. Nu ne rămîne decît să le urăm mult succes.

B. CARAGIALE

ÎN CALENDARUL VIEȚII DE ORGANIZAȚIE ÎN CURÎND, ALEGERILE PIONIEREȘTI

Întregul nostru popor, fiecare om al muncii, în oricare domeniu și-ar desfășura activitatea, a pășit în noul an 1980 însuflețit de hotărîrea de a contribui prin întreaga energie a brațului și a minții la înfăptuirea exemplară a sarcinilor ce-i revin din istoricele hotărîri ale Congresului al XII-lea al Partidului Comunist Român, din mobilizatoarele îndemnuri și indicații ale secretarului general al partidului, tovarășul **NICOLAE CEAUȘESCU.** Alături de părinții și frații mai mari, veți acționa și voi, pionierii, pentru a contribui, pe măsura vîrstei, a puterilor voastre, la înflorirea patriei socialiste, la ridicarea ei pe noi culmi de progres și bunăstare.

În acest nou an, întregii voastre pregătiri i se vor adăuga noi și noi elemente, menite să ducă la și mai temeinica voastră pregătire pentru muncă și viață. Prin strădania la învățătură, cunoștințele voastre se vor îmbogăți, iar în ateliere școlare, pe ogoare și în livezi, ele vor rodi și mai mult îmbinîndu-se cu munca practică; în cluburi de dezbateri politico-ideologice vă veți îmbogăți pregătirea politică și veți înțelege și mai bine ce așteaptă societatea de la voi.

Pentru voi, purtătorii cravatei roșii cu tricolor, anul 1980 este, în același timp, și anul unor importante evenimente în viața de organizație. Toți cei aproape 2,5 milioane de purtători ai cravatei roșii cu tricolor ai patriei veți trăi momentele alegerilor pionierești, urmînd ca în luna mai să vă trimiteți delegații la cea de a IV-a Conferință Națională a Organizației Pionierilor.

Pentru fiecare pionier, pentru fiecare grupă, detașament și unitate, adunarea de alegeri constituie o sărbătoare în cadrul căreia se analizează temeinic întreaga activitate. Cu acest prilej, se evidențiază împlinirile, se discută critic și autocritic nerealizările și se stabilesc măsuri pentru activitatea viitoare.

Pășind în trimestrul doi cu forțe proaspete, fiecare pionier și toți împreună veți întîmpina acest important moment al vieții pionierești cu rezultate cît mai bune la învățătură și în activitatea de pregătire politico-educativă. Pentru sărbătoarea alegerilor pregătiți expoziții cu cele mai frumoase lucrări pe care le-ați realizat, pavoazați clasele, iar cu versurile, cîntecele și dansurile învățate, pregătiți cele mai frumoase programe cultural-artistice.

Adunările de alegeri se vor desfășura:

— La nivelul grupelor, între 1—20 februarie;

— La nivelul detașamentelor, între 15—28 februarie;

— La nivelul unităților, între 1—20 martie.

Eveniment major în viața fiecărei grupe, detașament și unități, a fiecărui pionier, adunarea de alegeri constituie o împrejurare în care democrația pionierească, spiritul de inițiativă, autoconducerea se manifestă din plin.

Cu spirit de responsabilitate, în dezbaterile voastre veți analiza modul în care v-ați făcut datoria la învățătură și muncă, în toate domeniile activității pionierești, modul în care v-ați comportat, propunînd și hotărînd, în același timp, în ce mod vă veți îndeplini sarcinile și răspunderile ce vă revin fiecăruia în cadrul grupei, detașamentului și

SEMAFOR DIN... SEMAFOARE

● Dana Stăncele din clasa a V-a B și-a pierdut stiloul nou-nouț. A întrebat în dreapta și-n stînga, dar... stiloul nicăieri. Trecuse o săptămînă. Nu spera să-l mai găsească. Dar cineva a sfătuit-o să întrebe și la alte clase. Așa a făcut.

Nu mică i-a fost bucuria cînd, întrebînd și la clasa a VIII-a C, i s-a răspuns: «Da, s-a găsit. De cînd tot întrebăm!» Cel care i-a restituit Danei stiloul se numește **Gabriel Samir.**

● Un exemplu de cinste și corectitudine, o comportare pionierească, ca de altfel, și a lui **Lucian Colteve,** care a găsit un portofel cu acte și bani și pe care l-a predat organelor de miliție.

Exemplul lor trebuie să-l urmăm cu toții!

●●●●

DIN...„SEMAFOR'

Are plus de energie,
Cînd produce gălăgie;

Cînd l-ascultă la oral,
Pierde din... potențial.

unității din documentele Congresului al XII-lea al P.C.R. Scoțînd în evidență formele, modalitățile pe care le-ați folosit în cunoașterea și înțelegerea politicii interne și externe a Partidului Comunist Român, a vieții și activității neobosite a tovarășului Nicolae Ceaușescu, secretar general al partidului, veți hotărî cum anume trebuie să acționați în viitor pentru și mai buna voastră pregătire politică.

După ce ați trecut în revistă întreaga voastră activitate și ați făcut judicioase propuneri pentru viitor, în vederea pregătirii și formării voastre ca cetățeni de nădejde ai societății, vă veți alege comandanții. Organizația s-a îmbogățit cu noi grupe și detașamente de pionieri din rîndul foarte tinerilor purtători ai cravatei roșii cu tricolor, care fac parte din «Generația Congresului al XII-lea al partidului».

Și ei își vor alege, odată cu voi, comandanții de grupă și de detașament.

Desigur că pretutindeni, în grupe, detașamente și unități veți ridica mîna pentru a-i alege pe cei mai buni dintre cei buni. Ei vor conduce activitatea pionierească în cadrul căreia fiecare dintre voi veți avea responsabilități precise și, toți împreună, veți face ca aceasta să fie cît mai rodnică, astfel ca prin faptele voastre să vă dovediți la înălțimea încrederii pe care v-o acordă partidul nostru.

Mulți dintre cei pe care-i veți alege vă vor reprezenta la conferințele comunale, orășenești și municipale ale Organizației Pionierilor, o parte dintre ei fiind chiar candidați pentru alegerea în consiliile respective.

Pînă la 1 februarie, data la care vor începe alegerile la nivelul grupelor, au mai rămas puține zile. Vă dorim tuturor ca în întîmpinarea acestui moment sărbătoresc să obțineți numai rezultate frumoase la învățătură și activitățile practice, la muncă și în pregătirea politico-educativă, în sport și în activitatea cultural-artistică.

În numerele noastre viitoare vom reveni cu alte aspecte privind pregătirea, organizarea și desfășurarea alegerilor pionierești și constituirea comisiilor pentru îndrumarea activității Organizației «Șoimii patriei».

E. ROȘCA

Are-un șapte — notă veche
Și se culcă pe-o ureche,
Dar se va trezi el cînd,
Va veni și-un trei la rînd!

(Lui S. Daniel, clasa a VII-a A)

(Semafor-«Cutezătorii»,
Școala generală nr. 2, comuna
Ștefănești, județul Argeș)

UN MILION DE PRIETENI

MĂNUȘILE DE BOX, LECȚIA DE FIZICĂ ȘI CÎTEVA NEDUMERIRI

Dragii mei, am întîlnit recent niște întîmplări care vă vor interesa, chiar vă rog să le examinați cu cea mai mare grijă!

Supunîndu-le atenției voastre, deschidem O NOUĂ ANCHETĂ:

CINE E DE VINĂ? CARE ESTE ADEVĂRUL? CE TREBUIE FĂCUT?

Știți, probabil, cum arată niște mănuși de box, tipul acela cu garnitură albă (ca să poată urmări arbitrul mai lesne direcția loviturilor). Niște mănuși de box, nou-nouțe, mirosind a magazin de... încălțăminte, te fac să te visezi campion. Două perechi a primit cadou **Octavian M.**, pentru că este un elev foarte bun și, în același timp un sîrguincios boxer junior, avînd deja o carieră de un an «pe ring». Nu pe ringul galelor de box, ci al sălii de antrenament, întrucît antrenorii nu-și trimit ucenicii în ring decît după ce, chibzuind îndelung, socotesc că sînt suficient de bine pregătiți pentru a rezista luptei.

— Hai să boxezi și cu mine nițel, l-a rugat **Ghiță T.**, privind cu jind mănușile fermecate.

— N-avem timp, trebuie să lucrăm la fizică, stai la locul tău și dă-i drumul, spune-mi ce nu știi ca să-ți explic.

— Dar după ce isprăvim? Boxăm?

— Atunci, da.

De două luni, Ghiță T. vine în fiecare zi la Octavian. Sînt colegi de clasă, locuiesc pe străzi învecinate, și dirigintele, cînd s-a discutat despre elevii care au nevoie de ajutor la învățătură, a propus ca pe Ghiță să-l ajute Octavian. Deși la școală e un gălăgios de mîna întîi, Ghiță, cînd vine la Octavian, se dovedește punctual, discret și răbdător. Ascultă ce i se spune și, la cererea acestuia, îi repetă cuminte frazele. În ultimul timp a început să ia note destul de convenabile.

...A trecut mai bine de o oră. Lecția de fizică e gata, Ghiță o știe ca pe apă. Pe deasupra, în caietul lui de română a apărut și compunerea, scurtă, dar destul de bine alcătuită, despre «Iarna în pastelurile poeților noștri».

— Acum boxăm? Haidem! s-a ridicat el, nerăbdător.

Octavian a rîs:

— Cu **tine**, mă? Ar fi curată pierdere de timp!

— Un sfert de oră. Zece minute. Cinci!

— Mi-ajunge că-mi bat capul cu tine la lecții. Du-te acasă, am altele de făcut, trebuie să-mi aranjez biblioteca, nu vezi că-i vraiște?

În aceeași clipă, a intrat foarte vesel Dan F., care locuiește la același etaj cu Octavian. Ghiță a plecat dar, de pe coridor, a auzit, prin ușă, tropăială, rîsete și pocnetul mănușilor de box.

După-amiază, Ghiță a fost invitat să răspundă la fizică. Aproape că n-a deschis gura. Profesorul — care este chiar dirigintele lor — era pe punctul de a-i pune nota 2, dar s-a oprit cu stiloul în aer, întrebîndu-l pe Octavian:

— Ce se întîmplă? Parcă Ghiță învăța cu tine! L-ai părăsit?

— Nu înțeleg ce se întîmplă cu el! a răspuns uluit Octavian. Azi dimineață i-am explicat amănunțit totul, știa lecția cuvînt cu cuvînt!

— În cazul ăsta, **între voi doi** se întîmplă ceva, deocamdată nu-mi dau seama despre ce e vorba, însă unul dintre voi are o vină. S-ar putea ca amîndoi să fiți de vină. O să mai stăm de vorbă.

STIMAȚI CITITORI, AVEȚI CUVÎNTUL!

Dragi prieteni ai rubricii, cred că e cazul să interveniți analizînd această întîmplare și spunîndu-vă părerea, spre a-i ajuta pe Octavian, pe Ghiță, pe tovarășul diriginte să se clarifice. A greșit, într-adevăr, cineva? Cine? Prin ce? Bineînțeles, vă puteți referi și la episoade asemănătoare petrecute în clasa voastră și la modul în care le-ați lămurit.

Cele mai pătrunzătoare analize ale acestui caz vor fi publicate. Le așteptăm!

OVIDIU ZOTTA

FOTO: GH. VINȚILĂ

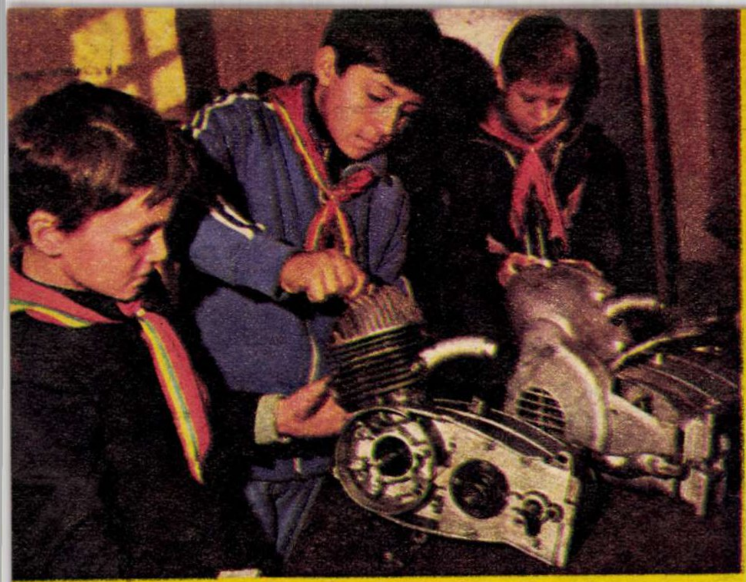

„CUTEZĂTORII“ printre cutezătorii OLTENIȚEI

Cu trei ani în urmă, meșterii în devenire ai Olteniței înregistrau o frumoasă izbîndă încheind în atelierele de la Casa pionierilor și șoimilor patriei o lucrare memorabilă: Panoul demonstrativ «Procesul fotosintezei». Construcție de mare complexitate, instalația avea să fie apreciată de specialiști ca înscriindu-se în avangarda aparaturii didactice de predare a biologiei și, ca atare, premiată. De atunci pionierii din Oltenița ne-au mai dat semn printr-o întreagă flotă de navomodele de clasă și alte lucrări înscrise la loc de frunte în analele Concursului creației tehnico-științifice pionierești.

Anul trecut ei și-au bătut însă toate recordurile realizînd sub egida concursului «Atelier 2000» o superbă machetă a Olteniței viitoare, pe care ați putut-o admira într-unul din numerele revistei noastre. Prin lucrarea lor, pionierii urbaniști și proiectanți din localitatea ilfoveană și-au adjudecat unul din cele mai frumoase trofee ale concursului: «Pasărea măiastră».

Odată cu distincția cucerită la prima ediție a «Atelierului 2000» au poposit la Oltenița și reprezentanții redacției «Cutezătorii». Tinerii dunăreni au socotit că cel mai nimerit chip de a-și sărbători victoria ar fi să organizeze cu această ocazie Zilele-Atelier «Cutezătorii». Și astfel, izbînda fanteziei și a gîndirii cutezătoare a fost marcată de laureați prin noi momente de activitate. Am fost alături de pionieri în concursurile de îndemînare și precizie ale micilor navaliști și constructori de «păsări măiastre», ale radioconstructorilor, dar și pe cartodrom, și pe poligonul de tir, și în studioul de artă plastică, în care proiecțiile viitorologice sînt la ele acasă. De la șantierul naval de vis și reverie al copiilor, un salt imens ne-a dus, împreună cu ei, la imensul șantier naval din oraș, croit la dimensiunile viitorului acestui port în plină dezvoltare. Pentru mulți dintre pionieri acest pas este repetiția generală a Marelui Pas pe care îl vor face mîine, optînd pentru profesiunea de navalist. Cîteva clipe de comunicare intimă în jurul preocupărilor redacției noastre, în jurul planurilor revistei «Cutezătorii» și ale noii publicații pionierești «Start spre viitor» au încheiat în mod fericit și rodnic întîlnirea noastră cu pionierii din Oltenița. Despărțindu-ne de ei, le-am urat noi succese pe drumul captivant al însușirii științei și tehnicii, al creației.

URIAȘA PUTERE

Scenariu: ILIE TĂNĂSACHE
Desene: PUIU MANU

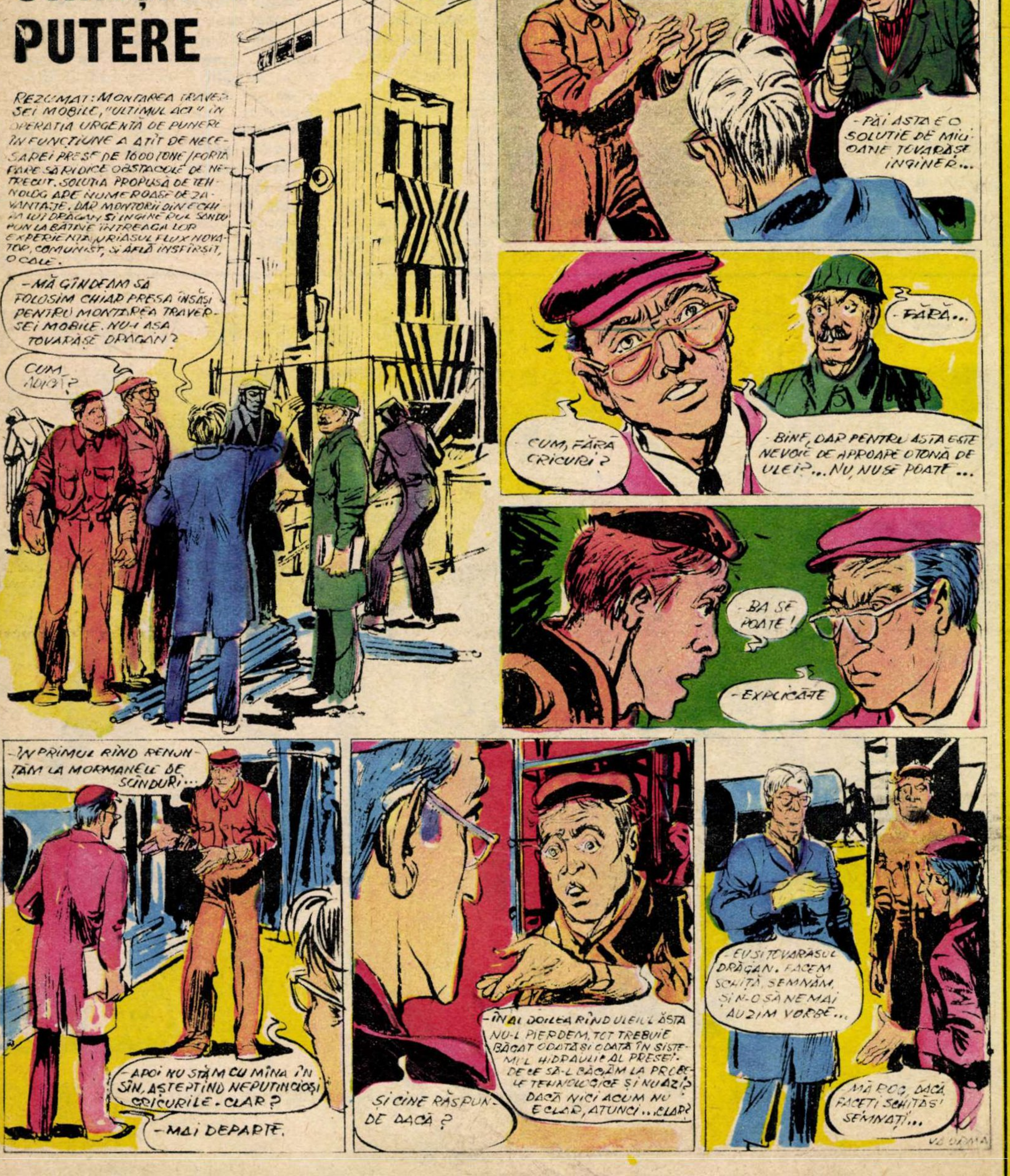
REZUMAT: MONTAREA TRAVERSEI MOBILE, "ULTIMUL ACT" ÎN OPERAȚIA URGENTĂ DE PUNERE ÎN FUNCȚIUNE A ATÎT DE NECESAREI PRESE DE 1600 TONE / FORȚĂ PARE SĂ RIDICE OBSTACOLE DE NETRECUT. SOLUȚIA PROPUSĂ DE TEHNOLOG ARE NUMEROASE DEZAVANTAJE. DAR MONTORII DIN ECHIPA LUI DRĂGAN ȘI INGINERUL SANDU PUN LA BĂTAIE ÎNTREAGA LOR EXPERIENȚĂ, URIAȘUL FLUX NOVATOR, COMUNIST, ȘI AFLĂ ÎN SFÎRȘIT O CALE.
-MĂ GÎNDEAM SĂ FOLOSIM CHIAR PRESA ÎNSĂȘI PENTRU MONTAREA TRAVERSEI MOBILE. NU-I AȘA TOVARĂȘE DRĂGAN?
CUM ADICĂ?
-ADICĂ O PUNEM SĂ RIDICE EA TRAVERSA MOBILĂ ÎN INTERESUL ȘI SPRE BINELE EI.
-PĂI ASTA E O SOLUȚIE DE MILIOANE TOVARĂȘE INGINER...
-FĂRĂ...
CUM, FĂRĂ CRICURI?
-BINE, DAR PENTRU ASTA ESTE NEVOIE DE APROAPE O TONĂ DE ULEI?... NU, NU SE POATE...
-BA SE POATE!
-EXPLICĂ-TE
-ÎN PRIMUL RÎND RENUNȚĂM LA MORMANELE DE SCÎNDURI...
-APOI NU STĂM CU MÎNA ÎN SÎN, AȘTEPTÎND NEPUTINCIOȘI CRICURILE. CLAR?
-MAI DEPARTE.
ȘI CINE RĂSPUNDE DACĂ?
-ÎN AL DOILEA RÎND ULEIUL ĂSTA NU-L PIERDEM. TOT TREBUIE BĂGAT ODATĂ ȘI ODATĂ ÎN SISTEMUL HIDRAULIC AL PRESEI. DE CE SĂ-L BĂGĂM LA PROBELE TEHNOLOGICE ȘI NU AZI? DACĂ NICI ACUM NU E CLAR, ATUNCI... CLAR?
-EU ȘI TOVARĂȘUL DRĂGAN. FACEM SCHIȚĂ, SEMNĂM, ȘI N-O SĂ NE MAI AUZIM VORBE...
MĂ ROG, DACĂ FACEȚI SCHIȚĂ ȘI SEMNAȚI...
VA URMA

Eminescu — contemporanul nostru

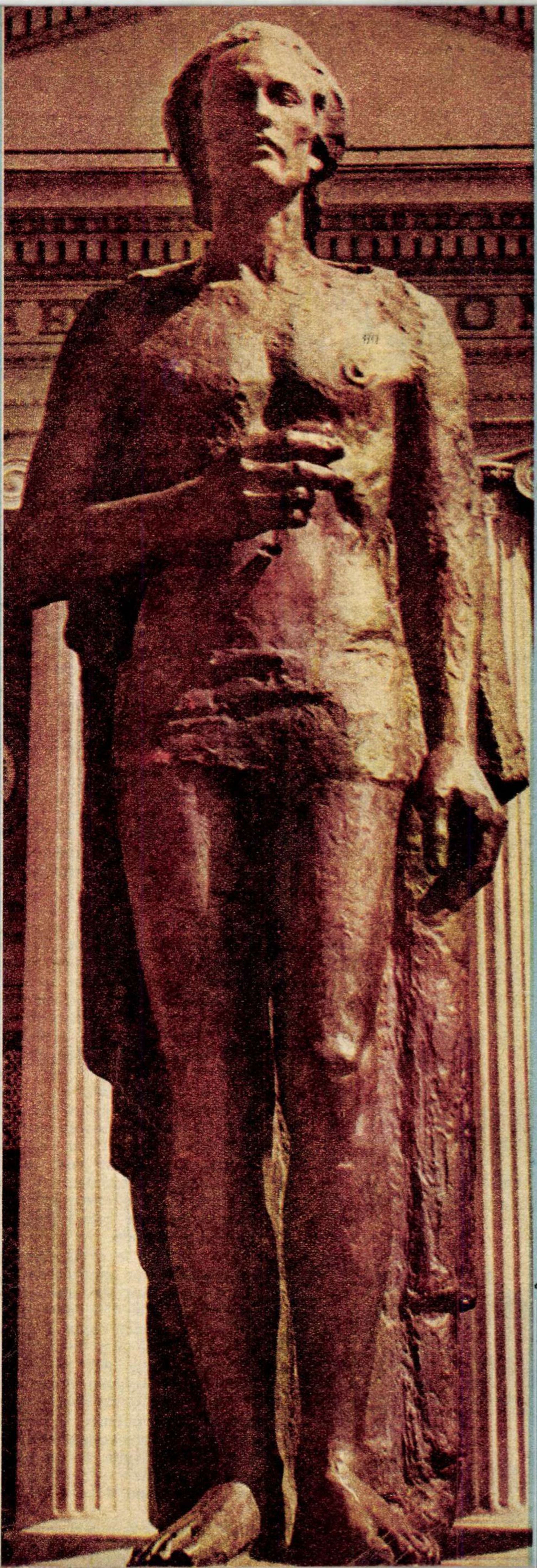

Prin geniala sa operă care a învins pentru totdeauna vremelnicia, Eminescu ne apare fără început, și fără sfîrșit, ca insuși timpul. Și totuși, meschinul și indiscretul calendar ne amintește că, la 15 ianuarie 1980, se împlinesc 130 de ani de la nașterea acestui «Dante valah», despre care un poet al marilor oropsiți scria în chip magistral: «peste-a cuvintelor traco-romanică, noptatică gloată, peste visteria ei, în mii și mii de locuri, îngropată, — crai, pe-un împărătesc și furtunatic grai, — tăcerilor noastre de veacuri, ca nimeni niciodată, glas ai venit să le dai...

Se sublinia, în felul acesta, caracterul reprezentativ, popular și național al operei lui Eminescu, legătura indisolubilă a marelui poet cu istoria, viața, lupta și creația spirituală a poporului român. Poetul care copil fiind cutreiera păduri și se culca lîngă izvoare, ascultînd glasurile din adîncurile firii, poposea între oamenii simpli învățînd de la ei «povești și doine, ghicitori, eresuri», omenia și dragostea nețărmurită pentru patrie și popor a creat o operă de geniu capabilă să ne exprime în gradul cel mai înalt. Astfel, sub pana lui au vibrat toate sentimentele și gîndurile neamului său, concepția lui despre lume și viață, atitudinea lui în fața existenței și a morții, în fața marilor probleme filozofice care au frămîntat din vremuri de demult mintea și sufletul oamenilor. Eminescu a realizat o sinteză genială a trecutului nostru istoric și cultural, a culturii vechi, a limbii populare și a folclorului deschizînd perspective nebănuite pentru afirmarea spiritului nostru creator. În poezia, proza, teatrul său, ca și în articolele sale de ziar, genialul poet a realizat un salt calitativ în evoluția literelor române, impunîndu-se, totodată, ca ultimul mare romantic din literatura universală. Poet înnăscut, poet de geniu, Eminescu a fost un strălucit exemplu de truditor al cuvîntului, ridicînd limba poetică românească la cele mai înalte cote expresive. Se poate spune, fără nici o exagerare, că după Eminescu românii simt și gîndesc mai complex și mai profund ca înainte, că se exprimă altfel, cu sporul de frumusețe pe care geniul său creator l-a imprimat limbii române. De la el încoace, rostim cuvintele limbii noastre cu alt suflet, cu altă temperatură, cu altă vigoare a gîndului. De la el încoace, natura țării noastre poartă în ea ceva din farmecul personalității sale. Codrul, bătut de gînduri, marea cu corăbiile ei, sugestivă trecere ireversibilă a timpului, dealurile moldovenești cu acele grele melancolii din crepuscul, șesurile țării cu nouri lungi peste ele, toate poartă pe ele efigia personalității eminesciene. Ba mai mult, Am putea spune că pentru noi luna răsare ca în versurile sale «liniștit și tremurînd în ape», că ploaia florilor de tei cade astăzi peste creștetul îndrăgostiților ca-n poezia eminesciană, că păsările călătoare pleacă toamna de la noi, cînd cade bruma peste vii tîrînd după ele o lungă nostalgie eminesciană. Iată de ce Eminescu e un poet național în toată puterea cuvîntului. La toate acestea se adaugă fierbintele său patriotism, atitudinea sa vehement critică față de tarele lumii burgheze, față de micimile ei de gîndire și simțire. Se adaugă, de asemenea, orizonturile largi, filozofice, pe care el le-a deschis gîndirii noastre pe «căi de mii de ani», integrîndu-se în coloana de lumină a patrimoniului culturii universale. Cel mai național poet român el este, tocmai de aceea, și cel mai universal, cel care ne-a pus în gradul cel mai înalt și mai demn în dialog cu lumea, cu marile ei creații spirituale. El care a dorit țării sale «la trecutu-i mare mare viitor» rămîne veșnic viu în zarea acestui viitor, bucurîndu-se de prețuirea tuturor constructorilor socialismului din patria noastră. Pentru tineretul de azi nu este o formă mai înaltă de prețuire a geniului eminescian decît aceea de a-l citi încontinuu, de a-l învăța pe de rost — cum se zice — pentru a putea discuta în fiecare clipă cu el pe drumurile complicate ale vieții. Tinerii să știe că Eminescu a despicat acestui neam de oameni harnici și buni drumuri fără sfîrșit, drumuri care-i duc spre glorie eternă și nemurire.

ION DODU BĂLAN

Eminescu al Ipoteștilor

Eminescu al Ipoteștilor, măruntul — cîndva — sat din miazănoapte? Cînd el este al tuturor meleagurilor în care trăiesc români, cînd el este chiar conștiința întregii noastre obști? Da, fiindcă Ipoteștii au fost leagănul geniului eminescian și au mai fost matcă de luceafăr...

Așadar, sîntem în iarna bogată în ninsori a anului 1850. Să vedem cum arată, frumos caligrafiat, actul de naștere al unui luceafăr: «Data nașterii: Luna ghenari, ziua cincisprezecea. Data botezului: Luna ghenari, ziua douăzecișiuna. Sexul: Fiu. Numele care s-au dat pruncului: Mihail. Numele și pronumele, starea sau meseria părinților pruncului: Gheorghe Iminovici, căminar, cu soția sa Ralu, proprietari.»

Cele cîteva ulițe cu case noi, făloase, noua școală, noul muzeu nu pot schimba impresia că Ipotești n-au fost un sat bogat și nici măcar — la întîia vedere — frumos. Pămîntul galben, cu adesea lunecătoare rîpi, casele mai de grabă mărunte cu geamuri și ele mici într-un ținut bîntuit toamna de ploi lungi și iarna de ninsori și viscole aspre...

GHEORGHE TOMOZEI

(CONTINUARE ÎN PAG. 9)

La Eminescu

În sunetul etern al lunii
Cînd trece timpul pe pămînt
Tu înflorești prin raza mîinii
Lumina clară din cuvînt.

Vin aștrii să te înconjoare
Cu graiul lor mistuitor
Iar fruntea ta cu noi răsare
Din mult trecut, din viitor...

ION CRÎNGULEANU

Ilustrație: OFELIA DUMITRESCU

VITEJII DE PE PĂLTINIȚA

SCHIȚĂ DE

Dimciu Gafița

La noi în munți iarna vine devreme și pleacă tîrziu. Din cauza asta avem destule necazuri. Astă-toamnă, la începutul lui octombrie, tocmai programasem pentru duminică meciul de fotbal care să desemneze campioana școlii cînd, sîmbătă seara a început a șuiera pe sus un firicel de vînt.

— Mi se pare c-o să vremuiască, a zis tata.

— Aș, am ascultat buletinul meteo, nici vorbă de așa ceva, l-am asigurat eu.

Și dimineața, cînd m-am sculat, totul era alb și ningea ca la Polul Nord. De o jumătate de metru se pusese zăpada. A trebuit să amînăm meciul pînă la primăvară. Cîteva zile ne-am tot ciorovăit cu cei dintr-a opta, care pretindeau că sînt campionii de toamnă.

Am avut însă noroc și către sfîrșitul lui decembrie a dat o moină ș-o căldură că s-a topit tot omătul. Am programat meciul pentru prima duminică din ianuarie, fără să ne lăsăm timp de antrenament. Iar n-am avut noroc. Joi a început a ninge așa, parcă în joacă. S-a lăsat ca o pulbere fină, pe urmă au venit niște nori groși și gata. Într-o singură zi a căzut zăpadă că se rupeau crengile brazilor. În loc de meci, pentru duminică am plecat toată școala să deszăpezim pădurea noastră de pe Păltinița.

Nu e chiar o pădure,dar e a noastră. Am plantat toată fața muntelui cu cinci ani în urmă. Ocolul silvic ne-a adus puiet de brad de la pepinieră. Noi am curățat locul, am făcut gropi și am plantat brădișorii. Erau atît de mici și plăpînzi că seara, după prima zi, Milică a Saftei a început să plîngă. Zicea că îi e milă de bieții copilași de brad că rămîn peste noapte singuri în munte, să-i bată ploaia și vîntul. Am rîs de el dar l-am iertat că Milică era atunci mic, abia trecuse în clasa a doua și în toamna aceea primise cravata roșie cu tricolor.

Cînd comandantul nostru a venit cu brigadierul silvic și ne-a chemat să salvăm pădurea noastră, am uitat de meci. Chiar ne-a fost rușine că nu ne-am gîndit la asta noi singuri, doar sîntem băieți de la munte, știm ce ușor poate frînge zăpada tulpinele cele fragede cu crenguțe plăpînde.

Dar sîmbătă la prînz, după ce se-aranjase totul pentru a doua zi, Toderuș a avut altă idee. Așa-i el, noi îl cunoaștem, are idei. O dată ne-a împuiat capul să facem o hidrocentrală pe pîrîul care trece din sus de sat. Am muncit trei zile ca să-l îndiguim și am izbutit. Numai că peste noapte apa a năboit peste puținele noastre ogoare din Poiana Lungă. Altă dată, tot cu el în frunte, am pornit cu plasa să prindem un rîs ce speriase pe cei de pe Măgura, cînd veneau la școală. Ne-a oprit un om din sat, vînător, care mai tîrziu a și împușcat el sălbăticiunea. Nu ne-am învățat minte din papara ce-am mîncat-o atunci și iar ne-am luat după ideile lui Toderuț. Am plecat cu Milică a Saftei și cu Marian Tunsu, alt căpos, să le facem o surpriză colegilor noștri. Aveam toți patru ciomege strașnice, că doar lemnul nu ne lipsește iar la încrustatul cu briceagul sau cu fierul înroșit în foc sîntem meșteri neîntrecuți.

Era tare frumos pe Păltinița, fața muntelui sclipea sîngeriu în bătaia soarelui ce sta să apună. Din cînd în cînd ne cufundam în omătul moale ca într-o apă răcoroasă. Și cum eram înfierbîntați de drum, joaca asta ne-a plăcut grozav. Strigam, chiuiam, toată lumea era a noastră. Nici n-am băgat de seamă că Toderuț a dispărut dintre noi. Am auzit deodată un strigăt, apoi niște mormăituri și am înlemnit. O vreme nu s-a mai auzit nimic, pe urmă a ajuns pînă la noi glasul lui Toderuț. Zicea ceva, chema, discuta cu cineva, dar departe tare, undeva sub pămînt. Tunsu și-a adus aminte de groapa pe care o lăsasem neastupată cînd am vrut să facem fîntînă pe Păltinița, ca să nu mai coborîm pînă în vale după apă. În grupanul acela l-am găsit pe Toderuț. Ședea lipit de peretele negru și vorbea cuiva din umbră;

— Stați cuminți, stați cuminți!

Cu greu am zărit lîngă peretele dimpotrivă doi ursaci,doi pui ieșiți prea devreme din vizuină și scăpați de sub supravegherea mamei. Erau și ei speriați,dar își arătau mereu colții destul de mari.

— De ce nu ieși de-acolo? l-am întrebat prostește pe Toderuț.

— Pentru că nu pot. Malurile sînt drepte și alunecoase. Aduceți o scară pînă nu vine ursoaica.

Am rămas înmărmuriți. De unde scară pe Păltinița? Lui Milică i-a venit ideea să facem frînghie din curelele noastre. Am făcut dar s-a rupt îndată ce s-a prins Toderuț de ea. Eu am zis că în jurul gropii trebuie să fie niște lemne, că voisem să facem bănci. Am scormonit zadarnic prin zăpadă.

— Mai repede, mai repede, că vine ursoaica, ne zorea Toderuț.

Noroc de bîte. Cu ajutorul lor am reușit să ne scoatem prietenul din groapă. Dar cînd să răsuflăm ușurați, a năvălit ursoaica peste noi. Mai mult tîrîndu-l pe Toderuț am alergat pînă în sat.

Deocamdată n-am spus nimănui despre pățania noastră. Poate mai încolo, la vară. Dar ne-am hotărît să astupăm groapa aceea din pădurea noastră și să nu ne mai luăm după ideile lui Toderuț, dacă i-o mai trăsni vreuna prin cap după asemenea întîmplare.

VIRGIL TEODORESCU

Chemare

Frate lemn şi soră piatră,
ia veniţi şi voi încoace,
ia veniţi să stăm de vorbă
să vedem noi ce-om mai face,
poate casă, prag şi poartă,
şi mai ce? — viori, pesemne,
din melodioase lemne
fiecare cu-a lui soartă,
oamenii, cu multă artă,
v-au cioplit, cu iscusinţă,
să vă dea chip şi fiinţă, —
frate lemn şi soră piatră,

Eu am văzut

Eu am văzut deosebite ţări,
şi am văzut şi case cu două-trei intrări,
case-ncărcate de podoabe,
văzui destul de multe bordee şi cocioabe,
mai multe decît aş fi vrut,
şi am văzut că de la început
oamenii lumii noastre,
cei harnici şi cei mulţi,
au vrut să nu mai umble prin ţara lor desculţi,
şi fie din pustie, din munte sau din şes,
au tot făcut şi-au dres,
să aibă-n ţara lor un rost,
un trai ceva mai bun, un adăpost,
dar, din motive care sînt lesne de-nţeles,
dădeau mereu, ca racul, înapoi.
Cînd m-am întors din lume-aici, la noi,
şi vă spun drept
că aşteptam cu nerăbdare
să trag văzduhul ţării-n piept,
mi-am dat mai bine seama
că-n ţara noastră-i dispărută teama
de-aţi face, laolaltă cu toţi,
un rost, un nume,
şi m-am simţit mai bine ca orişiunde-n lume
luînd aminte
că ţara înfloreşte şi merge înainte.

EMINESCU AL IPOTEŞTILOR

(URMARE DIN PAG. 7)

Casa lui Gheorghe Eminovici, tatăl poetului, nu se deosebea nici ea de casele gospodarilor mai înstăriţi. Căminarul (mărunt rang boieresc) a avut de ţinut o casă grea, cu mulţi copii (între primul născut, Şerban şi ultimul, Vasile, Raluca i-a adus pe lume în casa din deal pe Nicolae, Iorgu, Ruxandra, Ilie, Maria, Mihai, Aglaia, Henrietta şi Matei) cu multe griji, cu sîcîitoare încurcături băneşti, în tranzacţii neinspirate şi cu procese interminabile. Biograful strălucit al lui Eminescu — George Călinescu — ne previne într-una din multele cărţi consacrate poetului de la Ipoteşti că locuinţa Eminovicilor era departe de a fi un palat şi slujindu-se de o fotografie şi de cîteva hîrţoage ne reconstituie alcătuirea ei: o casă simplă foarte puţin înălţată de la pămînt, cu o mică tindă avînd un acoperămînt în chip de «fronton elin» sprijinit de două coloane. Tei cu bogate ramuri unduitoare vor fi umbrit ferestrele. Din sămînţa lor cel puţin unul pare a-şi dărui şi azi freamătul făcîndu-ne să ne imaginăm un ciob din copilăria poetului. Deşi mai greu de reconstituit cu mijloacele închipuirii, putem totuşi arunca «o privire» în cuprinsul odăilor (podite cu lut) avînd tavane din lemn afumat, cu pereţii albi. Cîteva mobile cu pricepere alese (dulapuri de cărţi, jeţuri, scaune) vor fi dat viaţă unui spaţiu vegheat din pereţi de chipurile unor voievozi pictate cu vopsele întunecate de un neamţ căruia îi datorăm şi un frumos portret al Ralucăi. Acelaşi Călinescu, reconstituind foaia de zestre a mamei poetului «vede» şi «gardiropul» de nuc plin cu bună şi albă rufărie mirosind a levănţică. Sfeşnice, opaiţe, scrumelniţe (pentru căminarul care era fumător), iată obiecte care — pierdute acum — vor fi fost privite cu ochi mari de către Mihai: «Adesea se ascundea în cîte-un saltar de scrin, ca să nu ştie nimeni unde-i-în vreo ladă veche cu luminări de seu, din care ieşea uns ca dracul», cum scrie el însuşi într-o proză cu autobiografice reflexe.

Ieşind în bătătura casei, ori colindînd împrejurimile ei bogat înverzite primăvara, să ne slujim de mărturia tot a poetului, pentru a evoca isprăvile copilului care nu cred să se fi deosebit cu ceva prin zburdălniciile lui de toţi copiii de-o seamă cu el: «Duşmănia lui cu gîndacii şi cu gîştele de pui, amiciţia intimă cu Şoltuz, cîinele de la stînă, pe care îmbla călare, pui de gîscă mici pe care-i închidea în cuşcă, ca să vadă de-or cînta cum canarii, în fine stima ce o avea pentru moş Miron prisăcarul, care-i spunea poveşti şi-l ţinea pe genunchi...»

Ajunşi aici trebuie să considerăm că toţi copiii pămîntului românesc trăiesc o copilărie cu nimic deosebită (prin isteţime şi farmec şi haz) de a copiilor de totdeauna şi de acum.

La 130 de ani de la naşterea poetului avem datoria să-i cunoaştem şi să-i iubim opera dar — de ne stă în putinţă — se cade să parcurgem cu pasul **drumurile lui.** Ipoteştii ne aşteaptă cu semne fermecate ce ni-l amintesc; în satul de la miazănoapte mai pîlpîie pentru noi chiar şi în miez de iarnă flacăra de ceară a teilor eminescieni, euritmia micilor pîraie ce i-au răsfrînt umbra subţire ne umple auzul cu clinchete de argint şi astfel ne simţim aproape de măreţia astrală a celui fără seamăn, poetul cu care ne mîndrim peste veac. Aprindem sub numele lui Mihai Eminescu al Ipoteştilor flacăra pură a dragostei de frumos şi de dreptate a noastră, a celor contemporani cu nemurirea lui, într-o ţară ce-i slujeşte memoria înnoindu-se şi îmbogăţindu-şi zestrea de tinereţe fără bătrîneţe.

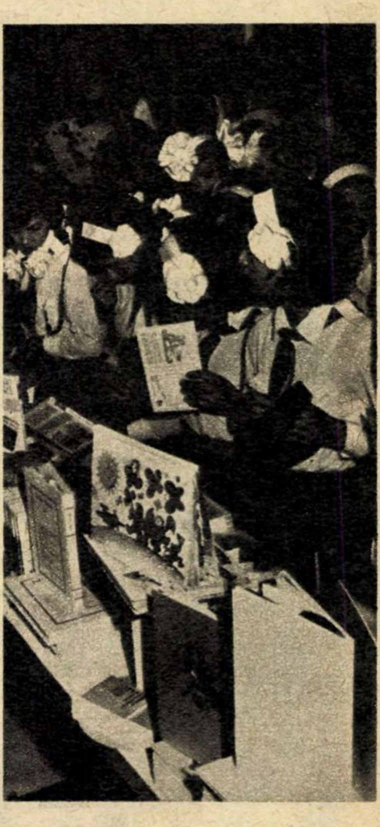

ASALTUL FRONTIERELOR SUBMARINE

În secolul nostru, activitățile umane au cucerit toate spațiile: după cel terestru și aerian — cosmosul și oceanul. Într-adevăr, temerarele construcții marine (poduri care leagă șiruri de insule, porturi imense, faruri), explorarea și exploatarea petrolului marin, ca și tentativele de valorificare a altor comori ale mării (nodulii metalici etc.) pretind omului să lucreze sub apă cu aceeași eficiență ca pe uscat. Dacă exercițiul și cutezanța erau suficiente pentru coborîrea scafandrilor la adîncimi de cîteva zeci de metri, pe măsură ce avansăm în adînc lucrurile se complică, iar readaptarea organismului la presiunea atmosferică normală (decompresiunea) devine o operație de primă însemnătate, a cărei durată tinde să se mărească necontenit. Dincolo de 60-70 m adîncime presiunea determină dizolvarea în sînge a azotului aspirat, fenomen nociv pentru centrii nervoși superiori. Cercetări noi au înlocuit azotul cu heliul în amestecuri respiratorii îmbunătățite. Din păcate, decompresiunea durează în acest caz peste o săptămînă.

În prezent, omul lucrează la adîncimi de sute de metri închis în chesoane metalice în care se asigură presiunea dorită amestecului de gaze necesare respirației. În instalații complexe de tip Cnexo, scufundătorii au atins adîncimi de 500 m, ceea ce pentru moment este suficient. Această coborîre este însă foarte departe de o săritură în apă. Pentru a petrece două zile la 450 m, coborîrea durează două zile, iar revenirea alte nouă.

În fața cercetătorilor se ridică în prezent bariera celor 600-700 m, încă neatinsă, dar dincolo de care nu se va putea trece cu mijloacele existente. Cauza este limpede: chimia presiunilor înalte diferă de cea a presiunilor joase. În cursul supunerii lor la o presiune superioară, în țesuturile corpului omenesc apar modificări chimice tot mai importante, foarte periculoase pentru sănătatea scafandrului. Cum însă nu este vorba de a bate recordurile de adîncime, ci de a lucra la mari adîncimi, integritatea organismului și păstrarea capacității de muncă sînt esențiale.

Dar știința nu demobilizează. La orizont se profilează o inovare fundamentală a tehnicii subacvatice și anume se are în vedere experimentarea «respirației lichide», adică înlocuirea amestecului gazos cu un compus lichid foarte bogat în oxigen. Primele încercări s-au dovedit promițătoare, dar sîntem încă departe de rezolvarea problemei imersiunilor dincolo de 500-600 m. Ea rămîne înscrisă pe agenda priorităților unui viitor nu prea îndepărtat.

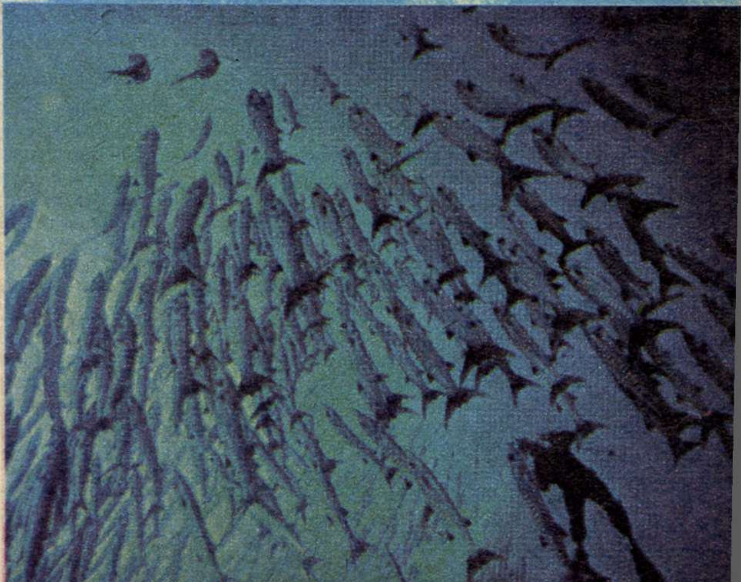

Cu prof. univ. dr. doc. ing.

Edmond Nicolau

Clubul logicienilor

MĂNUȘILE

Eram grăbit să plec de acasă. Tocmai atunci s-a produs o pană de lumină, astfel încît am rămas în întuneric. O clipă m-am enervat, pentru că nu apucasem încă să-mi iau mănușile din sertar. Partea mai complicată era că în acest sertar erau mai multe perechi de mănuși, din nefericire puse împreună.

Am stat o clipă și m-am gîndit. În sertar erau trei perechi de mănuși maro și două perechi gri. Neavînd ce face, am luat numărul minim de mănuși care îmi asigura totuși o pereche de aceeași culoare și am plecat liniștit. Cîte mănuși credeți că am luat?

Răspuns:

Era suficient să iau trei mănuși, pentru a fi sigur că printre ele se află două de aceeași culoare și șase mănuși pentru a avea o pereche de aceeași culoare.

DAN VASILE

ARBORE OCROTIT

TEST

Cutezătorii

Verificați-vă cunoștințele despre «lumea celor care nu cuvîntă» răspunzînd DA sau NU la următoarele întrebări:

1. Șerpii și peștii dorm cu ochii deschiși?

2. Strutul poate să zboare pe distanțe mici?

3. Cîntecul femelei-greier este mai frumos decît cel al masculului?

4. Pot fi vînați lei în Asia și tigri în Africa?

5. Leopardul și pantera fac parte din aceeași specie?

6. Unii păianjeni își țes pînza cu defecte?

7. Ursul alb trăiește numai în Arctica?

8. Renii sînt singurele animale din familia cerbilor la care coarnele sînt prezente atît la mascul cît și la femelă?

9. Licuriciul ne poate arde degetele cu substanța lui care emite lumină?

10. Iepuroaica poate naște de trei-patru ori pe an?

11. Ghepardul este animalul care aleargă cel mai repede?

12. Unele maimuțe pot urla mai puternic decît rag leii?

13. Cămilele își pot astîmpăra setea chiar și cu apă sărată sau amară?

14. Pinguinii din Arctica sînt la fel de mari ca și cei din Antarctica?

15. Nisetrul și morunul pot trăi atît în apă sărată cît și în apă dulce?

Răspunsurile corecte:

1. DA — la șerpi, pleoapele sînt sudate și transparente; peștii nu au pleoape.
2. NU — strutul este una dintre puținele păsări care nu pot să zboare.
3. NU — numai masculul cîntă.
4. NU — leul trăiește numai în Africa, iar tigrul numai în Asia.
5. DA — masculul este denumit leopard, iar femela panteră.
6. NU — toți păianjenii țes pînze perfecte.
7. DA.
8. DA.
9. NU — strălucirea licuriciului se datorează unei lumini care nu degajă căldură.
10. DA.
11. DA — pe distanțe scurte el poate lua viteze de peste 90 km/h.
12. DA — urletele unor specii de maimuțe întrec răgetul leilor.
13. DA.
14. NU — fiindcă în Arctica nu există pinguini.
15. DA.

Acordați-vă cîte un punct pentru fiecare răspuns exact și apreciați că pentru 14—15 puncte aveți excelente cunoștințe de zoologie; între 11 și 13 puncte — cunoștințele sînt satisfăcătoare; pînă la 10 puncte — este necesar să citiți mai mult despre viața și obiceiurile animalelor.

AȘA GÎNDEAU EI

Disciplina ne face să trecem de la starea de animal la cea de om.

IMMANUEL KANT

Nu există oameni care să greșească mai des decît cei care nu pot suporta gîndul de a greși.

LA ROCHEFOUCAULD

Caracterele nu se «formează», ci se scot la iveală prin educațiunea rațională.

IOAN SLAVICI

Personalitatea reprezintă cea mai înaltă sinteză sufletească. Misiunea personalității este ca prin ea să se contribuie la realizarea umanității.

DIMITRIE GUSTI

Baza ființei noastre este voința.

J.W. GOETHE

O oră dimineața valorează cît două seara.

PROVERB ENGLEZESC

Ce învață cineva, să învețe lucrînd.

J.A. COMENIUS

Ceea ce sîntem contribuie mai mult la fericirea noastră decît ceea ce avem.

A. SCHOPENHAUER

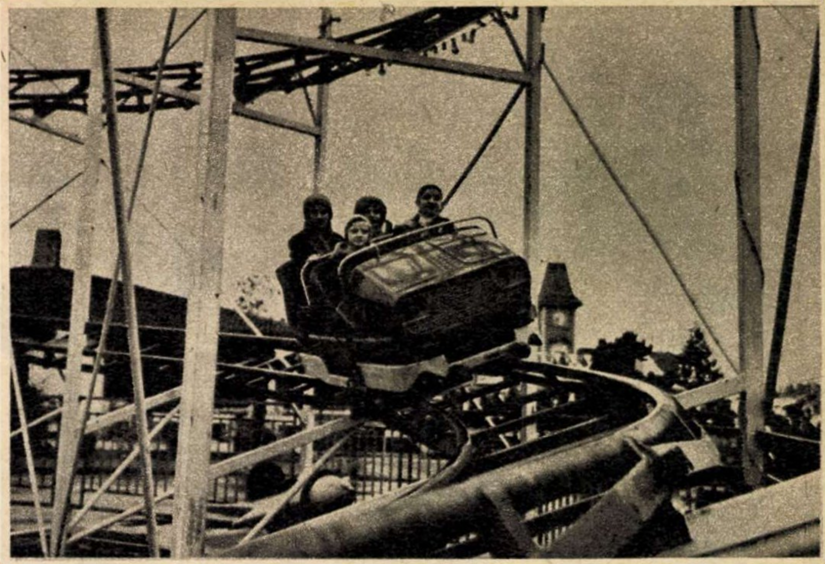

În Orășelul copiilor, zburînd ca în basme, cu un vehicul jucăuș. (Foto: Gr. Prepeliță).

3 EPIGRAME DE GH. ZARAFU

După cum obișnuiește,
Trei trimestre nu citește
Numai în vacanță, Neață
N-are încotro și-nvață!

*

Dan, colegul meu, sportivul,
A stîrnit în clasă hazul:
Pus s-arate genitivul
A răspuns că... nu e cazul!

*

Ca să nu-i mai taie calea
Și să-i meargă-n clasă rău,
A expediat pisica
La bunica din Zalău!

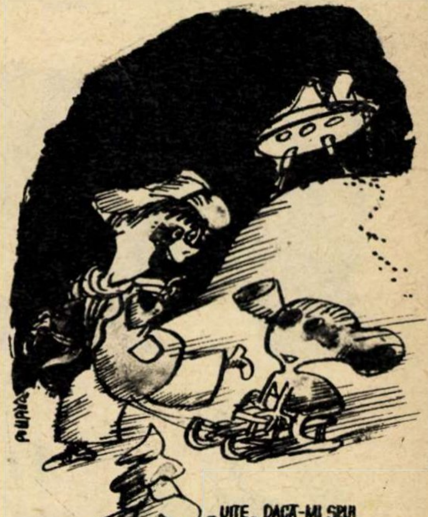

— UITE... DACĂ-MI SPUI CE ENERGIE FOLOSIȚI VOI, EXTRATEREȘTRII, ÎȚI SPUN ȘI EU ÎN CE STADIU AM AJUNS CU EXPERIENȚELE EOLIENE LA NOI ...LA ȘCOALĂ...!

Numere încrucișate

Aranjați cifrele de la 5 la 29 în așa fel încît, prin adunare, să dea 85 atît pe rîndurile orizontale și verticale, cît și pe diagonale.

Cutezătorii

Redactor șef:
MIHAI NEGULESCU
Redactor șef adjunct:
OVIDIU ZOTTA
Secretar responsabil de redacție:
IOAN DONCA

Prezentarea artistică:
POMPILIU DUMITRESCU
Prezentarea tehnică:
LUCIA SICOMAȘ

Redacția: Piața Scinteii nr. 1. București 33. Telefon: 17 60 10; ADMINISTRAȚIA: Editura «Scinteia» TIPARUL C.P.C.S. ABONAMENTE: prin oficiile și agențiile P.T.T.R. Cititorii din străinătate se pot abona adresîndu-se la ILEXIM — departamentul export-import presă P.O.B. 136—137 telex: 11226, București.

12 PAGINI, 1 LEU

BUREBISTA

9

Scenariu: VLAICU BÂRNA **Desene: VALENTIN TĂNASE**

REZUMAT: CĂPETENIA UNEIA DINTRE UNIUNILE TRIBALE ALE GETO-DACILOR, MURIND, ÎI LASĂ FIULUI SĂU BUREBISTA, GRIJA DE A STRÎNGE SUB CONDUCEREA SA PE TOȚI DACII.

TÎNĂRUL BUREBISTA TRIMISE BĂRBAȚI DE ÎNCREDERE ÎN CHIP DE NEGUȚĂTORI LA VECINI CA SĂ ISCODEASCĂ TOT CE PUTEAU ISCODI CU PRIVIRE LA OASTEA PE CARE O AVEAU ȘI LA STAREA DE SPIRIT A OAMENILOR DE ACOLO.

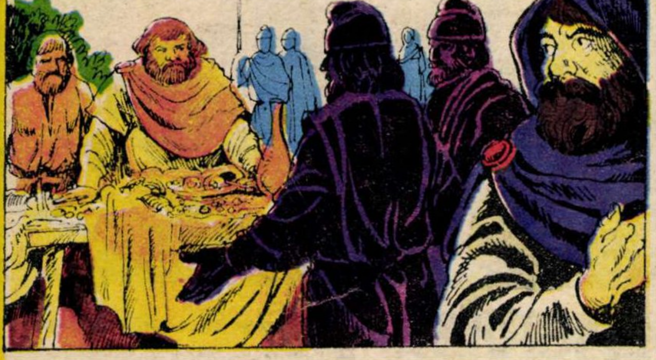

ARMATA LUI BUREBISTA A FOST MULT SPORITĂ ȘI BINE ÎNZESTRATĂ ÎNTRE TIMP, CU GÎNDUL A O FOLOSI DE VA FI NEVOIE SĂ REALIZEZE MARELE VIS AL UNIRII.

DUPĂ CE ISCOADELE SE ÎNTOARSERĂ, TÎNĂRA CĂPETENIE ÎNCEPU SĂ-ȘI PUNĂ PLANUL ÎN MIȘCARE, PORNIND ÎNTR-O DIMINEAȚĂ CU OASTEA SPRE HOTARUL LUI OTHAZAS.

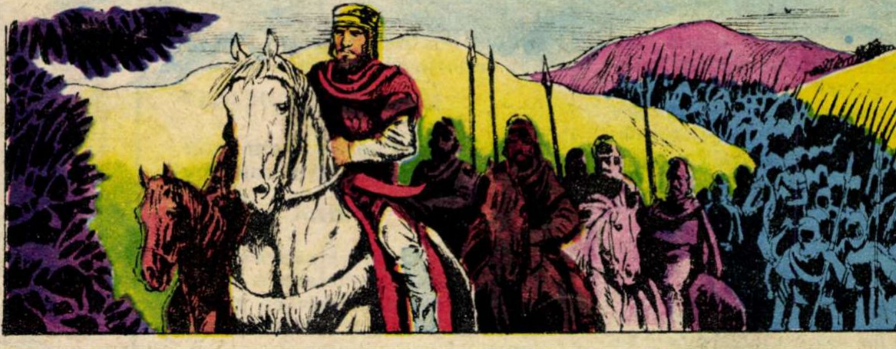

OPRINDU-SE CU TRUPELE ÎNTR-O PĂDURE, BUREBISTA TRIMISE O SOLIE LA OTHAZOS CERÎNDU-I SĂ I SE ALĂTURE. SOLIA NU SE ÎNTOARSE ÎN TIMPUL CUVENIT ȘI PRIN CETINA MUNȚILOR SE AUZI UN SUNET DE CORN. BUREBISTA ÎNȚELESE CĂ OTHAZOS ÎȘI CHEMA OASTEA LA LUPTĂ, ȘI DĂDU ORDIN DE ÎNAINTARE.

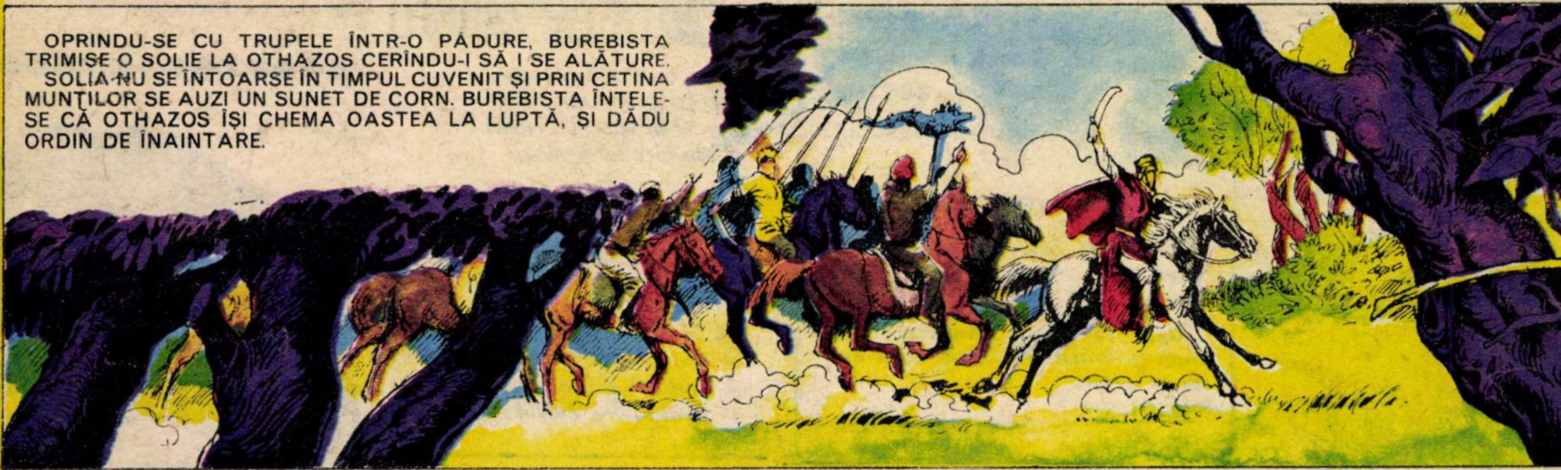

CELE DOUĂ ARMATE SE CIOCNIRĂ NĂPRASNIC, DAR DUPĂ CÎTEVA CEASURI OTHAZOS CĂZU ÎN LUPTĂ.

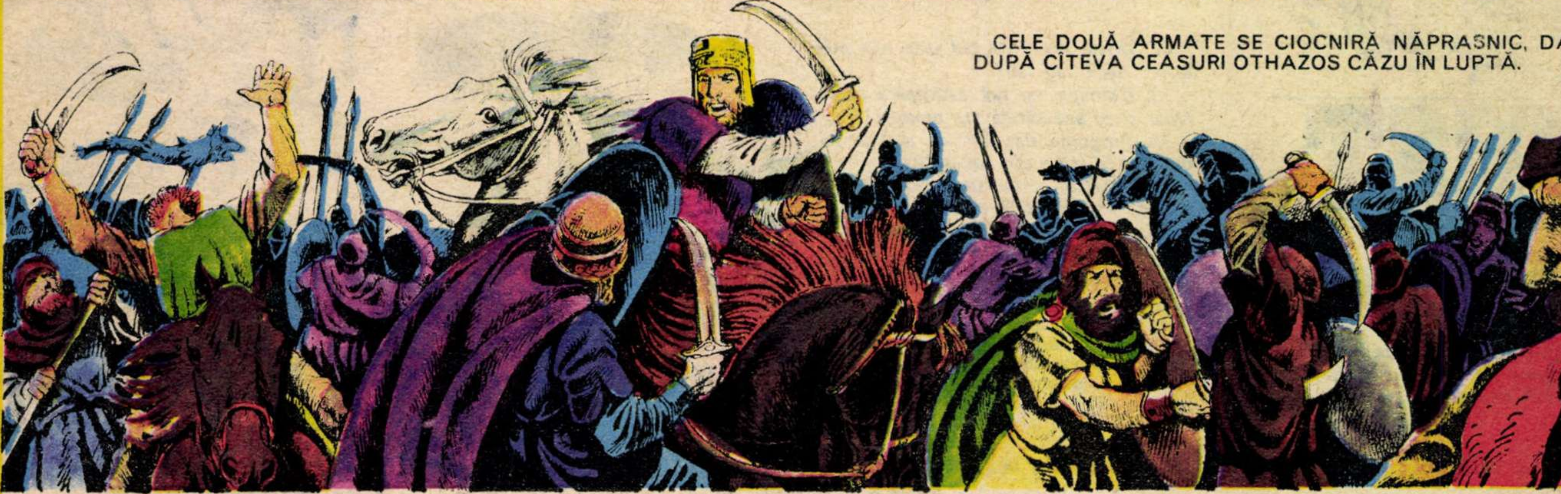

CĂLĂREȚII LUI BUREBISTA ALERGARĂ ATUNCI ÎN LUNGUL ȘI LATUL AȘEZĂRILOR DIN ȚINUTURILE LUI OTHAZOS PURTÎND ÎN SULIȚI ȘTERGARE ALBE CA SĂ VESTEASCA PACEA, CARE N-AVEA ALT PREȚ DECÎT UNIREA TUTUROR DACILOR.

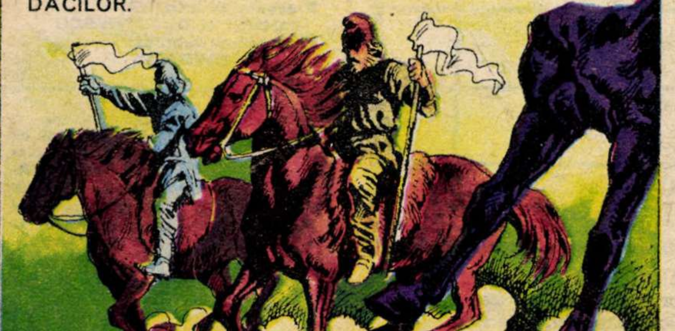

BUREBISTA PRIMI ÎNCHINAREA NOBILILOR ȘI A PREOȚILOR DIN ȚINUTURILE GETO-DACILOR CARE FUSESERĂ CONDUȘI DE OTHAZOS. POPORUL DE RÎND MERGEA DUPĂ OAMENII DE RANG ȘI ZIUA SFÎRȘI CU PETRECERE.

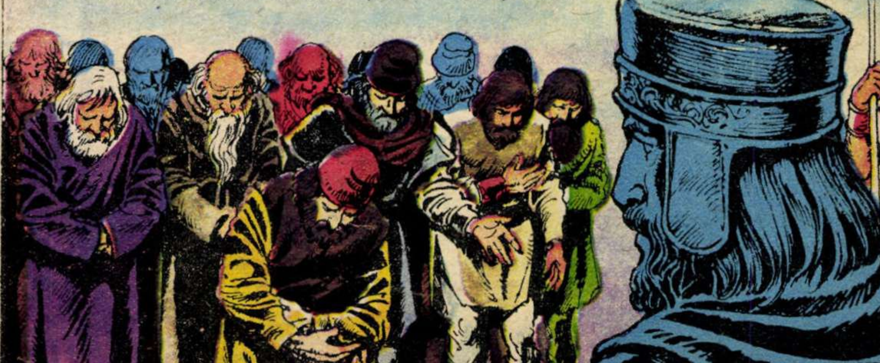

Cutezătorii

REVISTĂ SĂPTĂMÎNALĂ EDITATĂ DE CONSILIUL NATIONAL AL ORGANIZATIEI PIONIERILOR

3

JOI, 17 IANUARIE 1980,
ANUL XIV (nr. 642)

**Nota 10
la hărnicie...
dar și la joacă**

*

În pag. 5

**UCENICI
LA ȘCOALA
OMENIEI**

*

Foto:
GRIGORE PREPELITĂ

„FIECARE PIONIER - O FAPTĂ DE MUNCĂ PENTRU ÎNFLORIREA PATRIEI“ !

Devenit familiar fiecărui colectiv pionieresc, fiecărui purtător al cravatei roșii cu tricolor, mobilizatorul generic prin care voi, cei peste 2,5 milioane de copii ai patriei ați fost chemați ca, prin faptele voastre de hărnicie, să participați la înflorirea patriei socialiste, v-a însoțit în întregul an 1979, în toate acțiunile de muncă patriotică. Cronica hărniciei pionierești a înscris, astfel, numeroase fapte care exprimă dragostea și adeziunea voastră, a tuturor la cauza înfloririi patriei, dorința de a contribui, pe măsura vîrstei, la înfăptuirea Programului partidului de făurire a societății socialiste multilateral dezvoltate și înaintare a României spre comunism.

Înflăcărați de însuflețitorul exemplu și de prețioasele îndemnuri ale secretarului general al partidului, tovarășul **Nicolae Ceaușescu,** v-ați întrecut în hărnicie, înscriind în cronica pionieriei, cu aurul faptelor voastre, emoționante pagini de patriotism, contribuind după puterile voastre la sporirea avuției țării. Astfel, angajamentul pe care vi l-ați asumat pe anul 1979 la munca patriotică a fost îndeplinit în proporție de 110,8%.

Recent, pe baza rezultatelor obținute în anul 1979, în cadrul întrecerii desfășurată sub genericul **«Fiecare pionier — o faptă de muncă pentru înflorirea patriei»**, între consiliile județene (al municipiului București) ale Organizației Pionierilor, **Biroul Consiliului Național al Organizației Pionierilor a desemnat consiliile județene ale Organizației Pionierilor fruntașe.** Astfel:

a) în funcție de rezultatele globale obținute **la toate obiectivele întrecerii,** se clasează pe:

Locul I — Consiliul județean **SIBIU** al Organizației Pionierilor

Locul II — Consiliul județean **HUNEDOARA** al Organizației Pionierilor

Locul III — Consiliul județean **DOLJ** al Organizației Pionierilor.

b) În funcție de rezultatele obținute **în realizarea angajamentelor proprii** asumate de consiliile și comandamentele pionierești (în afara obligațiilor din procesul de învățămînt) la lucrări de întreținere și recoltare din agricultură, la strîngerea și valorificarea plantelor medicinale și a fructelor de pădure, organizarea taberelor de muncă patriotică, se clasează pe:

Locul I — Consiliul județean **ILFOV** al Organizației Pionierilor

Locul II — Consiliul județean **DOLJ** al Organizației Pionierilor

Locul III — Consiliul județean **CONSTANȚA** al Organizației Pionierilor.

c) În funcție de rezultatele obținute **la colectarea și valorificarea materialelor recuperabile,** se clasează pe:

Locul I — Consiliul județean **CARAȘ-SEVERIN** al Organizației Pionierilor

Locul II — Consiliul județean **SIBIU** al Organizației Pionierilor

Locul III — Consiliul județean **CLUJ** al Organizației Pionierilor.

Premiile atribuite consiliilor județene ale Organizației Pionierilor clasate pe primele trei locuri, în cadrul întrecerii la munca patriotică, vor fi decernate cu prilejul conferințelor de dare de seamă și alegeri ale acestora.

În mod corespunzător — analizînd rezultatele întrecerii la muncă patriotică între unitățile și detașamentele de pionieri — Birourile consiliilor județene (al municipiului București) ale Organizației Pionierilor vor înmîna premiile detașamentelor și unităților fruntașe, cu prilejul alegerilor.

În curînd, sub același cunoscut generic — **«Fiecare pionier — o faptă de muncă pentru înflorirea patriei»** — veți porni într-o nouă întrecere.

În vederea luării cu succes a startului în această nobilă și rodnică acțiune patriotică, sînteți chemați **să vă definitivați cît mai curînd angajamentele pe anul 1980 și să adoptați măsurile corespunzătoare pentru a obține rezultatele dorite.**

Acum, cînd toți pionierii patriei se pregătesc să întîmpine momentul alegerilor pionierești cu noi realizări în întreaga activitate pionierească, sîntem convinși că în cronica hărniciei voastre munca patriotică va înscrie rezultate și mai frumoase.

Tuturor, felicitări și succes!

● ●

ARGEȘ și BRAȘOV, primele județe care se întîlnesc în etapa a II-a a concursului „CUTEZĂTORI SPRE VIITOR“

Duminică, 20 ianuarie, este ziua debutului celei de-a doua etape a concursului «Cutezători spre viitor» prin participarea pionierilor și șoimilor patriei din județele Argeș și Brașov. Față de prima etapă, structura concursului prezintă unele modificări: întrebările teoretice sînt diferențiate tematic (prima întrebare se referă la istoria națională, a doua la realizările de seamă în știința, tehnica, arta și cultura românească, iar a treia, la informarea politico-ideologică a pionierilor și școlarilor). Pe lîngă cele două numere artistice cunoscute în prima etapă, în emisiune, fără a se nota, s-a inclus un moment artistic: **pionieri de onoare,** *în cadrul căruia se vor prezenta formații artistice comune ale copiilor și adulților sau artiști consacrați, foști pionieri. Proba sportivă filmată, de regulă, în aer liber, va cuprinde numeroase momente de dificultate pentru participanți, în rezolvarea cărora, în afară de măiestrie sportivă, va fi nevoie de perspicacitate și îndemînare. Pentru proba de artă plastică, fiecare județ va prezenta cîte 10 lucrări care vor fi expuse și filmate în săli de expoziție din Capitală.*

Un lucru foarte important pentru noua structură a concursului: întîlnirea celor două județe la probele artistice se va face sub forma dialogului la distanță, modalitate deosebit de antrenantă pentru telespectatori.

Și fiindcă o emisiune de agest gen cere multă muncă din partea a zeci de oameni, se cuvine să evidențiem aceste eforturi ale televiziunii prezentîndu-vă pe unii din cei care își dedică zilnic eforturile contribuind la realizarea acestui concurs: Eugen Patriche — realizator, Gabriel Bădescu — regizor de montaj, Dan Cira — operator sunet, Mihai Brebu — operator șef, Ispas Hatingher — șef de producție și mulți alți prieteni de-ai voștri.

Și acum cîteva reflecții despre prima emisiune: ambele reprezentative ale județelor Argeș și Brașov s-au pregătit intens, șoimii patriei din Argeș se vor întrece cu soarele în probe de hărnicie, iar pionierii vor omagia geniul creator al poporului nostru, ziditor de nouă Românie; șoimii din Brașov vor însoți în drumul lor spre sufletele oamenilor florile din Codlea, iar pionierii vor cinsti în numărul lor artistic prima școală românească ca și noul conținut al învățămîntului din patria noastră.

În probele concursului din 20 ianuarie, copiii din cele două județe, în numele tuturor copiilor țării, își exprimă înaltele lor sentimente de recunoștință și dragoste partidului, poporului, tovarășului Nicolae Ceaușescu, cel mai apropiat prieten și îndrumător al tinerei generații.

ION IONAȘCU

● ●

EXPEDIȚIILE „CUTEZĂTORII“

După cum știți, Expedițiile «Cutezătorii», inițiate de revista noastră și considerate pe bună dreptate ca fiind una dintre cele mai originale și mai eficiente acțiuni ale Organizației Pionierilor, au împlinit un deceniu de desfășurare. Acum, cînd juriul republican lucrează din plin la finalizarea celor două etape ale celei de a X-a ediții, în acest moment jubiliar, expediționarii din întreaga țară își fac bilanțul participării lor, de-a lungul anilor, la această acțiune cu multiple și pregnante valențe educative.

Pioniera Doina Vertic, elevă la Liceul «George Coșbuc» din Năsăud, ne prezintă un asemenea bilanț — al expediționarilor de la Casa pionierilor și șoimilor patriei din acest oraș. În acești zece ani ei au organizat și desfășurat peste 20 de expediții care au urmărit și au realizat numeroase și importante obiective. Astfel, în Munții Țibleșului și-n împrejurimile lor au fost străbătuți în acest răstimp peste 2 000 de kilometri pe jos, de-a lungul cărora expediționarii au desfășurat cercetări și observații asupra faunei și florei, etnografiei și folclorului, vieții din trecut și din prezent a locuitorilor de pe aceste plaiuri, constatările și concluziile lor fiind cuprinse în sute de pagini de «studii» folosite în școlile și-n unitățile de pionieri din oraș. Totodată, au fost marcate sau remarcate în această zonă numeroase trasee turistice, au fost refăcute două adăposturi montane și cîteva sute de kilometri de poteci montane, construite numeroase locuri de popas. Nici fascinanta lume a subteranelor din Țibleș nu le-a scăpat din vedere expediționarilor năsăudeni. Cîteva echipaje au coborît în peșterile Tăușoarelor și Jghiabul lui Zalion, executînd la fața locului zeci de diapozitive folosite apoi ca material didactic în școli. În plus, bazîndu-se pe experiența lor deosebit de bogată, expediționarii de la Casa pionierilor și șoimilor patriei din Năsăud au contribuit de-a lungul acestor zece ani — împreună cu profesorii Ștefan Buia, Mihai Hriniac, Maria Fetinca și Ioan Nistor, conducătorii expedițiilor lor — la instruirea și pregătirea multor echipaje organizate de pionierii din Năsăud și din localitățile dimprejur în cadrul școlilor, echipaje care, la rîndul lor, au desfășurat expediții deosebit de reușite.

Membrii unuia dintre echipajele participante la «Columnă milenară» : «Cireșarii», la Sarmizegetusa.

EXPEDITIA
„PASI IN ISTORIE"

«COLUMNĂ MILENARĂ» ÎN... EXPOZIȚIE

La sfîrșitul lui iunie, anul trecut, vă informam în paginile revistei noastre despre startul unei inedite acțiuni organizată de către pionierii bucureșteni în cadrul Expedițiilor «Cutezătorii». Sugestiv intitulată «Columnă milenară», respectiva acțiune, dedicată apropiatei sărbătoriri a 2050 de ani de la crearea primului stat dac centralizat și independent, punea în mișcare «pe urmele dacilor» 40 de echipaje, totalizînd peste 500 de expediționari din școli și Case ale pionierilor și șoimilor patriei din Capitală. După șase luni, în decembrie, ne-am reîntîlnit din nou cu acești temerari, de data aceasta însă în... holul Muzeului de istorie a R.S.R. unde și-au etalat, în public, într-o bogată și deosebit de interesantă expoziție, rezultatele expedițiilor lor, expoziție din care vă prezentăm alăturat cîteva aspecte surprinse pe peliculă color.

Urmărind itinerarele parcurse de fiecare dintre cele 40 de echipaje (itinerare care au acoperit întreg teritoriul țării însumînd peste 20 000 kilometri, dintre care aproximativ 5 000 parcurși pe jos), aflînd (din paginile jurnalelor de bord, din fotografii și din alte documente ale echipajelor) despre cercetările efectuate de către expediționari în diverse domenii, dar îndeosebi în cel al istoriei atît de frămîntate a daco-geților, despre peripețiile de tot felul trăite «pe teren» de către expediționari, numeroșii vizitatori ai amintitei expoziții au avut numai cuvinte de admirație pentru această acțiune și pentru participanții la ea. Iată părerea unuia dintre cei mai autorizați — profesorul universitar dr. Florian Georgescu, directorul Muzeului de istorie a R.S.R.: **«Prin posibilitatea pe care le-a oferit-o celor peste 500 de pionieri bucureșteni de-a vedea și de-a cerceta la fața locului numeroasele mărturii ale civilizației geto-dacice, «Columna milenară», desfășurată în cadrul și cu mijloacele atît de originale și de eficiente ale Expedițiilor «Cutezătorii», s-a dovedit rodnică și de un înalt nivel educativ».**

Așadar, o acțiune încununată de deplin succes, pentru care atît participanții — cei peste 500 de expediționari —, cît și organizatorii — Consiliul municipal București al Organizațiai Pionierilor —merită să fie felicitați și... luați ca exemplu.

C. DIACONU

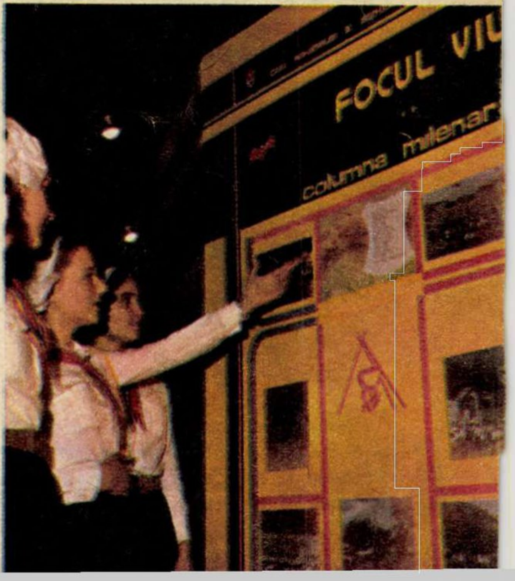

În pregătirea alegerilor pionierești

ASTĂZI - DESPRE GRUPA DE PIONIERI

Toate indicațiile privitoare la desfășurarea adunărilor de alegeri, inclusiv la grupă, vor fi date la instruirea activului pionieresc și a comandanților instructori de detașamente care se va desfășura la nivelul școlilor în perioada **20—31 ianuarie.**

Pentru ca adunările de alegeri la nivelul grupei să se desfășoare în cele mai bune condiții, oferim cititorilor noștri cîteva precizări.

Așa cum se știe, **grupa reunește 8 pînă la 10 pionieri.** Cunoscîndu-se bine între ei, devenind prieteni, ei alcătuiesc un colectiv restrîns, dar puternic, care prin activitățile sale constituie un element activ, important în viața detașamentului.

Pregătindu-se pentru adunările de alegeri, grupa începe prin popularizarea lor în rîndul pionierilor, cu ajutorul mijloacelor propagandei audio-vizuale.

● Pionierul comandant de grupă convoacă adunarea de alegeri cu cel puțin trei zile înainte.

● Adunarea de alegeri, la grupă, este condusă de comandantul instructor (clasele II—IV) sau de un membru din comandamentul detașamentului (clasele V—VIII), în prezența comandantului instructor de detașament.

Cel care conduce va deschide adunarea arătînd, pe scurt, scopul și însemnătatea ei, după care îl va invita pe pionierul comandant de grupă să informeze verbal asupra activității grupei, a realizărilor și lipsurilor pe care aceasta le-a avut, arătînd direcțiile pe care socotește că ar trebui să meargă în continuare. Pe baza acestei informări, membrii grupei discută, fac propuneri pentru viitorul proiect de program de activitate al detașamentului. După terminarea discuțiilor, cel care conduce adunarea supune la vot activitatea desfășurată de pionierul comandant de grupă. Astfel, mandatul său se încheie.

● Urmează alegerea pionierului comandant de grupă.

Cel care conduce adunarea reamintește calitățile ce se cer celui care va fi ales în funcția de pionier comandant de grupă și solicită să se facă propuneri în acest sens; se pot face una sau mai multe propuneri.

● Propunerile prezentate sînt supuse discuției grupei apoi, în mod individual, sînt supuse la vot, în ordinea în care au fost făcute. În cazul în care unul dintre candidați obține, de la început, unanimitate în voturi, celelalte propuneri nu se mai supun votului. Dacă nici una dintre propuneri nu întrunește unanimitate de voturi, va fi declarat ales pionierul care a obținut cel mai mare număr de voturi.

● **Pionierul comandant de grupă nou ales va primi șnurul roșu de la comandantul instructor de detașament.** Se recomandă ca adunarea de alegeri să nu depășească 30 de minute. Aceasta se poate încheia cu un scurt program de cîntece și recitări.

Adunarea de alegeri a pionierului comandant de grupă, în cazul clasei a II-a, coincide cu constituirea grupei respective. În acest caz, comandantul instructor de detașament care conduce adunarea de constituire arată, pe scurt, scopul și însemnătatea ei, precum și principalele sarcini care revin grupei de pionieri. În continuare, pionierii sînt invitați să facă propuneri pentru proiectul programului de activitate al detașamentului. Alegerea pionierului comandant de grupă se desfășoară în același mod ca și la grupele din detașamentele claselor III—VIII (expus anterior).

Urăm succes tuturor pionierilor în desfășurarea acestor importante adunări, dorindu-le ca încă de la început acest deosebit eveniment să fie un prilej de a ridica pe o treaptă superioară întreaga lor activitate.

Despre alegerile din cadrul detașamentului, într-un număr viitor al revistei.

REPORTAJUL SĂPTĂMÎNII

FAMILIA CELOR DOUĂ SUTE DE PRIETENI

Anul trecut, în municipiul Tulcea, a început să se ridice o construcție nouă, o clădire mare, încăpătoare, elegantă. Casa era destinată unei familii formată din peste două sute de băieți, pionieri și elevi. În cîteva luni, noua locuință a căpătat o înfățișare care avea să impresioneze și să placă de la prima vedere: cele douăzeci și cinci de dormitoare, cele șase săli de studiu, sala de mese cu două sute cincizeci de locuri, bucătăria impozantă unde zilnic duduiau pe plite vase dolofane, pline cu bucate îmbelșugate și gustoase, încăperile albe, imaculate, ale cabinetului medical, ale infirmeriei... Și biblioteca, și sala de lectură, și clubul din care nu lipseau jocurile și televizorul, și nici... cinematograful! În trecerea noastră observăm lucrările în proiect și de finisare: baza sportivă, în curs de amenajare, sala de sport și terenul de sport.

Pentru băieții de aici, care formează o mare și unită familie, autodotarea este o adevărată chestiune de onoare! Ei se gospodăresc cu pricepere, avînd ateliere de cizmărie, tîmplărie, electromecanică etc. Directorul, tovarășul Ion Almăjanu, întîmpinat cu bucurie, ca un tătic apropiat, își privește numeroșii băieți cu dragoste. Îi citim aceasta în ochi, în gesturi. Energic, autoritar și delicat în același timp cu ei, ne spune: «Fiecare dintre băieții noștri au calități ce pot fi cultivate; în fiecare poți avea încredere și fiecare îți poate fi prieten.»

ION TUDORACHE ȘI PRIETENII SĂI

Ion Tudorache este un băiat voinic și tăcut. Atît de tăcut, încît poți să crezi că atunci cînd va face cunoștință cu cineva care-i este încă străin, necunoscut, n-o să i se scoată nici cu cleștele o vorbă din gură și n-o să-și ridice privirea. Interlocutorul nu va ghici și nu va pricepe cum este posibil ca el să fie unul dintre elevii de serviciu cei mai ascultați. «Și eu cutez... să fiu timid», glumește reporterul. Brusc, Ion surîde, își ridică privirea sinceră și, într-o clipă, vizitatorii sînt primiți de el și de colegii săi ca în familie. Aflăm că este și campion la judo — deci impune colegilor și prin calitățile sale de sportiv. Cei șaisprezece elevi de serviciu alcătuiesc un consiliu de conducere care rezolvă operativ și eficient problemele interne de disciplină. Consiliul este ferm și imparțial. Se discută fără vociferări, au loc convorbiri «bărbătești» cu cei care se mai ceartă fie cu frecvența la orele de clasă, fie cu învățătura sau purtarea respectuoasă.

În această familie programul zilnic este respectat cu strictețe. În el sînt cuprinse, desigur, și orele în care fiecare, după ce și-a îndeplinit îndatoririle principale de elev, își poate alege activitatea preferată, la bibliotecă, la club, la atelier, la sala de sport. La «Clubul fanteziei» imaginația băieților capătă aripi, plăcerea de a meșteri și de a inventa parcă nu mai cunoaște hotare... Printre acești băieți, îi întîlnim și pe pionierii fruntași la învățătură. Subliniem: cu puține excepții toți băieții, de la mic la mare, se dovedesc a fi dotați și ageri în toate treburile practice, în activități obștești și în cele administrative. Toți sînt muncitori și nu puțini dintre ei au note mari in catalog: Florin Cojocaru, Mircea Gheba, Costel Preoteasa, Mihai Oprea, Viorel Sotir, Gică Axente, Sandu Darabană. Ionel Șerban și alții.

„CLUBUL FANTEZIEI"

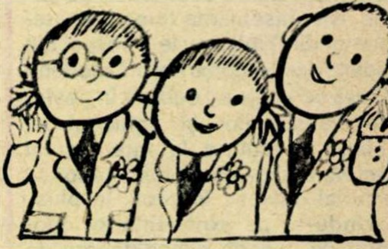

— Toți sîntem împreună și ne simțim bine, formăm o familie, ne spune zîmbind unul dintre pionieri.

Faptele dovedesc că are deplină dreptate.

MARGA MICU

În discuție:

„EFECTUL SEMAFOR“

Desigur, un Semafor bun poate fi bun în mai multe feluri. Noi am propus în numărul 40 (1979) al revistei noastre un număr de rubrici care urmau să facă din Semafor o **gazetă specială** *și nu orice fel de gazetă de perete. Pentru că Semaforul nu este eficient decît în măsura în care reușește să-și alcătuiască o identitate, să fie adică «special».*

O idee bună:

Casa pionierilor și șoimilor patriei din Tîrgoviște i-a convocat de curînd pe toți redactorii șefi ai Semafoarelor din județ spre a se consfătui în această privință: ce trebuie să facă Semaforul tot mai eficace. În unele locuri s-a dovedit că rubricația a rămas cam improvizată. Dacă nu există exact aceleași rubrici ca în numărul 40 din Cutezătorii nu-i neapărat rău; cu condiția ca rubricile folosite să fie **adecvate ideii de Semafor și nevoilor reale ale unității.**

Odată stabilit conturul rubricilor, colocviul semaforiștilor dîmbovițeni a subliniat cîteva constatări.

● *Rubrica «Semnal» a prins. În afara unor semafoare care au crezut că «Semnal» înseamnă anunțuri de genul: «Peste o săptămînă se organizează o excursie. Inscrierile la...» numeroși participanți au vorbit despre situațiile în care Semaforul a prevenit producerea unor fenomene nedorite: corigențe, comportări necolegiale etc.*

● «**Ghimpele**» *și* «**Caricatura zilei**» *continuă în forma bună care le-a consacrat.*

● *«Aplauze pentru» — o rubrică cu un succes în creștere. Un semn deosebit de îmbucurător.*

Frumoase prezentări artistice la orice rubrică: versuri, desene, caricaturi.

●*La «Aplauze pentru» ca și la «Ghimpele» abundă situațiile legate de învățătură — ceea ce e bine — însă mai rar sînt discutate situațiile de* **comportare** *— ceea ce nu e prea bine!*

● *Insuficient de pregnant e reprezentată rubrica «Mulțumesc pe adresa...» Oare avem mai multe motive să ne facem reproșuri decît să ne adresăm gînduri bune?*

*

Și acum o întrebare cu caracter de concluzie, adresată tuturor de către pioniera Ivona Stancu din Găiești: «Cum să facem ca să nu ne... supărăm colegii criticîndu-i?» Nu există în acest sens un răspuns sigur. Ce putem spune este că nimic nu e mai străin ideii de Semafor decît un **colectiv de indiferenți.** *Se mai supără unii? N-avem ce face; orice «injecție» doare puțin, acesta însă nu-i un motiv să suprimăm «tratamentul». Dar* **efectul Semafor** *se măsoară după numărul celor care au trecut prin laboratorul de caractere al rubricilor sale. După numărul prietenilor pe care și-i cîștigă:* **prieteni de idei și convingeri,** *nu de «uz strict personal». Un semaforist care-și face datoria în spiritul adevărului, al prieteniei responsabile pentru colegii săi, nu poate să-și facă decît prieteni.*

T. RĂCEANU

Foto: PETRE CRĂCIUN

UCENICI LA ȘCOALA OMENIEI

Dealurile cu pantă domoală care străjuiesc comuna Apostolache — Prahova constituie — indiferent de anotimp — o mare atracție pentru copii. Vara, în pădurile răcoroase, iar iarna pe pîrtiile de săniuțe și schiuri se aud mereu glasuri vesele de copii. Dar, de foarte multe ori, nu numai bucuria petrecerii timpului liber îi atrage aici, pe vîrf de deal, ci și alte treburi «mult mai importante», cum le place pionierilor să spună. Este vorba de grija pe care o au, aceea de a trece, la două-trei zile, pe la cei mai vîrstnici locuitori ai comunei și care, s-a întîmplat să locuiască, mai toți, aici, sus.

— Bună ziua, mătușă Margareta! Sănătoasă, voinică? întreabă cu optimism în glas Aurelia Dedu. Am venit să ajutăm la unele treburi. Ce-i de făcut? Să aducem apă? Să mai dereticăm prin casă, prin curte? Întîi o să dăm zăpada.

Bătrînei i se umezesc ochii, începe prin a le spune că o doare o mînă, că n-a dormit prea bine, apoi, treptat, se pare că uită de necazuri. Hărnicia copiilor, veselia lor o molipsesc. La șaptezeci și opt de ani ai ei, **Margareta Zamfirescu** are multe să le povestească.

Și în altă gospodărie, ceva mai departe, lucrurile se petrec foarte asemănător. De data aceasta, la mătușa **Margareta Tatu,** o femeie la fel de vîrstnică, dar vioaie și mereu ocupată cu ceva.

— Dragii mei, dacă tot vreți să-mi fiți de ajutor, atunci spargeți niște lemne și aduceți o găleată cu apă. Altceva, nu-mi trebuie. Cel mai mult mă bucur că vă văd. Sînteți ca niște raze de soare!

Copiilor le place să-i asculte vorbind pe bătrîni. Aceștia nu uită să le spună cîte o zicătoare, uneori balade vechi și chiar povești în graiul lor cel mai autentic. Unii pionieri, în taină, își notează cele auzite. Mai ales cînd badea **Constantin Alexe** le povestește despre primul război mondial în care a luptat și el.

ELENA MĂNESCU

N.R. *Răspundem rugăminții comandamentului unității de a aminti măcar cîteva dintre numele celor mai inimoși pionieri: Dedu Aurelia, Boiangiu Silvia, Stanciu Adriana, Ștefan Liliana, Dobre Felicia, Boiangiu Anca, Constanda Monica, Sava Mihaela, Minea Mioara, Minea Vasile, Coman Marcel, Edițoiu Gabriel, Roșu Daniela, Ion Iolanda, Ilie Angelica, Rădulescu Irina, Otvoș Viorica, Ilie Viorica, Rotaru Georgeta, Tudor Maria, Frîncu Ștefan Cristian.*

LA BUNICII...ADOPTIVI

«Bunicii» în cauză sînt locatarii Căminului de bătrîni nr. 1. «Nepoții» sînt purtătorii cravatelor roșii cu tricolor de la **Școala generală nr. 13 din București,** pentru care vizitele în imobilul de pe șoseaua București-Tîrgoviște nr. 10 au intrat de-acum în tradiție. De peste cinci ani, harnicii și inimoșii pionieri au grijă de bunicele și bunicii lor... adoptivi, fie că e vorba de curățat molozul rămas în urma lucrărilor de amenajare, de strîns fructele din livada Căminului, ori de o mînă de ajutor la curățenie, în camere.

Camelia Bărbulescu, pioniera comandant de unitate, ne povestește cu plăcere despre multele vizite pe care ea și colegii ei le fac aici. Pe grupe de clase sau chiar individual, după cum le permit preocupările lor. De data aceasta au venit să curețe zăpada de pe căile de acces și, după ce și-au terminat treaba, pentru că sînt copii și, ca tuturor copiilor, le place și joaca, au înălțat la marginea unei alei doi oameni de zăpadă. La plecare au trebuit să promită bunicilor că le vor prezenta foarte curînd un spectacol. Deoarece, ne spune Camelia, (iar Laura și Cristina o completează, întrerupînd-o) au cîteva colege care interpretează minunat melodii de muzică populară, un grup folk foarte bun și o echipă de dansuri. Spectacolele pionierilor sînt primite cu o adevărată încîntare.

M. DUMITRESCU

URIAȘA PUTERE

Scenariu: ILIE TĂNĂSACHE
Desene: PUIU MANU

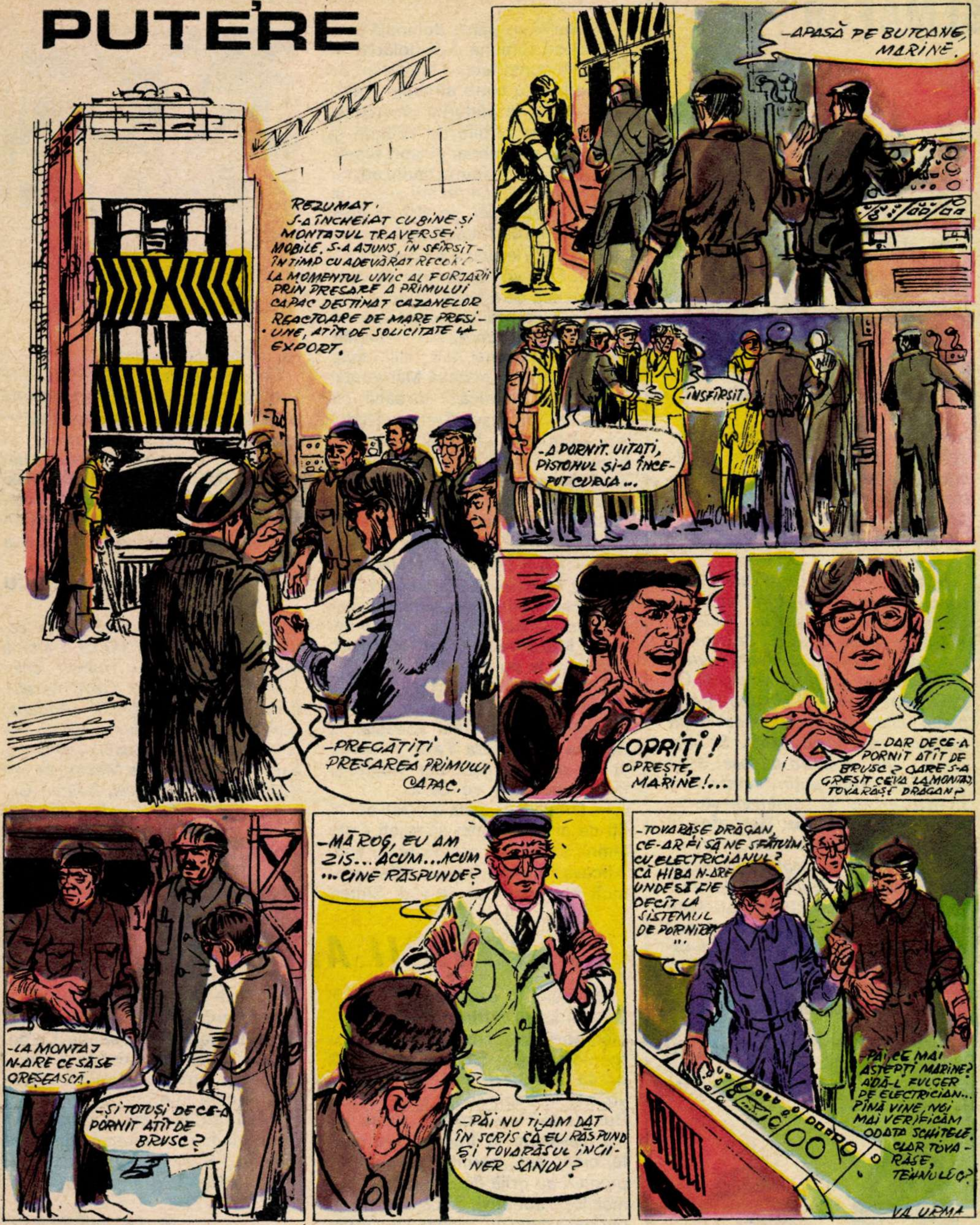
REZUMAT.
S-A ÎNCHEIAT CU BINE ȘI MONTAJUL TRAVERSEI MOBILE. S-A AJUNS, ÎN SFÎRȘIT — ÎN TIMP CU ADEVĂRAT RECORD — LA MOMENTUL UNIC AL FORJĂRII PRIN PRESARE A PRIMULUI CAPAC DESTINAT CAZANELOR REACTOARE DE MARE PRESIUNE, ATÎT DE SOLICITATE LA EXPORT.
—APASĂ PE BUTOANE, MARINE.
—ÎN SFÎRȘIT.
—A PORNIT. UITAȚI, PISTONUL ȘI-A ÎNCEPUT CURSA...
—PREGĂTIȚI PRESAREA PRIMULUI CAPAC.
—OPRIȚI! OPREȘTE, MARINE!...
—DAR DE CE-A PORNIT ATÎT DE BRUSC? OARE S-A GREȘIT CEVA LA MONTAJ, TOVARĂȘE DRĂGAN?
—LA MONTAJ N-ARE CE SĂ SE GREȘEASCĂ.
—ȘI TOTUȘI DE CE-A PORNIT ATÎT DE BRUSC?
—MĂ ROG, EU AM ZIS... ACUM... ACUM ...CINE RĂSPUNDE?
—PĂI NU ȚI-AM DAT ÎN SCRIS CĂ EU RĂSPUND ȘI TOVARĂȘUL INGINER SANDU?
—TOVARĂȘE DRĂGAN, CE-AR FI SĂ NE SFĂTUIM CU ELECTRICIANUL? CĂ HIBA N-ARE UNDE SĂ FIE DECÎT LA SISTEMUL DE PORNIRE...
—PĂI CE MAI AȘTEPȚI MARINE? ADĂ-L FULGER DE ELECTRICIAN... PÎNĂ VINE, NOI MAI VERIFICĂM ODATĂ SCHIȚELE. CLAR TOVARĂȘE, TEHNOLOG?
VA URMA

Pasiune, imaginație, perseverență

În fiecare an, din laboratorul de chimie experimentală de la Casa pionierilor și șoimilor patriei din **Pitești**, sînt expediate spre școlile din municipiu și județ peste 70 de **electrolizoare** destinate efectuării electrolizei diferitelor soluții în laboratoarele de chimie din școli. Electrolizoarele nu sînt singurele materiale didactice executate de pionieri. Împletind pasiunea cu imaginația și perseverența ce-i caracterizează, ei sînt autorii a numeroase aparate, dispozitive și montaje din domeniul mecanic, electronic etc. Membrii celei mai recente activități ce a luat naștere aici — cea de construcții de jocuri mecanice — și-au propus să fie de asemenea la înălțime: realizarea unor jocuri mecanice destinate cluburilor de vacanță, a căror atractivitate să nu fie cu nimic mai prejos decît a jocurilor produse de fabricile de specialitate.

Printre realizările ce poartă amprenta pasiunii și hărniciei pionierilor din **Tîrgu Mureș** se numără și **instalația pentru acoperirea electrochimică a unor obiecte metalice** — creație a membrilor laboratorului de chimie aplicată. La rîndul lor, electroniștii lucrează de zor la finalizarea **robotului automat destinat înregistrării convorbirilor telefonice.** Cuplat la aparatele telefonice, robotul va înregistra tot ceea ce dorește să transmită cel care a făcut apelul. Cînd te întorci acasă, după o apăsare pe buton, recepționezi mesajul transmis. **Dispozitivul pentru testarea bujiilor auto, cartul de competiție, trusa electrotehnică** se află de asemenea în curs de realizare la Casa pionierilor și șoimilor patriei din Tîrgu Mureș.

Combina muzicală, la care lucrează pionierii de la Casa pionierilor și șoimilor patriei din **Craiova**, cuprinde pe lîngă aparatul de radio, un casetofon și un picup. Realizate de pionieri, cele trei aparate au numeroase modificări constructive menite să îmbunătățească performanțele tehnice și acustice ale combinei. Tot aici se află în fază avansată de lucru un **dispozitiv destinat protecției automate a cazanelor cu abur** de la centralele termice. Scăderea nivelului apei, întreruperea gazelor ori alte modificări apărute în timpul funcționării determină oprirea automată a producerii aburului. **Tabloul electronistului** destinat autoutilării laboratorului grupează mai multe aparate destinate măsurătorilor, testărilor și alimentării cu energie a diferitelor piese și montaje.

Ambiția pentru a realiza cea mai frumoasă și originală lucrare i-a determinat pe pionierii navomodeliști de la Casa pionierilor și șoimilor patriei din **Odorheiul Secuiesc** să caute soluții constructive din cele mai ingenioase. **Navomodelele** cu veliere ori autopropulsate realizate de ei își vor demonstra fără îndoială performanțele la concursurile la care vor participa, aducînd autorilor, ca și pînă acum, numeroase premii. Colegii lor, electrotehnicienii, lucrează de zor la realizarea **receptoarelor pentru concursurile de radiogoniometrie** ori la construirea de **aparate de măsură și control** destinate autodotării laboratoarelor.

ÎN CURÎND,
START
spre viitor
O NOUĂ REVISTĂ PENTRU PIONIERI ȘI ȘCOLARI!

TEHNICA DE CALCUL ROMÂNEASCĂ ÎN PLINĂ AFIRMARE

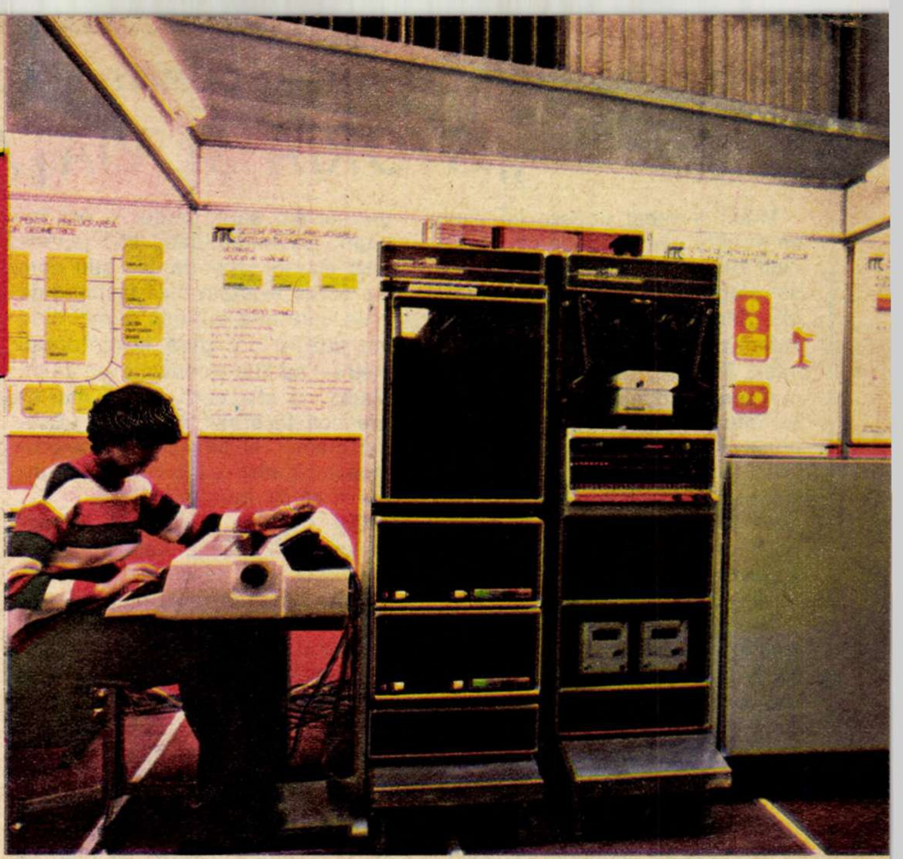

Cel mai nou produs al industriei românești de calcul electronic, minicalculatorul universal INDEPENDENT I-100, s-a impus repede în rîndul celor mai reușite creații de acest gen realizate în ultima vreme în lume. Atestările în acest sens sînt multiple și proiectanții, alături de constructori, au convingerea că ele vor fi și mai numeroase. Prezentat la Expoziția internațională «Știința, azi» de la Moscova, el a fost distins cu medalia de aur a juriului. Iar la expoziția internațională a realizărilor tehnicii de calcul SMC-SUMEC, INDEPENDENT I-100 a obținut o altă prestigioasă medalie de aur. Cîteva săptămîni mai tîrziu, Întreprinderea de calculatoare electronice era informată, de la Paris, de către firma CERCI, că minicalculatorul nostru a trecut cu succes toate probele de omologare necesare validării lui pentru sistemul informațional al societății mixte româno-franceze OLTCIT de la Craiova. Așa se face că, în prezent, în acest oraș se lucrează intens la montarea calculatorului INDEPENDENT, care va dirija viitoarea fabrică de autoturisme OLTCIT.

Ce a determinat cele două jurii internaționale să-i confere medaliile de aur? De ce a ales firma franceză CERCI acest creier electronic pentru a servi la rezolvarea problemelor tehnice, de producție etc. ale OLTCIT? Sînt întrebări la care se poate răspunde lapidar și precis. În primul rînd, INDEPENDENT I-100 este un minicalculator universal care poate realiza în numai o secundă peste 450 000 de operații dintre cele mai diverse și complicate. El are un gabarit de zece ori mai redus față de cel al calculatorului FELIX C-256. Miniaturizarea structurii permite utilizarea lui în orice fel de mediu neclimatizat, făcîndu-l apt să participe în mod direct la controlul proceselor industriale. El este dotat cu un software ultramodern de concepție românească, cele două sisteme de operare (AMS și MINOS) permițînd alegerea unor diferite configurații pe specificul aplicațiilor. Ambele sisteme de operare fac posibilă folosirea lui în calculele științifice, de gestiune, controlul proceselor industriale, teletransmisie și teleprelucrare a datelor.

Performanțele remarcabile îl recomandă pe INDEPENDENT I-100 ca pe una dintre cele mai certe reușite ale tehnicii de calcul românești.

O revoluție în biologie:

INGINERIA GENETICĂ (I)

Documentele Congresului al XII-lea prevăd intensificarea cercetărilor în biologie pe baza celor mai moderne tehnologii și metode. Una dintre acestea este ingineria genetică. Începuturile ei se situează în jurul anului 1970.

Dar ce este ingineria genetică? Ea poate fi definită ca un ansamblu de metode și tehnici prin care este posibilă sinteza artificială și transferul de gene de la un organism la altul sau chiar de la o specie la alta, cu scopul de a obține noi organisme cu proprietăți, calități sau caracteristici dinainte cunoscute și dorite de om. A devenit astfel posibilă manipularea materialului genetic în folosul omenirii.

Ce este și ce poate ingineria genetică?

În 1968 biologul american Roger Guillemin, laureat al Premiului Nobel, obținea, după trei ani de muncă neîntreruptă, un hormon al creșterii (somatostatina) prezent în creier în cantități atît de mici încît savantului i-au trebuit cinci sute de mii de creiere de oaie pentru a extrage un singur miligram din acest hormon. În prezent, apelînd la ingineria genetică, specialiștii pot sintetiza în numai două zile cinci miligrame din acest hormon.

Cum s-a ajuns aici? Cu mai bine de un deceniu în urmă, în cîteva laboratoare din diferite țări au fost făcute simultan mai multe descoperiri, în mod independent, așa cum se întîmplă adesea în știință. Și anume, au fost demontate și reasamblate mecanismele genetice ale unor bacterii, pe baza unei noi tehnici de laborator cunoscută și folosită de biologi sub numele de recombinare de ADN sau hibridare (altoire) genetică. Aceste experiențe, care în esență înseamnă «domesticirea» bacteriilor pentru a «fabrica» noi medicamente, noi soiuri de plante și animale, mai productive, capabile să producă energie etc., reprezintă, după cum apreciază toți specialiștii, ceea ce în trecutul îndepărtat a însemnat pentru omenire domesticirea plantelor și animalelor. Iată de ce savanți din lumea întreagă susțin tot mai convingător că secolul al XXI-lea va fi secolul unei mari revoluții în biologie, cu ecou în medicină, agricultură, industrie, totul ca urmare a realizării recombinărilor genetice între cele mai diferite gene de bacterii și alte organisme.

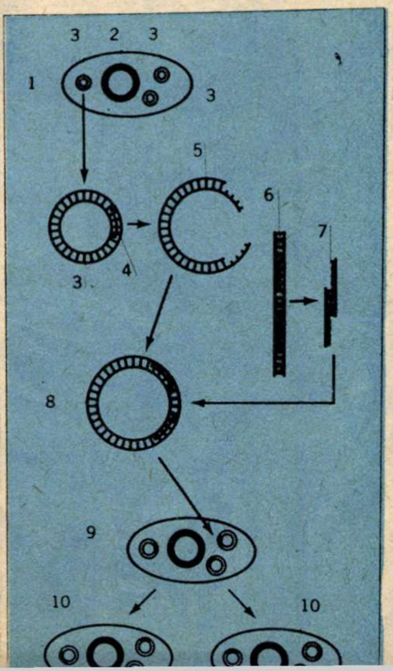

O tehnică de laborator inedită

Fiecare celulă reprezintă o fantastică uzină, la al cărei «creier-programator» încearcă să ajungă biologii. Superordinatorul celulei este reprezentat de genele purtătoare ale caracterelor înnăscute ale speciei. Schema alăturată ne explică, la o scară foarte simplă, felul în care se desfășoară procesul de recombinare genetică, tehnică ce a revoluționat științele biologice deschizînd era ingineriei genetice.

Să urmărim schema: totul începe de la celula bacteriei Escherichia coli care pentru microbiolog reprezintă cel mai bun «cobai» de laborator. E.coli (1) are un singur cromozom (2) și mai multe plasmide (3). Plasmidele sînt inele mici de ADN (prescurtarea acidului dezoxiribonucleic sau «molecula eredității») prezente în celulele anumitor bacterii. De reținut că componentele biochimice ale moleculei de ADN sînt aceleași de la cel mai mic organism (sau de la virus) pînă la om. Deosebirea între o specie și alta este imprimată de felul în care sînt asamblate genele pentru a alcătui cromozomii.

Plasmidele, aceste inele de ADN care conțin de obicei doar cîteva gene, nu fac parte din cromozomul bacteriei, dar ele își pot introduce genele în cromozomul celulei din care fac parte. Tocmai această proprietate a făcut din plasmide vehiculul ideal de material genetic pentru realizarea de recombinări, «altoiri» sau hibridări la nivel molecular. Ele au deschis calea revoluționării biologiei. Și iată cum:

Plasmida (3) este fragmentată (4) cu ajutorul unei enzime, iar deschizătura astfel obținută (5) permite inserarea de ADN (material genetic) străin (7) provenind de la o altă specie (6) vegetală sau animală. Introdusă într-o anumită soluție rece în care se află bacteria E.coli, plasmida «altoită» (sau care are grefat un segment de ADN străin), este absorbită de bacteria normală, pe măsură ce soluția în care se află ele este încălzită. Rezultă în final o celulă hibridă (9) care a luat naștere pe această cale și care se înmulțește apoi identic, dînd naștere la urmași de același tip. Oamenii de știință au reușit ca prin asemenea tehnici să modifice bacteriile (sau microbii), să le «programeze» în așa fel încît să producă acele substanțe de care are nevoie omul. Prin tehnici de inginerie genetică se pot decupa bucăți de gene (deci de «programe» ale eredității) din celule sau se poate face sinteza lor chimică. Aceste fragmente de programe genetice sînt apoi grefate sau altoite pe alte celule, care, fiind în acest fel «reprogramate», încep să fabrice substanța dorită.

Ce se așteaptă de la această nouă tehnică? În prima etapă se vor produce substanțe terapeutice, medicamente, hormoni necesari în diferite tratamente, cum ar fi insulina în cazul diabetului, foarte costisitoare dacă se obțin prin metodele de pînă acum.

ELENA MARINESCU

(Va urma)

DIALOG CU SCRIITORUL DUMITRU ALMAȘ

„ISTORIA ȘI VIAȚA SE LEAGĂ STRÎNS"

M-am întrebat adesea ce simte un scriitor cînd își vede cărțile trecînd din mînă în mînă. Ce relație se stabilește între el și cititor? Mă gîndesc, firește, la acele stări sufletești care devin mai rar publice. Fiindcă, discreția este adesea semnul distinctiv al talentului. Și totuși, acea reținere lăuntrică poate fi cîteodată depășită, fără a ieși din spațiul sever al modestiei. Am fost martora unei «evadări» de acest gen într-o bibliotecă pentru copii unde venisem să-l întîlnesc pe profesorul universitar, doctor în istorie, Dumitru Almaș.

N-am putut ocoli atunci o întrebare simplă la prima vedere și totuși, foarte grea: Cînd v-ați dat seama că sînteți sau puteți deveni un povestitor înzestrat?

«...După primul război mondial, cînd învățătorul nostru, întors de pe front, ne-a chemat la școală după doi sau trei ani de întrerupere și ne-a recitat legenda lui Bolintineanu, «Muma lui Ștefan cel Mare». M-a impresionat atît de mult, încît am alergat acasă — stăteam gard în gard cu școala. Am strigat-o pe mama care era în prisacă. Dar n-am mai avut răbdare să intru pe poartă; am sărit gardul și am început, pe nerăsuflate, să-i povestesc mamei legenda. Nu știu cum am vorbit — eram încă fascinat de vraja care m-a cuprins atunci cînd am auzit-o din gura învățătorului meu —, nu știu ce cuvinte am găsit. Mama nu știa cum să mă mai oprească. La sfîrșit mi-a spus: «Dragul mamei, ai povestit atît de frumos, încît nici o albină nu s-a îndurat să te muște...»

Dar copiilor trebuie să le răspunzi detaliat. Chiar dacă au trecut de vîrsta «de ce-urilor» repetate, tot vor găsi, cu inocență, o întrebare «încuietoare». De ce scrieți povestiri pentru copii?

«Am considerat totdeauna că așa îmi voi achita o datorie foarte veche. Atunci cînd eram ca voi, nu s-au găsit în satul meu, care număra peste 70 de copii școlari, decît trei cărți de citire. Iar cărți de citit am găsit una singură, în podul școlii, cînd umblam după un cuib de rîndunică (am găsit-o eu, pentru că eram mai «ghidirmic», mai neastîmpărat). Și această carte era o carte de povești care avea o singură poveste întreagă — «**Puzderiuță**». Începea ca toate poveștile cu «a fost odată...» Puzderiuță ăsta era micuț, se făcea mare, mic, după nevoie, făcea fel de fel de minuni. Ei bine, am citit-o de atîtea ori și în clasă, și pe cîmp, și în doi, și în patru, și în zece, încît o știam pe dinafară. Ne făceam numai că dăm paginile, pentru că o știam pe de rost. Am în veci de plătit această datorie — a lipsei de carte, dramatică, tragică...

Și poate mai am o datorie, aceea față de istoria poporului nostru...»

Cum era și firesc, mărturisirile lui Dumitru Almaș au început din nou de pe teritoriul plin de farmec al copilăriei. Există o explicație a faptului că v-ați aplecat asupra subiectelor de istorie, asupra personalităților din trecutul nostru glorios?

Acestei posibile întrebări scriitorul i-a răspuns cu o povestire... adevărată: «Vinovat de aceasta — dacă este o vină — e locul unde m-am născut — foarte aproape de Bistrița, de Cetatea Neamțului, pe care o vedeam întotdeauna în zare, spre miazănoapte, de pe dealul cel mai înalt — noi îi spuneam de pe «holm» — ca pe un punct alb unde, așa cum mi-a spus tata, știutor de foarte puțină carte, a fost cîndva un cuib de viteji. Tot tata îmi zicea: acolo a fost casa lui Ștefan cel Mare și a mumei sale Oltea. Cînd am ajuns întîia oară sub zidurile Cetății Neamțului cred că aveam vreo 4—5 ani. Îmi aduc aminte de căruța în care am mers, de popasul pe care l-au făcut caii la poalele cetății și de urcușul destul de greu pînă la ziduri. Cum spuneam, prea școlit nu era tata, dar el știa că acolo este un loc sacru pentru români și cît i-a fost lui de sfială, totuși, cînd a ajuns sus, lîngă ziduri, a pus un genunchi în pămînt. Cred că eu n-am putut face altfel și cum genunchii copiilor sînt mai aproape și mai mici, eu cred c-am pus amîndoi genunchii la pămînt. Așa mi-a intrat cumva istoria, și aș zice dragostea față de acest pămînt și acest popor, în sînge...

Viața fără istorie este cum ne-am închipui că un copac crește așa, în văzduh, nesprijinit de nimeni. Istoria și viața se leagă strîns și nu pot trăi una fără cealaltă...»

GEORGETA ADAM

Gravuri de **VICTOR RUSU CIOBANU**

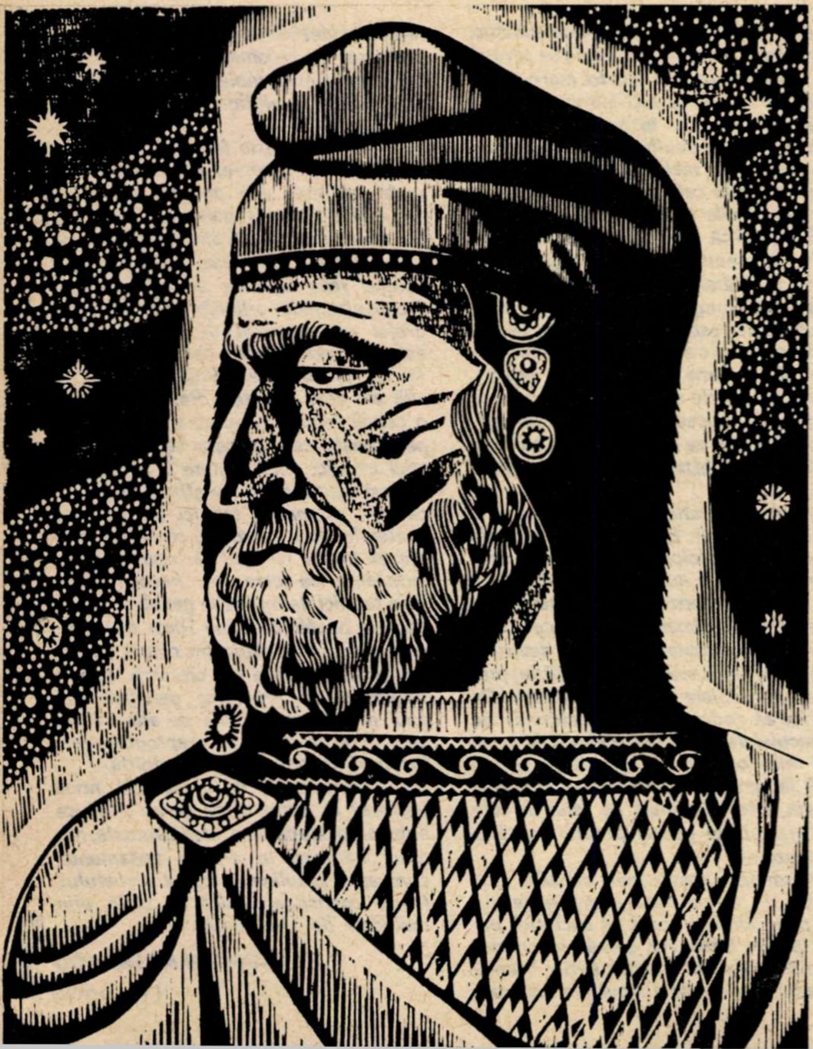

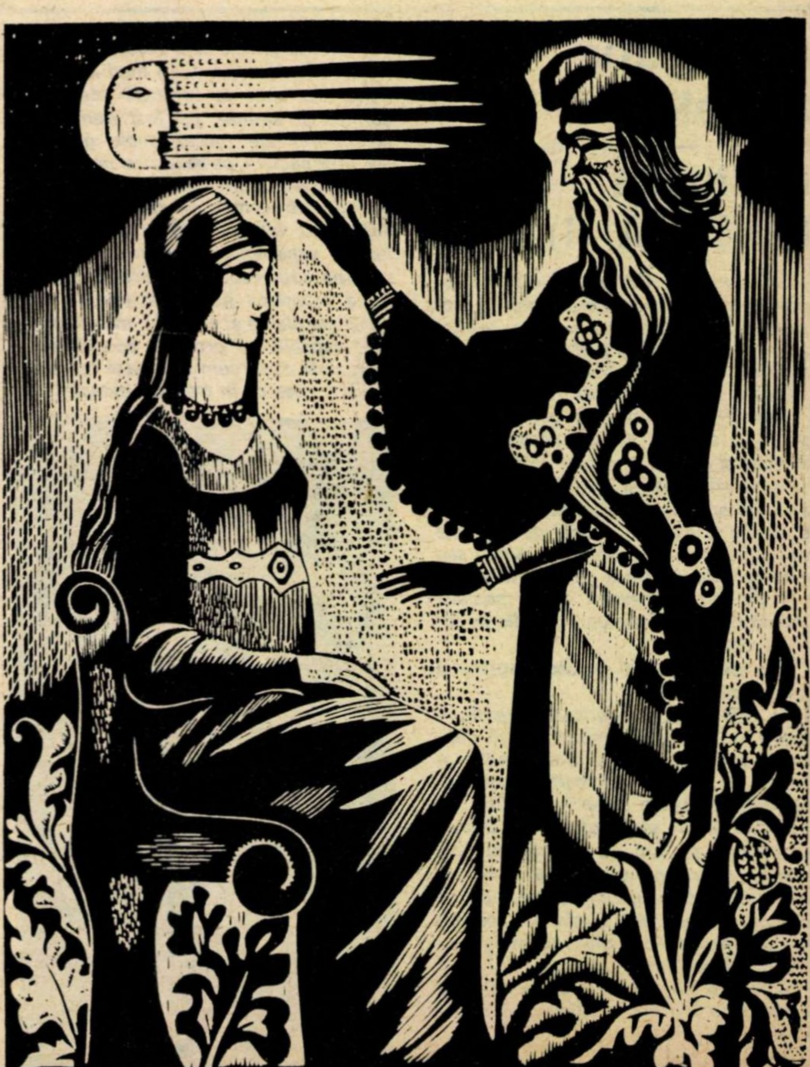

CLUB 14:
PE TEME MATERIALIST-ȘTIINȚIFICE

PUTEREA, ATÎTA CÎTĂ EXISTĂ, SE AFLĂ ÎN NOI!

Încă de la cea de-a doua lecție din «Istoria antică», școlarul de clasa a V-a află că «religia este credința greșită în existența unor forțe supranaturale. Ea a apărut în epoca pietrei ca urmare a nivelului scăzut al cunoștințelor oamenilor» (pag. 13). Desigur, școlarul nostru știa lucrul acesta mai dinainte: din cărți, filme, din spusele celor mari etc. Nimic mai ușor de înțeles pentru orice copil decît faptul că ignoranța a stat la baza oricărui fel de credință în forțe supranaturale. O simplă experiență de fizică, o mică eprubetă și rațiunea își reintră în drepturi.

Dar cu aceasta explicația unui fenomen așa de complex cum este religia nu s-a terminat. Supranaturalul singur nu putea face totul. În slujba cui se afla deci supranaturalul?

O mie de ani întîrziere

Specialiștii în istoria Egiptului (egiptologii) au observat că după domnia lui Ramses al III-lea (1166 î.e.n.) preț de aproape o mie de ani, în timp ce alte civilizații ale lumii dezvoltau vertiginos metalurgia fierului, în Egipt această preocupare a lipsit aproape cu desăvîrșire. Existau zăcăminte, exista combustibil pentru dezvoltarea metalurgiei fierului. Izvoarele istorice consemnează însă faptul că în această perioadă (cunoscută sub numele de «Egiptul faraonic») a funcționat o stranie interdicție magică: interdicția folosirii fierului. Egiptenii îl considerau un metal impur, blestemat și deoarece el ruginea fusese pus sub semnul zeului Seth, zeul dezordinii și al răului. Cine folosea fierul atrăgea deci asupră-și mînia lui Seth.

Consecințe?

Această interdicție magică întîrzie apariția epocii fierului în Egipt cu o mie de ani — așa cum, tot din motive magice roata nu apare la azteci și incași. Se frînează astfel progresul tehnic și civilizația în istoria tuturor popoarelor din întreaga zonă a Văii Nilului. Aceeași interdicție a fost cauza esențială a faptului că egiptenii neavînd drept să poarte arme nu s-au făcut ostași, iar lipsa unei armate naționale a dus la cucerirea Egiptului de către asirieni, apoi de către perși, apoi de macedoneni și greci și în fine de romani.

Iată acum și ultimul răspuns la acest lanț de întrebări: cui folosește supranaturalul? S-a constatat că această perioadă a fost marcată de cele mai ample și mai îndîrjite răscoale populare din întreaga istorie a Egiptului. Pentru a împiedica poporul să-i învingă pe faraoni, preoții egipteni îl «dezarmau» pe cale religioasă: **fierul însemna arme!**

CÎTEVA SECVENȚE DINTR-O LUPTĂ ÎNDELUNGATĂ

...În China secolului al VI-lea î.e.n. doctrina cunoscută sub numele de daoism afirma pur și simplu: «Cînd toți oamenii vor deveni inactivi atunci pe pămînt va fi o tihnă desăvîrșită.» Stupefiantă «învățătură»: orice năzuință de-a realiza ceva prin muncă, de a schimba ceva în natură sau în viața oamenilor era condamnată!

...În vechea Indie conform religiei brahmane, castele (adică diferitele grupuri de oameni din societate) proveneau după cum urmează. brahmanii (adică preoți, stăpînii) din buzele zeului Brahma; războinicii proveneau din mîinile lui Brahma; meseriașii din coapsele zeului, iar sclavii din picioarele acestuia. Conform acestei proveniențe numai sclavii și meșteșugarii munceau pentru că munca era considerată o rușine și un blestem.

...În lumea arabă, pe vremea dinastiei Sasanizilor, în Buhara, marele filozof și medic Avicenna sfîrșea arzînd în propria-i casă, pedepsit pentru vina de a fi susținut că bolile nu vin de la Alah, ci de la lipsa de igienă: pentru vina de a-i fi îndemnat pe oameni să caute cauza răului și să lupte împotriva lui.

Și totuși, omul!

Citind oricare dintre exemplele de mai sus memoria voastră le va adăuga atîtea altele cunoscute din manuale, cărți, filme. Și voi înșivă veți putea trage această concluzie: **credința în forțe supranaturale a adus omenirii mari neajunsuri.** Și aceasta nu numai datorită imenselor suferințe îndurate de oameni de-a lungul secolelor (rugurile inchiziției au ars nenumărate vieți), ci poate, mai presus de orice, prin **împiedicarea afirmării forțelor creatoare ale omului.** Civilizații întregi au fost împiedicate să se dezvolte datorită interdicțiilor de tot felul: a fierului, a roții, a diferitelor alimente etc. Au fost împiedicate să muncească, să trăiască mai bine, să progreseze, datorită blamului aruncat asupra muncii și asupra aceluia care muncește; au fost împiedicate să gîndească, să creeze și să inventeze datorită prigoanei îndreptată împotriva celor care combăteau — pentru binele omului — dogmele religioase.

Generații întregi au fost împiedicate să cultive înțelegerea și dragostea dintre oameni datorită adversităților născute între oameni de credințe diferite, adversități pe care stăpînitorii le ațîțau cu bună știință.

Secole întregi, milioane de oameni au fost împiedicați **să muncească, să creeze și să gîndească, să cultive frumusețea și binele** spre folosul lor și al celor ce i-au urmat. Omul a fost îndemnat **să nu aibă încredere în sine însuși,** ci să-și pună nădejdea în forțe supranaturale.

Dar istoria societății omenești cunoaște exemple eroice, luminoase, de afirmare a forțelor creatoare ale omului, de afirmare a **muncii, a gîndirii și a frumuseții sale morale,** în pofida oricăror credințe, a oricăror interese religioase.

Nu forțele supranaturale, ci omul **prin munca sa** a învins apele mării și a făcut din teritoriul Olandei un meleag înfloritor; din nisipurile Olteniei noastre o grădină miraculoasă, din insulele vitrege ale Japoniei o civilizație temeinică.

Nu forțele supranaturale au salvat de la pieire milioane de răniți în cel de-al doilea război mondial, ci **omul prin îndrăzneala gîndirii sale** (penicilina, descoperită de Alexander Fleming).

Nu credința în zei a salvat Grecia la Maraton, Moldova la Podul Înalt sau Leningradul în timpul blocadei, ci **omul prin frumusețea sa morală,** concentrată în sentimentul dragostei de patrie.

Cum spunea la cel de-al XII-lea Congres secretarul general al partidului, în numai 35 de ani poporul român a realizat «un uriaș salt în istoria României» — și aceasta datorită încrederii în forțele sale, în munca sa: încredere în partidul care îl conduce. «Nimic nu ne-a căzut din cer», a spus secretarul general al partidului; bucuria de-a fi realizat acest salt istoric se împletește cu **mîndria de a fi noi înșine autorii săi.**

Popoare întregi n-au de așteptat decît de la propria lor muncă și gîndire, bunăstarea și civilizația; de asemenea, fiecare dintre noi trebuie «să aștepte» de la sine însuși bucuriile de care are nevoie. Oamenii — spunea un psiholog — nu se deosebesc atît prin înzestrarea lor naturală, cît mai ales prin modul cum reușesc să-și propună scopuri tot mai înalte. **A crede că poți** — devine astfel condiția fundamentală a reușitei ca atare.

P.S. În loc de orice concluzie, pentru a vă demonstra vouă înșivă adevărurile desprinse din scurta noastră consultație, vă propunem un mic exercițiu cultural: din întreaga experiență a omenirii, atît cît vă îngăduie cunoștințele voastre (precum și cărțile consultate), alegeți mai multe fapte în sprijinul fiecăreia dintre cele trei demonstrații: **forța muncii** omului, **forța gîndirii** sale, precum și **forța frumuseții sale morale.**

Cînd credeți că ați găsit exemple suficiente și deosebit de convingătoare, nu ezitați să ni le trimiteți și nouă,

ILIE TRAIAN

O REPLICĂ CELEBRĂ

După ce a citit cartea lui Laplace, «Mecanica cerească», Napoleon Bonaparte l-a chemat pe autor și și-a exprimat nedumerirea că printre demonstrațiile și explicațiile savantului nu figura și «creatorul lumii». Laplace i-a dat un răspuns devenit celebru și care sună ca un imn mîndru închinat inteligenței umane: «Sire, nu aveam nevoie de această ipoteză!»

LanSarea

schiță de **ȘTEFAN ZAIDES**

Ionuț trăia din plin marele eveniment. Nu se mai gîndea decît la lansare. Puse distrat receptorul în furcă.

— Hm! se strîmbă. Și buimacul ăsta de Victor!... Eu îi vorbesc de lansare, el mă omoară cu bretelele astea...

În sinea lui însă se mîndrea cu bretelele roz, primite în dar de ziua lui.

În fotoliul de răchită motanul torcea leneș și — i se păru băiatului — un pic ironic; mustățile lui mari, argintii tresăreau cînd și cînd ca antenele unui satelit în căutarea prizei cu Pămîntul.

— Te uiți ca prostul! îl certă băiatul. Ai noroc că te apără bunica, altfel îți arătam eu ție!

Îndreptă din nou cu cîteva grade înclinația rampei instalată pe zidul gros al terasei. Ochi pe linia ei ca vînătorul prin cătare și realiză că traiectoria pe care avea s-o parcurgă aeromodelul XL-4 trecea numai la cîteva palme de hornul cel mare al vilei de peste drum. «Nu prea e bine — murmură Ionuț temător — dar asta e situația. Și totuși, e singura cale de lansare de pe terasa asta afurisită. Bine măcar că după ce trece de horn, drumul e liber către tăriile albastre!...»

Surîse: «Ce-or să se mai minuneze băieții din cerc! Dar profesorul! O să mă laude prin toate clasele: Ionuț, deși nu vine la cerc, v-a luat-o cu mult înainte!»

Departe, dincolo de pădure, se vedea Poliștoaca; alerga repede, cu unda limpede, printre stînci. «O mai fi zmeură pe-acolo?» îi trecu prin gînd și aroma fructelor dulci, roșietice îi năpădi ființa. De mult nu mai dăduse o raită pe-acolo, îl oprise munca la aeromodel!... Îi luase o groază de timp — dar nici nu se gîndise să întrebe sau să ceară ajutorul altcuiva... Singur făcuse totul!

Clopoțelul îl trezi din reveria tufelor cu fructe mici, brobonate de rouă, roșii ca limba motanului. Alergă la poartă și o deschise larg înaintea lui Victor, pe care îl certă blînd:

— Hai, mă! Un minut de mai întîrziai, lansarea avea loc fără tine!...

Victor se apără:

— Să ai și tu o mătușă atît de vigilentă ca a mea... Și arătă scurt spre genunchiul drept, sîngerînd.

— Ai fugit prin fundul grădinii!?

— Altfel nu a fost chip, spuse Victor.

— Lasă, zîmbi Ionuț, știința cere sacrificii! Și-l bătu protector pe umeri.

Victor urcă șchiopătînd treptele terasei. Cînd se găsi în fața motanului, se strîmbă la el și făcu gestul de a-l trage de urechi. Dar motanul o dată se zburli la intrus, îl scuipă scurt și, cu mișcări greu de bănuit la un leneș ca el, se cățără pe burlanul de scurgere, iar de pe acesta, tocmai sus, pe streașină.

— Te ține minte, mă, rîse Ionuț. Ți-a luat frica...

Victor nu-i răspunse. Se aciui aferat la poalele măsuței de lîngă rampa de lansare; apoi se apropie și mai mult de rampă și ochi și el îndelung, cum făcuse cîteva clipe mai înainte Ionuț, trase puțin de gumilasticul care avea să propulseze aeromodelul, apoi clătină nemulțumit din cap.

— Ei?! îl întrebă, mai mult din priviri, Ionuț.

— Formidabil!! mormăi Victor. Nu știu dacă o să reușești să-l faci să treacă de Poliștoacă, da' știu că hornul de la vila lui nenea Matache tot o să-l dai gata! Dacă zboară ăsta — împunse el disprețuitor cu degetul în aeromodel — pînă acolo...

Ionuț rîse silit:

— Ce horn, care horn!? Acum doar îi încercăm puterea. Abia pe urmă, cînd or fi nori... Îi punem o încărcătură cu vapori de brom, și...

— ...Și de iod... și de mai știu eu ce... îl luă în rîs prietenul său. Cum i-ai calculat puterea?! întrebă el scurt.

— Păi... făcu Ionuț încurcat, puterea i-o-ncercăm acum.

— Dar ai calculat-o mai înainte!? nu-l lăsă Victor.

— Nu! Dar o să meargă. Îți spun eu c-o să meargă!... Să vezi!...

— O să meargă în hornul de colo, mai spuse Victor. Apoi dădu absent din umeri, adică: «Fie ce-o fi!», și se-apucă cu sîrg să-i dea lui Ionuț o mînă de ajutor la așezatul aeromodelului lui.

Mîinile lui Ionuț purtau ușor «avionul», ca pe o relicvă, și privirile sale mîngîiau pîntecul argintiu pe care scria negru, cu litere mari, de tipar: «XL—4».

— Și de ce «4»?! se miră Victor. Ce, ai mai avut și tu alte trei încercări cu un tip ca ăsta?

Ionuț surîse superior:

— Habar n-ai! Au fost încercări pe hîrtie... pe bază de calcule... Înțelegi?

Fu rîndul lui Victor să rîdă:

— Ce calcule?... care calcule?! Tu și calcule!!

Ionuț se bosumflă:

— Adică, nu mă crezi?

— De crezut, te cred, spuse Victor ceva mai concesiv. Da' o să zboare?

— Ca din pușcă, ai să vezi!

XL-4 trona acum, atît de zvelt și argintiu, sclipitor în ultimele raze ale soarelui, pe rampa lui de lansare, încît Victor nu se putu abține să nu întindă mîna și să-l mîngîie. Dar Ionuț îl opri speriat:

— Ia mîna, că dacă îl atingi poți să-i schimbi traiectoria și atunci chiar că lovește ceva pe la vecini... Apoi buzele lui începură să murmure: — ...opt! ...șapte! ...șase!...

— Numărătoarea inversă!? șopti întrebător Victor, și își înfundă urechile cu arătătoarele mîinilor.

— ...trei! ...doi! ...Start!!! comandă singur Ionuț și gumilasticul întins la maximum propulsă modelul.

«Avionul» țîșni ca din pușcă și descrise o curbă largă peste străduță. Apoi...

Undeva se sparse un geam cu zgomot și Ionuț se lăsă să cadă, moale, pe fotoliul de răchită.

— Geamul de la familia Matache, șopti speriat. Mi-a făcut-o motanul...

Victor se-așeză nedumerit lîngă prietenul său.

— Motanul!? întrebă el.

— Da, motanul!... Precis! A fost laba lui, sînt sigur. A trecut pe lîngă rampă, precis!... Cînd am venit în curte să te iau pe tine... Precis!... A pus laba lui grea și mi-a schimbat ghidajul...

Se ridică deodată sprinten și începu să se uite cu grijă spre înclinația rampei.

— Sigur! strigă Ionuț triumfător. Mustăciosul a atins rampa cu laba... și gata! Aeromodelul o fi acum în bucătăria familiei Matache.

— Ei, și?! Ce-ți pasă, faci altul și gata, spuse și Victor liniștitor. Dar cuvintele lui avură alt efect: brusc, Ionuț o și luă la fugă în jos, pe trepte.

— Ce ai, mă?! se nedumeri prietenul său.

— Pe aripi e trecut numele meu. Așa că...

— Stai, că merg și eu!... strigă Victor și se grăbi să-l ajungă din urmă.

Dar cînd puse piciorul în stradă, Ionuț escaladase gardul de șipci de la casa vecinilor și acum încerca să se cațere pe trunchiul golaș al unui brad.

— Pun un picior pe magazie și de-acolo arunc un ochi pe geam, se simți el dator să-i explice lui Victor.

Planul era bun. Dar... de la copac la acoperișul magaziei era o distanță bunicică, pe care Ionuț nu prea se vedea în stare s-o sară. Trebuia totuși să încerce.

Se priviră lung și întrebător: Ionuț sus, cocoțat pe-o cracă, Victor la poalele bradului, lîngă magazie.

— Ce faci, cît mai stai acolo? întrebă Victor. Acum pică vecina...

— Săr, dar... se codi Ionuț și măsură iar cu privirea distanța aceea care parcă tot creștea.

— Am o idee, spuse iar Victor.

— S-o aud...

— Folosește craca drept resort, spuse el doct.

— Drept ce, mă? se minună Ionuț.

— Drept resort... Adică balansează-te pe ea, ca pe-un arc... Forța ei de catapultare, plus avîntul tău...

Ionuț îl privi tăios:

— Halal idee!... Dar după ce o rumegă mai bine, spuse: Poate că ai dreptate.

Începu să salte ușor pe creanga destul de fragilă. Și pe măsură ce tot sălta, simțea așa, un avînt, un... Chiar îi strigă prietenului de jos:

— Am impresia că dacă fac un salt ajung direct pe fereastra dormitorului!

Victor rîse; apoi ceva nu i se păru în regulă, holbă ochii de parcă ar fi văzut un șarpe și abia într-un tîrziu reuși să îngaime:

— Atenție, Ionuț! E pe...

În clipa următoare craca pocni sec, iar Ionuț, într-o tăcere demnă, începu să coboare în vrie... Apoi brusc se opri. Atît de brusc, încît Victor, care în așteptarea inevitabilului își acoperise ochii cu palmele, așteptă zadarnic, clipe îndelungi, strașnica bufnitură care ar fi trebuit să se petreacă.

Cînd îndrăzni, totuși, să ridice privirile, își descoperi cu stupoare prietenul atîrnînd la circa doi metri de pămînt; bretelele — faimoasele lui bretele! — îl salvaseră agățîndu-se cu temei de un ciot de cracă...

— Fantastic! chiui Victor de bucurie. Fantastic, mă! repetă el de-a dreptul fericit.

— Fantastic, s-o crezi tu, mîrîi, de sus, Ionuț, gesticulînd furios. Dar nu reuși decît să se balanseze amenințător sub scufa verde a bradului.

Abia atunci înțelese Victor situația. Bretelele îl salvaseră ele pe Ionuț, dar îl agățaseră de copac într-o asemenea poziție, încît oricum ar fi procedat, rămînea prizonierul falnicului brad.

— Ce stai, mă?! îl trezi pe Victor din uimire glasul mînios al lui Ionuț. Adu o prăjină,ceva,să mă desprinzi de-aici... Doar n-o să dorm noaptea aninat ca o rufă la uscat!...

Victor începu să alerge buimac prin curte, în căutarea unei prăjini, vezi bine, dar parcă un asemenea obiect n-ar fi existat niciodată în această gospodărie.

— Ai găsit, mă? întrebă, nerăbdător, Ionuț. Măcar un par, sau altceva...

— N-am găsit, spuse neputincios Victor.

— Dă fuga la mine, acasă...

Într-o clipită, Victor ieși pe portiță și se antrenă în traversarea drumului. Trecea podețul cînd, străfulgerat parcă de o idee se opri, se întoarse în mijlocul drumului, se luă cu mîinile de cap, disperat deoarece Ionuț se muncea din răsputeri să se întoarcă, măcar cîteva grade, cu privirea spre poartă, dar bretelele se răsuceau unde cu gîndul nu gîndeai, numai spre poartă, nu! Și dintr-o dată,bretelele cedară, se desprinseră de ciotul buclucaș și trupul greu încercat al făuritorului de aeromodele se prăbuși în butoiul cel mare, de varză, plin ochi cu apa de la ploaia căzută în ajun.

Ieși de-acolo murat.

Victor îl aștepta — numai zîmbet — lîngă poartă. Îl pipăi îndelung cu privirea, apoi negăsind, se vede, altceva mai bun, spuse:

— Așa-i la prima lansare... Nu-i nimic. A doua o să ne reușească, sînt sigur...

UN MILION DE PRIETENI

Ancheta „MĂNUŞILE DE BOX" în plină desfăşurare!

Vă amintiţi întîmplarea despre care scriam la această rubrică în nr. 2/1980 al revistei? Pe scurt: **Octavian, elev foarte bun şi boxer junior, legitimat la un cunoscut club sportiv, îl ajută, ca de obicei, pe colegul său Ghiţă la lecţia de fizică şi la alte lecţii. Octavian tocmai a primit cadou două perechi de mănuşi de box. Ghiţă îl roagă ca după lecţii să boxeze împreună. Octavian îi promite, dar nu se ţine de cuvînt. După-amiază, în clasă, Ghiţă e ascultat exact la fizică, dar tace din gură, deşi învăţase lecţia. Octavian e mirat, ca şi tovarăşul diriginte, care ştie că ei doi se pregătesc împreună.** Ce s-a întîmplat? Cine e de vină? Să vedem ce spun cititorii.

Vinovat este Ghiţă...

...pentru că, după cîte înţeleg, **s-a prefăcut** că nu ştie lecţia la fizică! exclamă **Ileana Bucurescu** din cl. a şaptea, Constanţa. De ce s-a prefăcut? Ca să arate că Octavian nu-l ajută cum trebuie la învăţătură! Cu alte cuvinte, **a vrut să se răzbune** pe colegul său! Eu cred însă că Octavian a procedat bine refuzînd să boxeze; el ştie că timpul pentru lecţii trebuie respectat cu stricteţe.

Ba vinovat este Octavian...

...deoarece a dovedit o atitudine de vedetă înfumurată! intervine **Constantina Varniţă** cl. a opta, Craiova. Se crede un sportiv atît de mare încît consideră mai prejos de «prestigiul» lui să joace box si cu Ghiţă. Se observă imediat că el **îl subapreciază pe Ghiţă, îl tratează de sus.** În locul părinţilor lui Octavian, eu i-aş lua înapoi mănuşile acelea de box pe care i le-au dăruit!

Şi totuşi, vinovat e Ghiţă...

...care uită un lucru foarte important: **boxerii antrenaţi nu trebuie să lupte cu colegi care nu au o pregătire corespunzătoare** în acest sport! precizează **Marian Andrei,** din cl. a opta, Brăila. Şi eu practic boxul şi tovarăşul antrenor ne-a pus din prima zi în vedere: «Nu aveţi voie să boxaţi în afara sălii de antrenament nici măcar în joacă, ca să nu mai vorbesc de vreo încăierare. Mai bine retrageţi-vă din cine ştie ce discuţie aprinsă decît să loviţi pe cineva, altfel veţi fi excluşi din club!» Consider că Octavian s-a purtat aşa cum trebuie refuzînd să încrucişeze mănuşile, în afara ringului, şi pe deasupra cu un coleg neantrenat! Ghiţă ar trebui să-şi dea seama că degeaba face pe supăratul.

Nu! Tot Octavian e vinovat...

...fiindcă **l-a minţit** pe Ghiţă! I-a spus că nu boxează cu el avînd de pus la punct biblioteca. A făcut el asta? se întreabă **Răzvan Stăncioiu** din Tg. Mureş. Nici gînd. Nu-mi plac mincinoşii.

Ancheta noastră rămîne deschisă. Cine poartă la urma urmelor vina?

După cum vedeţi, părerile sînt foarte împărţite. Împreună cu Octavian şi cu Ghiţă şi cu tovarăşul diriginte al clasei lor, aşteptăm în continuare opiniile voastre. Să sperăm că ne vom edifica asupra acestei întîmplări.

Pe joia viitoare, prieteni!

Ovidiu ZOTTA

Ca de obicei, scrisorile adresate acestei rubrici vor purta menţiunea **«Un milion de prieteni».**

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1									●	
2							●			
3										
4					●					
5				●						●
6	●		●					●		
7		●					●			
8					●				●	
9				●						
10							●			

TIMP...

ORIZONTAL: 1) Creatorul poeziei «Trecut-au anii»...» 2) În floarea vîrstei (fem.). Din an în an. 3) Sărbătorirea unui număr de ani (pl.). 4) Nume masculin. Autorul poeziei «Secol». 5) Localitate în Nigeria. Transmite prin eter prima urare. 6) A creşte în dimensiuni. Radu Vasile. 7) Mă opun. O... de ani pace! 8) Începe anul în septembrie. Cît mai mulţi şi fericiţi! 9) Aceea. Un cal de trei ani! 10) Sute de ani. Cu ea sînt stropiţi cei dragi în cadrul unei tradiţionale sărbători care marchează începutul Anului Nou în Birmania (pl.).

VERTICAL: 1) Creşte cu fiecare an. Părticică dintr-un an. 2) Sub optsprezece ani (pl.). Ciocîrlie. 3) De multe ori rămîn tinere indiferent de vîrstă. O sută de ani. 4) Vapor. Din neamul levilor. 6) Mulţi ani (pl.). Raţionament (abr.). Ţel! 6) Petrecerea de Anul Nou. 7) A planta. Începe şi sfîrşeşte această noapte! 8) «La mulţi ani cu sănătate», «Noroc şi fericire». Pisică. 9) Îşi numără anii în inele. Într-o clipă. 10) Simbolul încolţit al belşugului din noul an. Autorul romanului «Căpitan la 15 ani».

DICŢIONAR: ERI, LEV.

NICOLAE AXIOTI

Lexicon distractiv

MONOVERB CU INCASTRU

Este acel monoverb la care se adaugă o literă sau un grup de litere (în interiorul şi nu la sfîrşitul sau începutul cuvîntului ilustrat). În cheie, literele cuvîntului ilustrat, cuvîntul-bază, se însemnează cu X, iar litera sau grupul de două litere ce urmează a fi introduse, precum şi locul pe care îl ocupă cu O.

Este recomandabil, ca de altfel la toate jocurile, să existe şi un titlu, care, alături de cheie, să asigure jocului bideterminarea, orientîndu-l pe dezlegător asupra sferei la care se referă şi în felul acesta facilitînd dezlegarea.

Primul joc de acest gen a apărut în anul 1878 într-o revistă italiană. Uneori se întîlneşte şi tipul de monoverb cu incastru angramat.

Valoarea monoverbului cu incastru este direct proporţională cu numărul literelor cuvîntului-soluţie obţinut. Adică, cu cît numărul literelor cuvîntului obţinut prin introducerea (incastrarea) unei singure litere este mai mare, cu atît este jocul mai valoros.

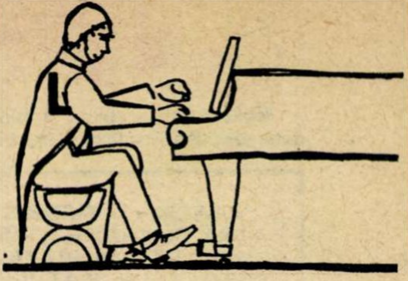

LA MUNTE
(Monoverb cu incastru angramat: XOXXXXXX)

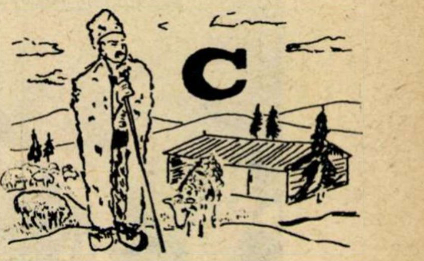

COLŢUROASA
(Monoverb cu incastru: XXXXOX)

Dezlegări:
PIANIST + L = ALPINIST
STÎNĂ + C = STÎNCĂ

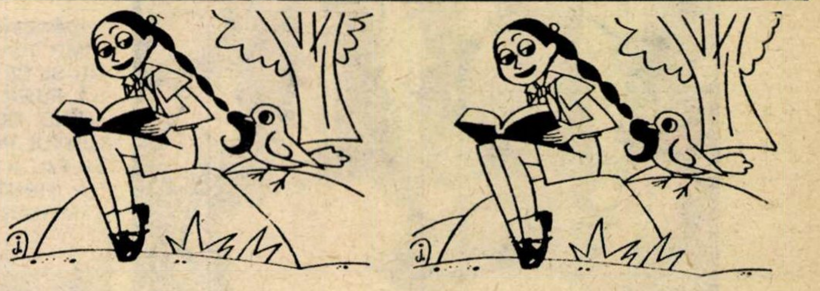

În aceste două desene, foarte asemănătoare, cinci detalii sînt diferite. Care?

* * *

DAN VASILE

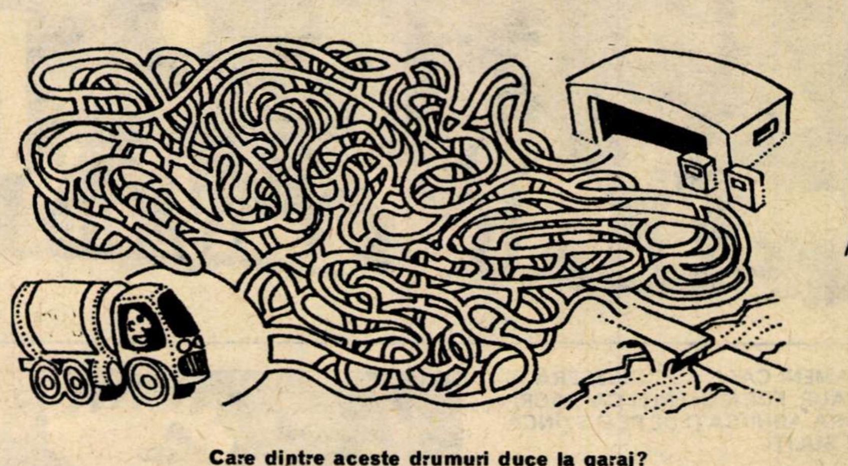

Care dintre aceste drumuri duce la garaj?

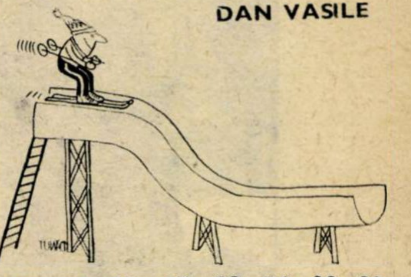

* * *

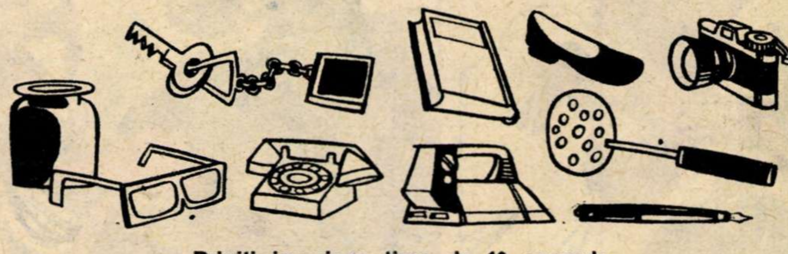

Priviţi imaginea timp de 10 secunde. Închideţi apoi revista şi spuneţi cîte obiecte aţi memorat.

* * *

Cutezătorii

Redactor şef:
MIHAI NEGULESCU
Redactor şef adjunct:
OVIDIU ZOTTA
Secretar responsabil de redacţie:
IOAN DONCA

Prezentarea artistică:
POMPILIU DUMITRESCU
Prezentarea tehnică:
NIC NICOLAESCU

Redacţia: Piaţa Scînteii nr. 1. Bucureşti 33. Telefon: 17 60 10; ADMINISTRAŢIA: Editura «Scînteia» TIPARUL C.P.C.S. ABONAMENTE: prin oficiile şi agenţiile P.T.T.R. Cititorii din străinătate se pot abona adresîndu-se la ILEXIM — departamentul export-import presă P.O.B. 136—137 telex: 11226, Bucureşti

9

BUREBISTA

3

Rezumat: Burebista, urmînd sfatul tatălui său, a pornit să unească sub o singură conducere pe geto-daci. Prin luptă își alătură uniunea tribală condusă de Othazos.

Evocare istorică de **VLAICU BÂRNA**

Desene: **VALENTIN TĂNASE**

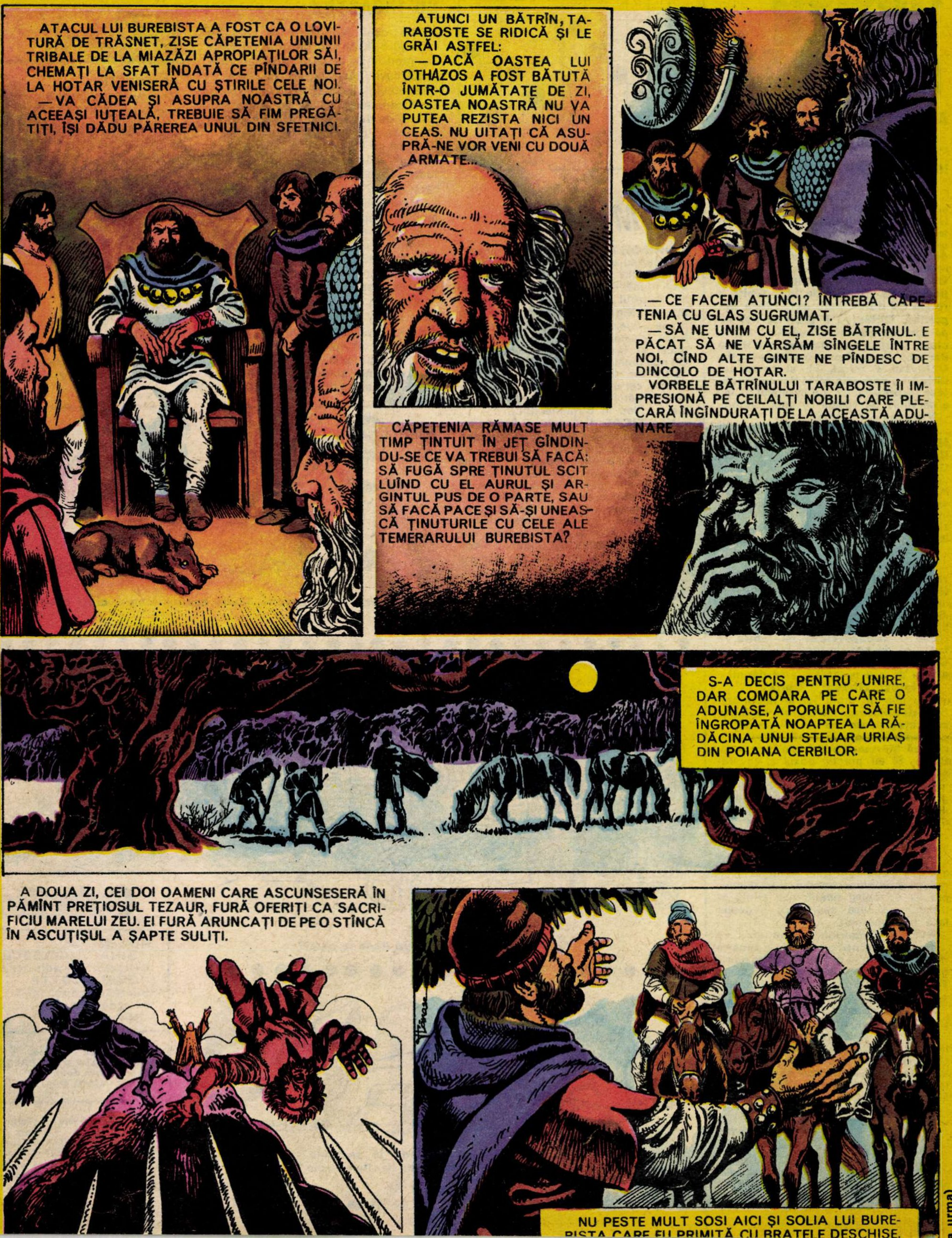
ATACUL LUI BUREBISTA A FOST CA O LOVITURĂ DE TRĂSNET, ZISE CĂPETENIA UNIUNII TRIBALE DE LA MIAZĂZI APROPIAȚILOR SĂI, CHEMAȚI LA SFAT ÎNDATĂ CE PÎNDARII DE LA HOTAR VENISERĂ CU ȘTIRILE CELE NOI.
—VA CĂDEA ȘI ASUPRA NOASTRĂ CU ACEEAȘI IUȚEALĂ, TREBUIE SĂ FIM PREGĂTIȚI, ÎȘI DĂDU PĂREREA UNUL DIN SFETNICI.
ATUNCI UN BĂTRÎN, TARABOSTE SE RIDICĂ ȘI LE GRĂI ASTFEL:
—DACĂ OASTEA LUI OTHAZOS A FOST BĂTUTĂ ÎNTR-O JUMĂTATE DE ZI, OASTEA NOASTRĂ NU VA PUTEA REZISTA NICI UN CEAS. NU UITAȚI CĂ ASUPRĂ-NE VOR VENI CU DOUĂ ARMATE...
—CE FACEM ATUNCI? ÎNTREBĂ CĂPETENIA CU GLAS SUGRUMAT.
—SĂ NE UNIM CU EL, ZISE BĂTRÎNUL. E PĂCAT SĂ NE VĂRSĂM SÎNGELE ÎNTRE NOI, CÎND ALTE GINTE NE PÎNDESC DE DINCOLO DE HOTAR.
VORBELE BĂTRÎNULUI TARABOSTE ÎI IMPRESIONĂ PE CEILALȚI NOBILI CARE PLECARĂ ÎNGÎNDURAȚI DE LA ACEASTĂ ADUNARE.
CĂPETENIA RĂMASE MULT TIMP ȚINTUIT ÎN JEȚ GÎNDINDU-SE CE VA TREBUI SĂ FACĂ: SĂ FUGĂ SPRE ȚINUTUL SCIT LUÎND CU EL AURUL ȘI ARGINTUL PUS DE O PARTE, SAU SĂ FACĂ PACE ȘI SĂ-ȘI UNEASCĂ ȚINUTURILE CU CELE ALE TEMERARULUI BUREBISTA?
S-A DECIS PENTRU UNIRE, DAR COMOARA PE CARE O ADUNASE, A PORUNCIT SĂ FIE ÎNGROPATĂ NOAPTEA LA RĂDĂCINA UNUI STEJAR URIAȘ DIN POIANA CERBILOR.
A DOUA ZI, CEI DOI OAMENI CARE ASCUNSESERĂ ÎN PĂMÎNT PREȚIOSUL TEZAUR, FURĂ OFERIȚI CA SACRIFICIU MARELUI ZEU. EI FURĂ ARUNCAȚI DE PE O STÎNCĂ ÎN ASCUȚIȘUL A ȘAPTE SULIȚI.
NU PESTE MULT SOSI AICI ȘI SOLIA LUI BUREBISTA CARE FU PRIMITĂ CU BRAȚELE DESCHISE.

a urma)

JOI, 24 IANUARIE 1980,
ANUL XIV (NR. 643)

4

Cutezătorii

REVISTĂ
SĂPTĂMÎNALĂ
EDITATĂ DE
CONSILIUL NAȚIONAL
AL ORGANIZAȚIEI PIONIERILOR

TOVARĂȘ,
PRIETEN,
PĂRINTE

Venim cu lumina de grîne și floare,
Cu cerul albastru,
Cu munții-nalți și-amețitori,
Venim cu istoria scrisă în litere de aur,
Cu drapelul patriei ce flutură măreț,
Toate-mpletite-n frumosul buchet,
Ce se cheamă țară
Și-i aducem omagiul nostru fierbinte
Tovarășului **NICOLAE CEAUȘESCU**,
Acestui Om de mare omenie,
Tovarăș, Prieten, Părinte.

MARIA CÎMPEAN
elevă, Surduc, Sălaj

E SCRIS PE TRICOLOR UNIRE

Tu, Românie socialistă,
În lume, mîndră, vei sui...
În era nouă, comunistă,
Etern, etern, vei dăinui!

Sînt versuri din emoționantul imn care exprimă profunda semnificație sub care s-au desfășurat, în săptămîna care a trecut, lucrările celui de al II-lea Congres al Frontului Democrației și Unității Socialiste, eveniment de excepțională importanță în viața țării, desfășurat în atmosfera de puternică mobilizare și participare însuflețită a tuturor oamenilor muncii la înfăptuirea exemplară a hotărîrilor celui de al XII-lea Congres al partidului, a Programului de făurire a societății socialiste multilateral dezvoltate și înaintare a României spre comunism.

Congresul a fost precedat de o amplă activitate politică și organizatorică, desfășurată pe temeiul propunerilor secretarului general al partidului, tovarășul **Nicolae Ceaușescu,** privind îmbunătățirea organizării și perfecționării întregii activități a F.D.U.S., sporirea rolului acestuia în viața socială a țării, propuneri ce reprezintă un aport decisiv la adîncirea democrației socialiste, la afirmarea plenară a oamenilor muncii în conducerea societății, la întărirea continuă a coeziunii moral-politice a întregului nostru popor.

Joi, 17 ianuarie, orele 9,00. Se declară deschise lucrările celui de al II-lea Congres al F.D.U.S., organizat din inițiativa secretarului general al P.C.R., tovarășul Nicolae Ceaușescu, cel mai iubit și devotat fiu al națiunii române, conducătorul încercat al destinelor sale, personalitate proeminentă a lumii contemporane.

La lucrările Congresului au participat 2 817 delegați și 425 de invitați, veniți din toate județele țării, reprezentînd organizațiile de partid, organizațiile proprii și organizațiile componente ale Frontului, toate categoriile sociale ale țării, muncitori, țărani, intelectuali, activiști de partid, de stat și ai organizațiilor de masă și obștești, tineri și vîrstnici, bărbați și femei, români, maghiari, germani și de alte naționalități, reprezentanții tuturor forțelor sociale ale națiunii noastre socialiste.

Cuvîntarea tovarășului Nicolae Ceaușescu, secretar general al Partidului Comunist Român, președintele Republicii Socialiste România, președintele Frontului Democrației și Unității Socialiste, a fost urmărită de către cei prezenți la Congres cu cea mai mare atenție, cu deosebit interes, subliniată în dese rînduri cu îndelungi aplauze, cu urale și ovații puternice, ca o emoționantă expresie a sentimentelor de adîncă stimă și prețuire față de partid, față de secretarul său general,care își dedică, neobosit, întreaga viață progresului țării, bunăstării poporului, creșterii prestigiului patriei socialiste în lume, bărbatul politic ale cărui inițiative deschid, de fiecare dată, pagini noi în istoria României.

Adeziunea largă a întregului popor la propunerile tovarășului Nicolae Ceaușescu, la hotărîrile Congresului Frontului Democrației și Unității Socialiste s-a reflectat și în numeroasele telegrame sosite din partea a numeroase colective de oameni ai muncii din unități industriale și de construcții, din unități agricole și de transporturi, din toate organizațiile și instituțiile componente ale Frontului Democrației și Unității Socialiste, a organizațiilor democrației și unității socialiste. din partea unor personalități de frunte ale vieții noastre economice, științifice și culturale.

(CONTINUARE ÎN PAG. 9)

Este temei de aleasă mîndrie să știm că, în biografia eroică de aproape șase decenii a partidului, cel mai iubit fiu al patriei, tovarășul Nicolae Ceaușescu, a străbătut încă din copilărie un drum bărbătesc, drum al luptei neobosite ce l-a călit ca om între oameni, ca fiu și conducător credincios al partidului și al poporului, înalt exemplu de dăruire revoluționară, de cutezanță a gîndului și a faptei.

Nu este copil al acestei țări care să nu fi avut prilejul să exprime fie printr-o floare, fie printr-o poezie, fie printr-un desen sau o mărturie publicată în revistele pentru copii, fie mai ales prin atîtea și atîtea note frumoase, prin atîtea și atîtea fapte pionierești de muncă și cutezanță, sentimentul că tot ce au ei mai frumos și mai bun datorează secretarului general al partidului, tovarășului Nicolae Ceaușescu. iar toate aceste alese simțiri se adună în cel mai frumos buchet de lumină, acum, în ianuarie, cu prilejul aniversării zilei de naștere.

Printre cele mai frumoase flori ale acestor ani, în care pionierii de azi s-au născut, vîrstă îngemănată cu anii de cînd tovarășul Nicolae Ceaușescu se află în fruntea partidului și a statului, sînt miile și miile de chipuri luminate de bucurie, cu care copiii întîmpină pretutindeni în ținuturile românești pe tovarășul Nicolae Ceaușescu, pe tovarășa Elena Ceaușescu. Lîngă pîinea și sarea pe care le aduc în întîmpinare bătrînii plaiurilor noastre, pionierii, șoimii patriei aduc la toate întîlnirile de lucru ale președintelui țării cu părinții lor, cu frații lor mai mari raportul lor pionieresc, raport oglindind modul în care, cu sîrguință și dragoste, copiii împlinesc îndemnurile sale părintești, înzecindu-și puterile să crească precum adevărați feți-frumoși comuniști.

În momente de înaltă trăire sufletească, în momente hotărîtoare din noua istorie a patriei, copiii aduc mesajul vîrstei lor, tînărul lor legămînt. Crescînd odată cu țara, milioanele de mlădițe ale României socialiste trăiesc, odată cu întreaga națiune, momentele vibrante ale preluării — în întreaga lor ființă — a celui mai înalt exemplu de viață și luptă, pe care îl are în minte și în inimă, pentru întreaga viață, tînăra generație de azi. Este exemplul vieții eroice a fiului din Scornicești, a tînărului revoluționar ce și-a desăvîrșit ucenicia comunistă în focul luptei cu regimul burghezo-moșieresc, a bărbatului care, îndeplinind cu abnegație cele mai importante sarcini pe linie de partid și de stat, acționează ca un viteaz pentru înfăptuirea idealurilor Partidului Comunist Român pentru triumful socialismului, pentru libertatea și fericirea întregului popor.

Intrînd în focul luptei revoluționare încă la vîrsta cînd copiilor de azi le strălucește pe piept cravata roșie cu tricolor, tovarășul Nicolae Ceaușescu a ridicat fruntea cu demnitate împotriva asupririi, a învățat cu ardoare, împletind continuu munca, învățătura, activitatea revoluționară într-o pilduitoare putere de luptă și dăruire.

Înfruntînd greutățile și biruindu-le, bucurîndu-se încă din anii tinereții de profundă încredere din partea întregului partid, tovarășul Nicolae Ceaușescu s-a aflat întotdeauna în primele rînduri ale mișcării revoluționare, nu a dat niciodată înapoi, fiind — chiar pentru revoluționarii mai vîrstnici

„LUMINA DRAGOSTEI NEMĂRGINITE DIN INIMILE NOASTRE DE COPII“

după cum ei înşişi s-au exprimat adesea — un exemplu îmbărbătător în momentele cele mai grele.

O adîncă legătură există între evocarea acestor decenii de luptă şi dăruire revoluţionară şi mobilizatoarele îndemnuri ce vă sînt adresate prin cuvintele tovarăşului secretar general al partidului cu prilejul fiecărui An Nou, cînd, răspunzînd urărilor voastre fierbinţi, vă adresează cuvinte calde, sfaturi înţelepte de părinte şi dascăl, îndemnuri care devin pentru fiecare nouă promoţie de pionieri şi şoimi ai patriei program de acţiune, program al devenirii lor comuniste.

Fiecare îndemn sădeşte în copii hotărîrea de a acţiona. Iar ecoul inimilor tinere şi cutezătoare este cu atît mai puternic cu cît ei simt cît de apropiat şi pe înţelesul lor este acest glas atît de familiar, şi cum din adîncul fiinţei lor, porneşte vie hotărîrea de a creşte şi a învăţa, a munci şi a trăi exemplar, comunist. A creşte în dragoste pentru ţară şi partid, spre a putea fi constructorii de nădejde ai comunismului pe pămîntul României.

Investiţi cu această înaltă misiune de cinste, de a fi împlinitorii şi continuatorii muncii şi idealurilor părinţilor şi străbunilor lor, copiii simt cu întreaga lor fiinţă că «a fi patriot înseamnă,— aşa cum îi învaţă marele îndrumător —«a fi oricînd gata să faci totul, mergînd pînă la supremul sacrificiu, pentru a apăra libertatea, independenţa şi integritatea ţării, pentru a salvgarda măreţele cuceriri revoluţionare ale poporului».

Iar răspunsul pe care Organizaţia Pionierilor îl dă acestui minunat exemplu, acestor luminoase îndemnuri se întruchipează în miile de fapte de muncă şi eroism prin care toţi cei care — de-a lungul a trei decenii — şi-au făcut ucenicia revoluţionară sub raza de lumină a cravatei pionierești le închină astăzi patriei, făuririi societăţii socialiste multilateral dezvoltate, înfăptuirii istoricelor hotărîri ale Congresului al XII-lea al Partidului Comunist Român.

În minunata ştafetă a cutezanţei, cu care sînt investiţi astăzi purtătorii cravatei roşii cu tricolor, consemnăm an de an rezultate frumoase la învăţătură, contribuţii nemijlocite la perfecţionarea învăţămîntului, în vederea politehnizării, a integrării învăţămîntului cu cercetarea şi producţia. Beneficiari în cea mai mare măsură ai politicii Partidului Comunist Român în domeniul învăţămîntului, pionierii şi şcolarii, întregul tineret ştiu că această înnoire se datorează grijii deosebite a tovarăşului Nicolae Ceauşescu pentru înălţarea continuă a şcolii româneşti: «Acţionăm pentru a face ca toţi copiii şi tinerii să devină cetăţeni de nădejde ai patriei, pentru ca întregul nostru tineret să-şi însuşească cele mai avansate cunoştinţe din toate domeniile ştiinţei şi tehnicii, noile cuceriri ale cunoaşterii umane, să-şi formeze o concepţie înaintată despre lume şi viaţă, un amplu orizont de cultură. Prin preocupările organizaţiilor de copii şi tineret, prin întreaga activitate educativă, urmărim dezvoltarea dragostei şi pasiunii tinerei generaţii pentru muncă şi învăţătură, pregătirea şi formarea sa temeinică pentru viaţă, astfel încît să-şi poată aduce o contribuţie activă, împreună cu întregul popor, la înflorirea multilaterală a patriei noastre».

Socialismul şi comunismul au nevoie de oameni instruiţi, luminaţi, oameni cu o deosebită putere de muncă şi creativitate, oameni demni, cinstiţi şi plini de omenie, înseta ţi de nou şi închinîndu-şi întreaga energie şi creaţie poporului din rîndul căruia s-au născut. Răspunsul copiilor la această cerinţă a prezentului şi a viitorului este hotărît: Fiecare pionier — o faptă de muncă şi învăţătură pentru înflorirea patriei! Nu — repetenţiei! Nu — pregătirii de mîntuială! — iată răspunsul plenar al detaşamentelor şi unităţilor pionierești ce conduce treptat spre realizarea unei tot mai temeinice instruiri teoretice şi practice. Nici muncă fără pîine, nici pîine fără muncă!- iată înscrisul de lumină al unei conduite muncitoreşti, revoluţionare, pe care copiii o preiau de la vechii luptători, de la părinţii lor transformînd-o în cerinţă de educaţie temeinică, în spiritul codului etic comunist.

În aceste zile, ştirile de pe frontul învăţăturii şi al muncii patriotice ne aduc multe veşti bune, arătînd preocuparea vie a pionierilor şi a cadrelor didactice, a comandanţilor de pionieri, de a răspunde prin fapte nepreţuitului îndemn al tovarăşului secretar general: «Învăţaţi, munciţi, învăţaţi!» Acţionînd potrivit indicaţiilor sale, fiecare detaşament, fiecare unitate are în atenţie dezvoltarea răspunderii şi pasiunii elevilor faţă de studiu, a opiniei colective şi climatului de exigenţă, disciplină şi ordine în colectivele pionierești. Sub mobilizatorul înscris «De la comunişti învăţăm cutezanţa», ei vizitează unităţi industriale şi agricole, şantiere, se întîlnesc cu muncitori şi specialişti, dezvoltă activităţile tehnico-aplicative, de creaţie, în funcţie de interesele copiilor, de necesarul de cadre calificate ale ţinuturilor ţării şi ale economiei naţionale.

Aflaţi la datorie, în toate unităţile şi detaşamentele, în toate şcolile, în toate localităţile patriei, pionierii înfăptuiesc în spirit revoluţionar cerinţele ce stau în faţa vîrstei lor cutezătoare. Este vîrsta unei vibrante ucenicii revoluţionare, este vîrsta cînd, pe lîngă muncă şi învăţătură, ei învaţă autoconducerea, democraţia pionierească, învaţă să aplice în viaţă înaltele principii ale codului etic al comuniştilor. Este vîrsta elanului cutezător, al iniţierii în domeniul ştiinţei şi tehnicii, al creativităţii în domeniul artelor, al primilor paşi cutezători în sport. Încă de la vîrsta cravatei roşii cu tricolor, în palmaresul de lauri al competiţiilor naţionale şi internaţionale se înscriu — ca măiastre făgăduinţi — pionieri, băieţi şi fete, care ştiu să preia, din cerinţele şi îndemnurile adresate lor de către tovarăşul Nicolae Ceauşescu, imboldul unei înalte concentrări a energiilor, adevărul unei înalte hotărîri de a dovedi încă de la această vîrstă că au crescut şi se împlinesc ca tineri comunişti, ca tineri patrioţi.

Copilăria voastră, dragi cutezători, află, în înaltul exemplu al preşedintelui ţării, tovarăşul Nicolae Ceauşescu, cel mai generos şi mai proaspăt izvor al cutezanţei, al dragostei de ţară şi partid, al devenirii în spirit revoluţionar, în spirit comunist. La orizontul faptelor şi viselor voastre se înalţă România comunistă de mîine, ţara pentru care au trudit strămoşii şi părinţii voştri, ţara care prinde măreţ contur prin istoricele hotărîri ale Congresului al XII-lea al P.C.R.

Voi creşteţi în ţara în fruntea căreia se află un viteaz bărbat, care întruchipează idealurile poporului, înaltele sale virtuţi. Lupta, activitatea eroică a tovarăşului Nicolae Ceauşescu, concepţia şi îndemnurile sale privind rolul tinerei generaţii constituie cel mai de seamă izvor şi temei al împlinirilor noastre comuniste. Constituie pilda cea mai înălţătoare, pentru cei ce vor fi oamenii de nădejde de mîine. Pentru cei care sprijină pe fruntea lor, luminată de părintească grijă, încă de la vîrsta de lumină a cravatei roşii cu tricolor, azurul vibrant al mileniului al treilea pe pămîntul României.

MIHAI NEGULESCU

ÎNDEMNURILE ȘI SFATURILE TOVARĂȘULUI NICOLAE CEAUȘESCU — LUMINOASĂ CĂLĂUZĂ PENTRU TOȚI COPIII PATRIEI

ÎNDATORIREA DE ONOARE

Întotdeauna părinții doresc ca voi, copiii, să fiți sănătoși, viguroși, destoinici, cu minte limpede și isteață, cu suflet cald și plin de omenie. De nobila și importanta muncă de creștere și educare a voastră se ocupă prin grija partidului, a tovarășului **Nicolae Ceaușescu,** întreaga noastră societate socialistă.

Mii și mii de grădinițe, mii și mii de școli, de ateliere și laboratoare, săli de sport și stadioane au larg și mereu deschise porțile în așteptarea voastră, a copiilor, cărora societatea noastră nu le refuză împlinirea nici unui vis cutezător, cu o singură și de neînlocuit condiție: aceea de *a munci, de a învăța temeinic!* Este, de fapt, ceea ce pionierii numesc cu mîndrie *îndatorirea lor de onoare*, principala lor îndatorire patriotică.

Copiii cartierului muncitoresc «Cremenea 3» din Bacău se cunosc foarte bine cu toții. Chiar și cu cei de la grădiniță. Și sînt nu o sută, nu două ci, aproape o mie cinci sute! Și totuși, se cunosc bine între ei, sînt buni prieteni. De înțeles, dacă socotim că locuiesc în același cartier, în blocuri vecine. Cu toate acestea, cel mai mult i-a apropiat școala, școala lor cea nouă, care de-abia la toamnă va împlini trei ani, dar care, cu fiecare zi, devine tot mai frumoasă. «De vină» sînt «locatarii» ei — inepuizabili în idei și propuneri, adevărați meșteri din mîinile cărora ies mereu alte și alte lucruri utile, lucrate cu multă îngrijire, cu mult gust. Materiale didactice tot mai perfecționate, mobilierul, la care se adaugă mereu mese și scaune noi, suporturi pentru flori sau perdele, hărți sau eprubete, gărdulețe și grilaje — toate poartă marca «Pionierii».

— Spune, Daniela, în aceeași măsură vă preocupă și învățătura?

Fata înălțuță, cu privire serioasă, rămîne pe gînduri. Dă impresia că se află într-o încurcătură, de aceea încerc să-i vin în ajutor.

— La numărul vostru atît de mare de elevi, este mai greu...

— Nu! De ce? Cum să fie mai greu? Eu socotesc că este cu atît mai ușor cu cît sîntem mai mulți, pentru că sîntem mai puternici.

— Mi s-a părut că eziți să răspunzi la întrebarea referitoare la învățătură.

— N-am ezitat, dar socoteam că situația este lesne de înțeles: învățăm foarte bine.

— ?!

— Învățînd într-o astfel de școală, trăind într-un astfel de cartier, mîndrindu-ne cu părinți ca ai noștri, nu poți decît să dorești și să faci totul ca să fii și tu la înălțime. Am văzut că ați apreciat felul cum ne îngrijim școala. Ați înțeles că o iubim. Dar nu așa, ca pe o oarecare clădire frumoasă, ci pentru ceea ce înseamnă ea, pentru putința de a ne ajuta să ne împlinim ca oameni, să ne realizăm visurile.

Daniela își caută cuvintele dorind să fie cît mai convingătoare.

— N-ați fost în atelierul de electrotehnică! Poate îl găsim și pe Mihai Crețu, telegrafistul nostru. Dacă nu, poate pe Sorin Stupu și Stelian Neagu dintr-a șaptea, care lucrează la orga de lumini, dar avem și fete care au îndrăgit electronica, s-o cunoașteți pe Cornelia Balint, de pildă...

Cu Daniela Lepădatu, comandanta unității, nu-i ușor să termini o discuție privind munca colegilor ei. De fapt, nici nu ești tentat să faci lucrul acesta. Însuflețirea ei te cuprinde treptat sfîrșind prin a dori să-i cunoști pe toți acești copii minunați.

Elena Mănescu

CREȘTEM ODATĂ CU ȚARA

Sub privirile noastre se dezvoltă mereu economia județului și a țării, iar viața noastră, a tuturor copiilor patriei devine tot mai luminoasă și mai fericită. Am fost și noi martori la bucuria părinților noștri, atunci, cînd, în acest cincinal, la Galați s-a inaugurat o nouă și importantă cetate a muncii comuniste — Intreprinderea de elice; atunci cînd de la Șantierul Naval Galați părinții noștri au lansat la apă platforma de foraj marin și navele de 55 000 tdw, cînd în Combinatul Siderurgic se produc în continuare milioane de tone de fontă și oțel, iar laminoarele se joacă cu benzile de metal incandescent, producînd tablă pentru industrie.

Ne mîndrim cu satele și orașele noastre care înfloresc cu fiecare zi.

Toate acestea se înfăptuiesc prin munca plină de dăruire a comuniștilor, a părinților și fraților noștri. Ne mîndrim că pe colegii mai mari îi întîlnim astăzi în harnicele colective de oameni ai muncii, contribuind la înflorirea României socialiste. Ca și ei, noi ne pregătim să preluăm ștafeta muncii. Prin grija înțeleaptă a partidului, a tovarășului **Nicolae Ceaușescu** *personal, ni s-au creat condiții de viață și învățătură cum nu le-au avut niciodată copiii. Numai în anii acestui cincinal pentru copiii județului Galați s-au construit încă 180 de noi săli de clasă, 128 laboratoare de fizică, chimie și biologie, bine dotate. Pentru formarea unor deprinderi de muncă concretă s-au dat în folosință încă 46 de ateliere-școală, iar în mediul rural s-au înființat zece Case ale pionierilor și șoimilor patriei, în care își desfășoară activitatea peste 15 000 pionieri și școlari.*

Pentru petrecerea timpului liber, în județul nostru avem peste 200 de baze sportive noi sau reamenajate, iar satele de vacanță Gîrboavele și Tecuci s-au extins la 350 și respectiv 100 locuri pe serie; tabăra din pădurea Buciumenilor mărindu-și capacitatea la 400 locuri.

Pentru toate aceste condiții de viață și învățătură, gîndul nostru de mulțumire se îndreaptă către Partidul Comunist Român, către secretarul general al partidului, tovarășul Nicolae Ceaușescu, cel mai apropiat prieten și îndrumător al pionierilor, exemplu de muncă și dăruire revoluționară pentru destinele patriei și poporului, care ne înconjoară cu grijă părintească pentru ca viața noastră să fie tot mai fericită.

De aceea, purtătorii cravatei roșii cu tricolor din județul nostru se pregătesc să devină buni specialiști în meseriile de care are nevoie pentru continua sa dezvoltare județul nostru. În cincinalul următor, direcționat de documentele celui de al XII-lea Congres al P.C.R., mulți dintre noi vom munci în cadrul Combinatului Siderurgic, al Șantierului Naval, al Laminorului de tablă. la Uzina mecanică navală, Intreprinderea «Apollo» ori pe ogoarele județului, smulgînd pămîntului cele mai îmbelșugate recolte. Astfel, vom contribui și noi, cei care ne aflăm astăzi la minunata vîrstă a cravatei de pionier la înflorirea acestor plaiuri dunărene.

Ciprian Bold
Școala generală nr. 10, Galați,
pionier-locțiitor al
președintelui C.N.O.P.

*

«Să creşteţi — aşa cum spune poporul nostru — ca brazii falnici, demonstrînd forţa şi vitalitatea naţiunii noastre. Să vă însuşiţi cele mai înalte cunoştinţe, să învăţaţi şi să învăţaţi, dar, în acelaşi timp să vă jucaţi, că sînteţi copii; să vă trăiţi aşa cum trebuie copilăria — în jocuri, în învăţătură, în muncă — aşa cum se cuvine să trăiască copiii unui popor liber, stăpîn pe destinele sale!»

NICOLAE CEAUŞESCU

OMAGIU

Avem în fruntea ţării un om ales,
Un comunist de adîncă omenie
Ce faptelor dă amplu înţeles,
Cuvîntul său e cît şi România.

Cuvîntul lui străbate-o întreagă lume
Şi-n larg de zări popoarele cinstescu-l
Iar omul acesta poartă mîndrul nume
Al inimilor noastre: CEAUŞESCU.

CHIŞ MIHAELA
Cercul de creaţie Blaj,
Şcoala generală nr. 2

LA ŞCOALA CUTEZANŢEI

Nestemate ale conştiinţei comuniste, omenia, cinstea, curajul, dîrzenia sînt daruri pe care pionierii şi le însuşesc cu ardoare, cu pasiune, însufleţiţi de puterea exemplului personal al celui mai iubit fiu al poporului nostru, tovarăşul **Nicolae Ceauşescu.** Cutezanţa pionierească — cuvînt care în conştiinţa purtătorilor cravatei roşii cu tricolor sintetizează trăsături moral-politice deosebite — a devenit un cuvînt cunoscut şi şi-a cîştigat preţuire din partea celor de la care pionierii învaţă cutezanţa: comuniştii. Există un etalon nobil de măsură a adevărului despre cutezanţa pionierească: fapta pionierească.

Cititorii noştri îşi amintesc de cei douăzeci de pionieri din ţară, prezenţi la «Galeria cutezătorilor», care au primit anul trecut diploma şi medalia «Meritul pionieresc» pentru faptele lor de cutezanţă şi omenie. Ei şi mulţi copii, asemenea lor, sînt pionierii noştri, eroi de zi cu zi şi ai zilelor noastre. Aşa cum şi-au dovedit cutezanţa pionierească, băiatul din localitatea Tarniţa-Cluj care a salvat o pădure de la incendiu, copiii îndemînatici şi inimoşi din comuna Remeţi-Maramureş care au evacuat la timp bunurile materiale din gospodăriile inundate ale cetăţenilor foarte vîrstnici, fiind de altfel vechi prieteni statornici ai bătrînilor satului şi dîndu-le ajutor de obicei nu numai în momente de excepţie. S-o amintim aici pe fata de la Vaţa de Jos, Hunedoara, care a făcut să ajungă în mîinile posesorului de drept o sumă foarte importantă pe care a găsit-o: 100 000 lei. Pe bravii cutezători din Movileni-Galaţi, din Siliştea-Brăila, din Nadeş-Mureş, din Turda-Cluj, Cicîrlău-Maramureş, din Hărău-Hunedoara care au salvat vieţi omeneşti. În galeria cutezătorilor, care este mereu deschisă, ni se înfăţişează permanent numeroase chipuri luminoase de copii, consfinţind încredinţarea că oamenii visaţi şi doriţi ai viitorului se oglindesc în copiii de azi, demni purtători ai cravatei roşii cu tricolor.

M. Micu

RECUNOŞTINŢA NOASTRĂ CELUI MAI IUBIT FIU AL POPORULUI

În întreaga ţară se desfăşoară în aceste zile numeroase acţiuni pioniereşti pe care copiii patriei le dedică cu recunoştinţă şi dragoste tovarăşului Nicolae Ceauşescu. Astfel, la Şcoala generală din Fîntînele, judeţul Suceava, pionierii au participat la un recital de poezie patriotică. Spectacolul care s-a bucurat de un deosebit succes i-a avut ca protagonişti pe cei mai buni pionieri recitatori ai unităţii care, printr-o sensibilă rostire a versului, au ţinut să-şi exprime recunoştinţa şi dragostea fierbinte faţă de cel mai iubit fiu al poporului, tovarăşul Nicolae Ceauşescu, cel care veghează, cu părintească grijă, copilăria fericită a tinerei generaţii.

Peste 500 de pionieri din municipiul Iaşi s-au întîlnit la Casa pionierilor şi şoimilor patriei de aici, pentru a participa la acţiunea intitulată: «Nicolae Ceauşescu — Prietenul cel mai apropiat al tinerei generaţii» care a cuprins şi vizionarea filmului «Omagiu», dedicat vieţii şi activităţii secretarului general al partidului.

VIGOARE ŞI VOIOŞIE

An de an, prin grija partidului, noi terenuri, baze sportive, spaţii destinate jocului şi destinderii prin mişcare sînt puse la dispoziţia voastră, a copiilor, a pionierilor. Unul dintre cele mai recente exemple în acest sens ni-l oferă **Centrul de educaţie şi cultură al pionierilor şi copiilor.** *Lucrările de construcţie ale acestui edificiu au fost inaugurate în prezenţa tovarăşului* **Nicolae Ceauşescu** *cu prilejul sărbătoririi celei de a XXX-a aniversări a Organizaţiei Pionierilor. Această complexă lucrare va cuprinde pe lîngă clădirea Casei centrale a pionierilor şi şoimilor patriei, un orăşel al copiilor cu o multitudine de mijloace destinate jocului, terenuri sportive pentru practicarea voleiului, baschetului, handbalului, tenisului de cîmp, bazine de înot, o sală de gimnastică precum şi un frumos patinoar.*

Un exemplu grăitor în ceea ce priveşte amploarea pe care o cunoaşte în prezent practicarea sportului de către pionieri ni-l oferă competiţia naţională sportivă «Daciada», organizată din iniţiativa tovarăşului Nicolae Ceauşescu. În cei aproape patru ani care au trecut de cînd a fost lansată, cei mai numeroşi participanţi la întrecerile ei sînt, în mod constant, elevii din şcolile generale. Astfel, la ultima etapă de iarnă a acesteia (1978—1979) au participat aproximativ 2 200 000 de pionieri, şcolari şi şoimi ai patriei, numărul acestora fiind de aproape 2 100 000 la etapa de vară 1979.

De o mai largă popularitate se bucură şi acţiunile turistice pioniereşti: Expediţiile «Cutezătorii» şi «Asaltul Carpaţilor». Numai anul trecut, aproximativ 40 000 de cutezători au străbătut cărările patriei, pe urmele istoriei şi spre descoperirea chipului nou al patriei, în căutare de inedite fenomene naturale sau pentru a marca şi remarca trasee turistice, pentru a ocroti natura.

Alături de zilele de odihnă şi voioşie petrecute în nenumăratele tabere care le-au stat la dispoziţie în perioadele vacanţelor, pionierii patriei s-au întrecut în cadrul numeroaselor discipline sportive din calendarul «Daciadei» demonstrîndu-şi vigoarea, forţa, măiestria, perseverenţa, curajul. Această veritabilă olimpiadă naţională a determinat o adevărată emulaţie către mişcare, către exerciţiul fizic.

E. Teodoru

*

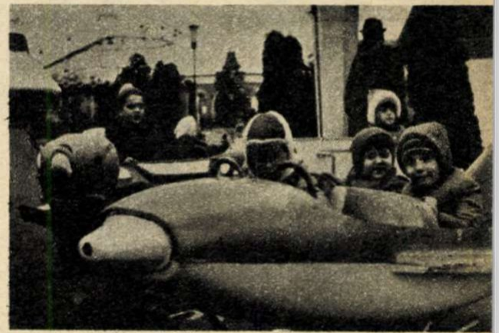

PIONIERI ÎN ÎNTRECERILE „DACIADEI" ALBE

În iarna aceasta, zăpada nu s-a mai lăsat așteptată ca-n alte dăți. Mai... punctuală decît în alți ani, a venit la întîlnirea cu iubitorii sporturilor de iarnă, exact atunci cînd trebuia: într-una din nopțile de pe la mijlocul vacanței a acoperit dintr-o dată cu o mantie groasă, numai bună pentru schiuri și săniuțe, întreg teritoriul țării. Și, chiar din primele ore ale zilei următoare, pîrtiile, derdelușurile și patinoarele (cu oglinzile de gheață consolidate de răsuflarea rece a zăpezii) au fost luate cu asalt de către numeroase «armate» formate din mii și mii de copii care — în concursuri spontane, dar mai ales în cele din cadrul «Daciadei» — s-au prins peste tot în întreceri «non stop». Din întreaga țară ne-au sosit — și continuă să ne sosească — vești despre astfel de întreceri, despre bucuriile pe care le trăiesc miile de pionieri, șoimi ai patriei și școlari prin intermediul sportului și al mișcării în decorul alb și-n aerul tonifiant al iernii, despre performanțele sportive prin care se remarcă mulți dintre ei.

● În județul Bacău, toate pîrtiile și derdelușurile cunosc, zilnic, o mare afluență de iubitori ai sporturilor de iarnă. Cei mai numeroși dintre ei sînt copii. La Tîrgu Ocna și la Slănic Moldova, la Moinești și la Comănești, la Asău și la Palanca, la Mănăstirea Cașin și-n multe alte locuri, mii de pionieri, șoimi ai patriei și școlari au participat la întrecerile de masă din cadrul «Daciadei» la săniuțe și la schi, organizate de către asociațiile sportive din aceste localități.

● Pe pîrtiile de schi și de săniuțe de pe Dealul Florilor, Valea Cerbului și Valea Roșie din apropierea municipiului Baia Mare, aproape 3 000 de pionieri și școlari de la Școlile generale nr. 1, 4, 6, 12, 19 și altele s-au avîntat încă din prima zi cu zăpadă. Și — după cum aflăm — de-atunci întrecerile, în vîrtejul cărora între timp s-au prins și alții, continuă zi de zi. Același lucru se petrece și pe cele 5 patinoare naturale amenajate în acest oraș din nordul țării, ale căror oglinzi de gheață sînt ocupate de dimineața pînă seara de cei pasionați de patinaj.

● Nici temperaturile scăzute (uneori sub —20 de grade), nici grosimea impresionantă a stratului de zăpadă (care pe alocuri a atins 120 cm) nu i-au împiedicat pe miile de pionieri și școlari din județul Sibiu să practice atît de îndrăgitele sporturi de sezon. Mulți dintre ei au participat și s-au remarcat cu prilejul deschiderii sezonului de schi la Păltiniș, precum și în cadrul tradiționalei competiții «Cupa Unirii», ambele acțiuni organizate de către Inspectoratul școlar județean.

● Patinoarul artificial Floreasca, parcurile de agrement, bazele sportive, pîrtiile amenajate pe pantele din interiorul și din jurul Capitalei (precum cele de la Titanii și din Parcul tineretului) au cunoscut și cunosc necontenit o mare afluență de copii care-și folosesc la... randament maxim săniuțele și patinele.

● Pe renumitele pîrtii ale județului Brașov — cea de la Clăbucet — Predeal, cele din Poiana Brașov (de unde vă prezentăm imaginile alăturate), cele de la Rîșnov și altele — și-au dat întîlnire în zilele vacanței mii de pionieri și școlari iubitori ai schiului din întreaga țară. Afluxul acestora, întrerupt de începerea noului trimestru școlar, continuă în zilele de la sfîrșitul săptămînii, zile în care se desfășoară aici numeroase competiții din cadrul etapei de iarnă a «Daciadei», care le oferă celor mai talentați dintre ei posibilitatea de-a se afirma ca viitoare speranțe ale

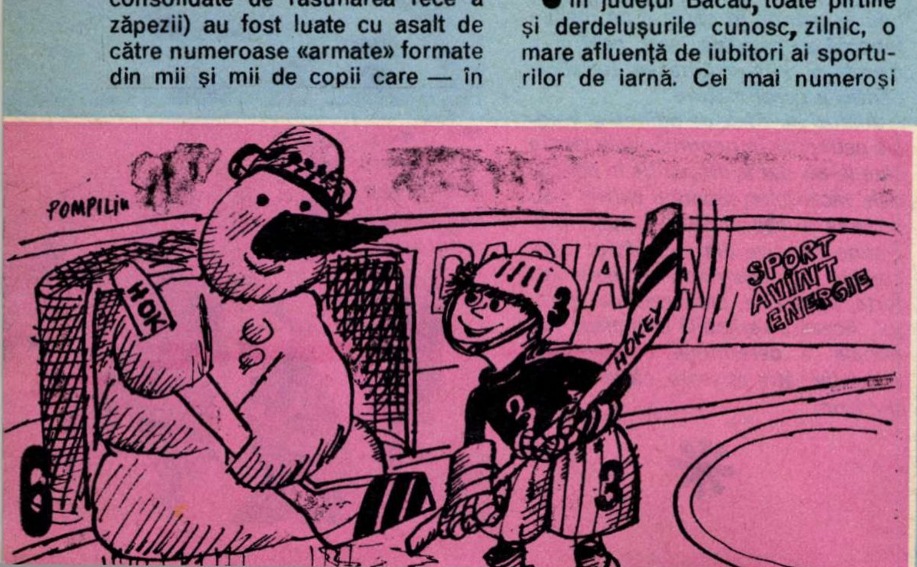

schiului nostru de performanță. Notăm doar cîteva dintre aceste competiții desfășurate pînă în prezent: «Cupa Brașovia» la biatlon, desfășurată în decorul de basm al Poienii Mici, «Cupa orașului Rîșnov» la schi-fond și sărituri (organizată de către cunoscutul Club sportiv școlar din acest oraș pe un traseu amenajat în frumoasa Vale a Cetății , concursurile de slalom și de coborîre pe pîrtiile din Postăvarul.

● Ca-n fiecare an, la «Polul frigului» din țara noastră — la Miercurea Ciuc și-n împrejurimi — sporturile de iarnă au îmbrăcat «hainele» performanței. Sute de hocheiști din rîndul pionierilor și școlarilor își dispută întîietatea pe patinoarul artificial din oraș și pe numeroasele patinoare naturale din satele dimprejur. Concomitent, pe pista naturală din oraș, alte sute de patinatori din întreaga țară au participat la cîteva importante competiții republicane, precum «Cupa Federației» la patinaj-viteză (229 de fete și băieți între 8 și 14 ani), la Campionatul național de poliatlon și la Concursul republican al copiilor la patinaj viteză. Pe lîngă numărul participanților, evident mai mare față de anii trecuți, demn de remarcat e faptul că pregătirea acestora a fost mult mai bună, mulți dintre copiii-patinatori reușind să realizeze recorduri personale și republicane care i-au trecut în rîndurile speranțelor autentice ale acestui sport unde, după cum se știe, nu prea strălucim pe plan internațional cam de mult timp. Iată doar cîteva exemple în acest sens: **Zsolt Zakarias** (C.s. șc. Miercurea Ciuc) a realizat la patinaj viteză 141,633 p., ceea ce constituie un nou record republican la categoria copii 1; mureșanca **Ibolya Szatmări** a cucerit titlul de campioană absolută la poliatlonul junioarelor mici (cu 209,166 p.), depășindu-și toate recordurile personale de pînă acum și **Simona Todoruț,** 14 ani (Viitorul Cluj-Napoca), campioană la 500 m., cea mai bună patinatoare în cursele de sprint la categoria ei de vîrstă.

Profitînd din plin de abundența zăpezii și de duritatea de diamant a oglinzilor de gheață, «Daciada» albă se află în plină desfășurare, pionierii, șoimii patriei și școlarii fiind printre primii ei beneficiari.

C. Diaconu
Foto: C. Popescu

UN TÎNĂR PURTA SOARELE PE UMĂR

Schiţă de COSTACHE ANTON

1934...

Trenul se apropia, în liniştea nopţii se auzea distinct ţăcănitul roţilor şi din cînd în cînd fluieratul locomotivei. Ieşise din sala de aşteptare şi se plimba pe peronul luminat doar de strălucirea lunii, care avea forma unei felii de pepene. Din cîmp, vîntul aducea un aer răcoros, încărcat cu miresme cunoscute, de struguri, de porumb copt, de lapte şi iarbă. Îi veni să zîmbească. Poate că vîntul era numai răcoros şi curat, iar miresmele acelea cunoscute existau independent. Adică existau numai în el. Veneau nu din cîmp, ci din amintire, din dorul de casă şi de ai lui.

Cînd era mic, aproape în fiecare seară, după asfinţitul soarelui, mama îi întindea o cană cu lapte proaspăt muls. Mireasma de lapte şi iarbă, care i se părea că vine acum din cîmp, era identică aceleia din cana pe care i-o dădea mama, zicînd:

— Bea-l, Nicolae! Că toată vara ai zăcut de friguri... Şi-ai cam slăbit.

Se revăzu întinzînd mîinile spre cana de lut cu smalţul de culoarea portocalei, dar fluieratul locomotivei îl făcu să tresară. Nu mai era un fluierat oarecare, ci un semnal. Cele trei ţipete scurte şi unul prelung, pe care le scoase locomotiva cînd trecu pe lîngă cabina acarului de la intrarea în staţie, erau pentru el. Mecanicul îl anunţa să se pregătească. Aştepta acest semnal de trei zile. Trei zile lungi, chinuitoare, petrecute parte într-un lan de porumb, parte în altul. de floarea-soarelui. Noaptea părăsea cîmpul şi venea în gară. N-avea ceas, dar nici nu-i trebuia. Ştia să măsoare timpul după schimbarea stelelor de pe cer şi a lunii. Cînd apărea luceafărul de ziuă şi luna înclina spre asfinţit, se ridica din ascunzătoare şi o pornea spre capătul lanului de floarea-soarelui. Noaptea era ocrotit aici mai bine decît ziua, pentru că întreg lanul îşi pleca uriaşele pălării galbene spre pămînt, făcînd un fel de acoperiş sub care se simţea în siguranţă. Dar lucru ciudat, această siguranţă îi cuprindea parcă toată fiinţa pentru că pornea spre gară fără nici o ezitare şi fără teamă. Intra în sala de aşteptare, se aşeza pe o bancă, iar mai tîrziu ieşea şi se plimba în lungul peronului, pînă cînd trenul intra în gară. In prima noapte, mecanicul de pe locomotivă nu i-a transmis nici un semnal. Nici în a doua noapte. Şi de fiecare dată după ce pleca trenul se întorcea în lanul de floarea-soarelui. În lan era linişte. Numai cînd privea într-o anume direcţie sau se concentra puţin, auzea şi vuietul oraşului. Dacă n-ar fi ştiut că în partea aceea se afla Capitala, putea să creadă că era vuietul îndepărtat al unei căderi de apă. Ar fi trebuit să ia trenul din Gara de Nord, dar în ultima clipă a venit un lăcătuş de la depoul de locomotive şi i-a zis că nu se putea. Pe toate peroanele mişunau agenţi. A încercat să urce în tren la Chitila, dar şi acolo peronul era păzit. Pe o stradă mai lăturalnică a ieşit în cîmp. Acum, după trei zile, mecanicul îl anunţă că drumul era liber. Aproape fără să-şi dea seama ce face, de emoţie sau de bucurie şi-a scos haina subţire de doc şi şi-a pus-o pe umăr, cu gestul muncitorului care a isprăvit o zi bună de lucru. A pornit-o apoi spre celălalt capăt al peronului. Să fie mai aproape de locul unde avea să se oprească locomotiva.

Trenul a intrat parcă fără grabă şi s-a oprit în scîrţîit de frîne. Mecanicul, un ins mustăcios, a apărut în uşa locomotivei cu o pompă de ulei în mînă. A coborît treptele de fier şi s-a dus spre roata mare din faţă. El s-a apropiat tot fără ezitare şi fără teamă. A întrebat aşa, într-o doară:

— Trenul acesta merge la Balş?

Mecanicul nu i-a răspuns din prima clipă. Abia după ce a pus ulei la roată,s-a întors, l-a privit lung. A spus apoi:

— Nu. Merge la Craiova. Dar trece şi prin Balş.

— Şi n-aveţi nevoie de-un ajutor?

Mustăciosul i-a zîmbit:

— Ba am. Că ajutorul meu e cam bolnav.

I-a arătat scăriţa cu trepte de metal şi a adăugat:

— Urcă.

Bara pe care a pus mîna era rece. Avu o clipă de ezitare. Dar mecanicul îi şopti:

— Mai repede.

Nu mai urcase niciodată pe o locomotivă şi senzaţia de rece pe care o simţise cînd pusese mîna pe bara de metal îl contrariase. Îi amintise brusc răceala gratiilor de la uşa celulei în care fusese zăvorît la siguranţă. L-au ţinut acolo zile şi nopţi în şir, mai bine-zis, o noapte lungă, nesfîrşit de lungă, pentru că din clipa în care a intrat în celulă n-a mai văzut lumina zilei. Numai lumina becului pe care i-o punea în ochi comisarul care îl ancheta şi întunericul din celulă, amîndouă îngrozitoare. Dar n-au scos de la el nici un cuvînt. Apoi, din lipsă de dovezi au fost nevoiţi să-l elibereze. Şi noaptea aceea lungă a luat sfîrşit. Sus, pe locomotivă. era cald şi bine. Căldura venea dinspre cuptorul încins al locomotivei, dar şi dinspre statura masivă a mecanicului care, după ce a pus în mişcare trenul, s-a întors, l-a privit iar lung şi l-a întrebat:

— Ai aşteptat cam mult, nu?

A răspuns dînd repede din cap:

— Trei zile nu-i mult... Eram pregătit să aştept şi o săptămînă.

Mecanicul şi-a trecut mîna peste mustăţi. Apoi a spus:

— N-avea nici un rost să aştepţi o săptămînă. Mîine începe procesul.

— Mîine?!

— Da. Mîine. Şi dumneata trebuie să ajungi neapărat acolo, la proces. Adică la Craiova. Aşa mi s-a spus. Mîine. Ba nu, azi, că uite, se face ziuă.

— Dacă trebuie,o să ajung, a murmurat tînărul. Apoi, după o clipă de gîndire a întrebat:

— Aş putea să aţipesc un minut-două? Că n-am dormit de trei zile...

— Da! Ar fi bine. Uite, stai aici, în şuba mea.

S-a aşezat, dar bineînţeles n-a putut să adoarmă.

— Inainte de a intra în Craiova o să opresc la semnal, i-a spus într-un tîrziu mecanicul. Văd că nu poţi să dormi.

— Nu. Nu pot.

— Lîngă semnal s-ar putea să te aştepte cineva. Dacă nu...

— Văd eu. Mă descurc şi singur...

— Să te las, poate poţi să aţipeşti măcar un pic.

— O să încerc, a spus tînărul zîmbind. Dar a rămas privind cîmpul care în zori părea albastru.

La semnal, înainte de a intra în Craiova, mecanicul a oprit. A spus:

— Am ajuns.

Tînărul s-a apropiat de scara cu trepte de metal. A început să coboare. Mecanicul îl privea şi se întreba: cîţi ani ar putea să aibă? Şaisprezece? Optsprezece? Greu de precizat. Părea foarte tînăr, dar şi foarte matur.

După ce a coborît, tînărul s-a uitat în jur. Nu-l aştepta nimeni. O cărare tăia cîmpul în două. A pornit-o pe cărarea aceea în direcţia oraşului. Era dimineaţă, soarele răsărise şi tînărul străbătînd drumul părea că poartă soarele pe umăr.

FILE DE CALENDAR

24 IANUARIE

24 Ianuarie 1859 este data cînd s-a înfăptuit Unirea Ţării Româneşti şi a Moldovei, este data cînd hotarul nefiresc pînă atunci al Milcovului a fost înlăturat şi cele două ţări româneşti s-au unit sub domnia lui Alexandru Ioan Cuza. Desăvîrşirea aspiraţiilor seculare de unire s-a petrecut la 1 decembrie 1918 cînd, datorită voinţei întregului popor, prin unirea Transilvaniei cu România, s-a făurit statul naţional unitar român.

*

Din zilele Unirii de la 1859 s-au păstrat fapte şi întîmplări pe care le-a consemnat istoria, care au intrat în legendele populare, în balade si cîntece.

Astfel, istoria consemnează că lui Cuza Vodă i se datoreşte punerea bazelor armatei naţionale. În acel an de mare bucurie al Unirii, Cuza Vodă a alcătuit tabăra de la Floreşti (între Ploieşti şi Cîmpina) unde, într-o atmosferă de mare entuziasm, s-a săvîrşit înfrăţirea între ostaşii munteni şi moldoveni sub un unic drapel al ţării: Tricolorul. Măsurile ferme de apărare naţională precum şi cele economice, politice, diplomatice, cele din domeniul învăţămîntului l-au impus pe Cuza nu numai în ţară dar şi în faţa marilor puteri.

În august 1861, sultanul l-a primit pe domnitorul român cu onoruri ca pe un egal. În cinstea lui s-a dat un ospăţ şi un spectacol in care s-a prezentat şi muzică românească. Cu acelaşi prilej lui Vodă Cuza i s-a înmînat o sabie de onoare bătută în pietre preţioase. Întîmplarea a avut un ecou puternic în sufletul poporului şi s-a întrupat în legendă. Iată un fragment dintr-o astfel de creaţie populară, aşa cum a fost consemnată de istoricul şi scriitorul Dumitru Almaş. «Cuza Vodă a făcut lucruri aşa de minunate că a pus pe gînduri pe otomani. A ştiut că l-a trimis norodul, ţara şi a mers la palatul sultanului ţanţoş şi mîndru, cu fruntea sus şi cu sabia zornăind ca un Făt-Frumos! Iar atunci cînd vizirul l-a întrebat de ce nu se pleacă înaintea padişahului, a dat răspuns: «Aşa m-a trimis pe mine ţara, mîndru şi fercheş, şi dacă m-aş pleca, m-aş temeni, aş umili-o. Şi asta ar fi foarte rău, pentru că ţara mi-a poruncit să fiu demn şi mîndru».

MAREA UNIRE

De mii de ani se-ntemeiază Ţara
Cu munţi şi rîuri, cu părinţi eroi
Unită cu dreptatea şi cu primăvara,
Cu frumuseţea românească izvorînd din noi.

Zidită din cinstire şi dreptate, vatra românească
Şi-a luminat prin secole destinul cu putere,
Copiii au putut ca floarea să se nască
Iar libertatea ni-i aşa cum demnitatea cere.

La noi şi inima, şi cinstea, lupta sînt surori;
Ne-am făurit planeta României, vrednică pe lume.
Carpaţii noştri care-au ars de-atîtea ori
Au ridicat spre soare mîndrul ţării nume.

Popor şi Patrie cu munţi şi rîuri repezi,
Cu oameni hărnicind a rodniciei cale
Din fruntea pîinii pînă-n pisc de lespezi
Eşti zbor unit, întreg, din patru puncte cardinale.

ION CRÎNGULEANU

E SCRIS PE TRICOLOR UNIRE

(URMARE DIN PAG. 2)

La baza întregii activităţi a Frontului Democraţiei şi Unităţii Socialiste stă linia politică internă şi internaţională a Partidului Comunist Român, faţă de care participanţii la Congres şi-au exprimat acordul deplin, angajîndu-se să orienteze întreaga activitate de viitor spre traducerea în viaţă a documentelor elaborate şi aprobate de Congresul al XII-lea al Partidului Comunist Român, forţa politică conducătoare a naţiunii noastre socialiste.

Supuse aprobării participanţilor la Congres, raportul şi activitatea desfăşurată de Consiliul Naţional al Frontului Democraţiei şi Unităţii Socialiste de la Congresul I şi pînă în prezent, Programul de măsuri pentru organizarea şi desfăşurarea alegerilor generale de deputaţi în Marea Adunare Naţională şi în consiliile populare, Manifestul Frontului Democraţiei şi Unităţii Socialiste pentru campania electorală în alegerile generale pentru Marea Adunare Naţională şi pentru consiliile populare, precum şi unele modificări ale Statutului Frontului Democraţiei şi Unităţii Socialiste, au fost adoptate în unanimitate de voturi.

Exprimînd voinţa unanimă a tuturor delegaţilor la cel de-al doilea Congres al Frontului Democraţiei şi Unităţii Socialiste, a întregului nostru popor, propunerea ca tovarăşul NICOLAE CEAUŞESCU, secretar general al Partidului Comunist Român, preşedintele Republicii Socialiste România, să fie reales în funcţia de preşedinte al Frontului Democraţiei si Unităţii Socialiste, a fost primită cu deosebit entuziasm, cu însufleţire şi deplină satisfacţie de toţi participanţii la Congres.

Momentul realegerii, într-o impresionantă unanimitate, a tovarăşului Nicolae Ceauşescu în funcţia de preşedinte al Frontului Democraţiei şi Unităţii Socialiste a fost marcat de aplauze însufleţite, întreaga asistenţă ovaţionînd îndelung, dînd glas sentimentelor de înaltă preţuire, de profundă dragoste pe care întreaga noastră naţiune le nutreşte faţă de cel mai iubit fiu al poporului nostru, bărbatul de omenie care şi-a făcut un crez din înfăptuirea în patria noastră a celei mai drepte şi umane societăţi — societatea socialistă şi comunistă.

Congresul a ales în unanimitate noul Consiliu Naţional al Frontului Democraţiei şi Unităţii Socialiste alcătuit din 537 de membri.

Este o mare cinste pentru voi toţi că printre reprezentanţi se află elevii Veronica Milan (Ilfov) şi Sorin Chiţu (Bucureşti), pionieri locţiitori ai preşedintelui C.N.O.P. Alegerea celor doi pionieri ne umple sufletele de mîndrie, constituind o dovadă că cei peste 2,5 milioane de purtători ai cravatei roşii cu tricolor ocupă în viaţa social-politică a ţării un loc pe deplin meritat prin activitatea desfăşurată, prin responsabilitatea cu care acţionează, prin spiritul revoluţionar care îi caracterizează, prin devotamentul cu care urmează îndrumările adresate de către cel mai de seamă prieten şi îndrumător al tinerei generaţii, tovarăşul **Nicolae Ceauşescu,** secretarul general al partidului, preşedintele Republicii.

Cel de-al doilea Congres al Frontului Democraţiei şi Unităţii Socialiste, acest forum istoric al democraţiei noastre socialiste, prin întreaga sa desfăşurare, prin importantele documente adoptate a demonstrat participarea directă a oamenilor muncii la elaborarea şi transpunerea în fapt a politicii interne şi externe a partidului şi statului nostru, voinţa întregii naţiuni de a milita pentru ridicarea pe noi culmi de civilizaţie şi progres a patriei noastre, pentru apărarea libertăţii, independenţei şi suveranităţii naţionale a României Socialiste.

Lucrările Congresului al doilea al Frontului Democraţiei şi Unităţii Socialiste s-au încheiat în acordurile înălţătoare ale cîntecului **«E scris pe tricolor unire»,** cîntec care, la propunerea preşedintelui Frontului Democraţiei şi Unităţii Socialiste, tovarăşul Nicolae Ceauşescu, prin voinţa unanimă a Frontului Democraţiei şi Unităţii Socialiste, devine imul Frontului Democraţiei şi Unităţii Socialiste.

O REALIZARE DE PRESTIGIU A TEHNICII ROMÂNEȘTI:

METROUL BUCUREȘTEAN

ACCES INTERZIS

Foto:
GRIGORE PREPELIȚĂ

Vă propunem să ne însoțiți într-o călătorie imaginară pe bulevardul subpămîntean ce străbate Capitala. Un bulevard în lungime de 8,1 km ce se întinde de la Întreprinderea «Semănătoarea» pînă la o altă cunoscută întreprindere bucureșteană: «Timpuri Noi». După aproape cinci ani de muncă eroică, un frumos vis al bucureștenilor a prins contur: metroul. Este o operă de maturitate, o remarcabilă creație a tehnicii.

Metroul bucureștean înscrie Capitala țării noastre în rîndul orașelor lumii dotate cu cele mai moderne și eficiente mijloace de transport în comun. Dacă amintim doar două cifre ne dăm seama de importanța construirii noii căi subterane de transport: într-un an, în Capitală se înregistrează mai mult de 1,5 miliarde călătorii; într-o singură zi, peste 4 milioane de oameni fac apel la mijloacele de transport în comun. Or, pe traseele metroului se pot obține viteze de deplasare de 4 ori mai mari decît cele realizate de celelalte mijloace de transport. Aceasta deoarece traficul subteran nu este stînjenit de opririle la stopuri, lucrările stradale, capriciile vremii, strangulările de la intersecții etc. Vagoanele metroului ating o viteză comercială de 34—40 km/h față de 9/10 km/h la tramvaie și 12—14 km/h la autobuze și troleibuze.

Primul tronson al metroului bucureștean face parte din Magistrala I, care va avea o lungime totală de 27 km și 17 stații, situate la distanțe de 1,5—2 km. Această magistrală, ce străbate Capitala pe direcția est-vest, se va întinde între două mari zone ale Capitalei: Titan și Militari. Distanța între cele două extremități va putea fi parcursă în aproximativ 30 de minute. Intervalul minim dintre trenuri va fi de 90 de secunde. Fiecare tren de metrou va avea în final șase vagoane în care vor putea urca 1 200 de călători (acum, cînd se circulă pe primul tronson al magistralei I, garniturile sînt alcătuite din două vagoane în măsură să transporte 400 de oameni).

Călătoria noastră se face în vagoane silențioase, prevăzute cu instalații speciale de menținere constantă a temperaturii. Atît tunelurile cît și stațiile metroului sînt prevăzute cu sisteme moderne de ventilație. Fiecare stație a fost astfel proiectată de arhitecți și realizată de constructori încît să aibă o fizionomie proprie, cu o arhitectură care preia elemente tradiționale românești. Să mai notăm și faptul că întregul sistem de transport este supravegheat prin intermediul unui sistem de televiziune cu circuit închis, care asigură buna funcționare a tuturor instalațiilor și securitatea călătorilor.

Metroul bucureștean se înscrie la nivelul celor mai moderne realizări de acest fel din lume. Cînd întreaga magistrală I va fi gata, pe ea vor circula 50 de perechi de trenuri timp de 20 de ore pe zi. Vagoanele, cu forme aerodinamice, de culoare galben-maronii, vor fi dirijate de un dispecerat central de circulaţie cu ajutorul calculatoarelor. Mecanicul va îndeplini rolul de a supraveghea buna funcţionare a rulării cu ajutorul aparatelor de la bordul trenului. Fiind în întregime opera geniului constructiv al muncitorilor şi specialiştilor noştri, metroul bucureştean reprezintă o afirmare majoră a actualului potenţial tehnico-ştiinţific al României socialiste. Fiind în întregul său un angrenaj de mare complexitate, metroul reprezintă şi o autentică «rampă de lansare» a noului, a tehnicii celei mai avansate.

IOAN VOICU

File din cartea unei munci eroice

● Cu pămîntul excavat la construirea primului tronson al metroului bucureştean s-ar putea ridica un «munte» conic cu diametrul bazei de 300 m şi o înălţime de 150 m.

● Numai în hala depoului Ciurel au fost dislocaţi peste 200 000 metri cubi de pămînt.

● Cantităţile lucrărilor de finisaje la acest tronson reprezintă, printre altele, 40 000 mp pardoseli (4 ha), lungimea desfăşurată a treptelor fiind de 6 km.

● La realizarea primului tronson au participat 14 ministere şi alte organe centrale, 18 unităţi de construcţii-montaj, 48 de institute de cercetare, proiectare şi învăţămînt superior, 44 de întreprinderi şi subunităţi industriale furnizoare de echipament tehnic şi de dotare pentru exploatarea metroului.

● În timpul construcţiei s-a pompat mai multă apă freatică decît duce la vale Dîmboviţa cu cei 15 metri cubi pe secundă ai săi.

● Peste 5 000 de specialişti din cercetare şi proiectare au fost cuprinşi în ampla acţiune de realizare a metroului.

● Pentru fiecare metru de tunel au fost trimişi la suprafaţă circa 40 de vagonete de nisip.

● Cu ocazia construirii metroului bucureştean au fost realizate, pentru prima oară în ţara noastră, echipamente speciale necesare alimentării cu energie electrică, instalaţii de siguranţă şi automatizare a traficului, instalaţii de telefonie selectivă şi operativă, instalaţii de telemecanică şi telecontrol etc.

● S-au folosit pentru prima dată la noi tehnologii moderne de impermeabilizare a betoanelor, ca şi metode originale de realizare a pereţilor ori a altor părţi ale construcţiei.

URIAŞA PUTERE

Scenariu: ILIE TĂNĂSACHE

Desene: PUIU MANU

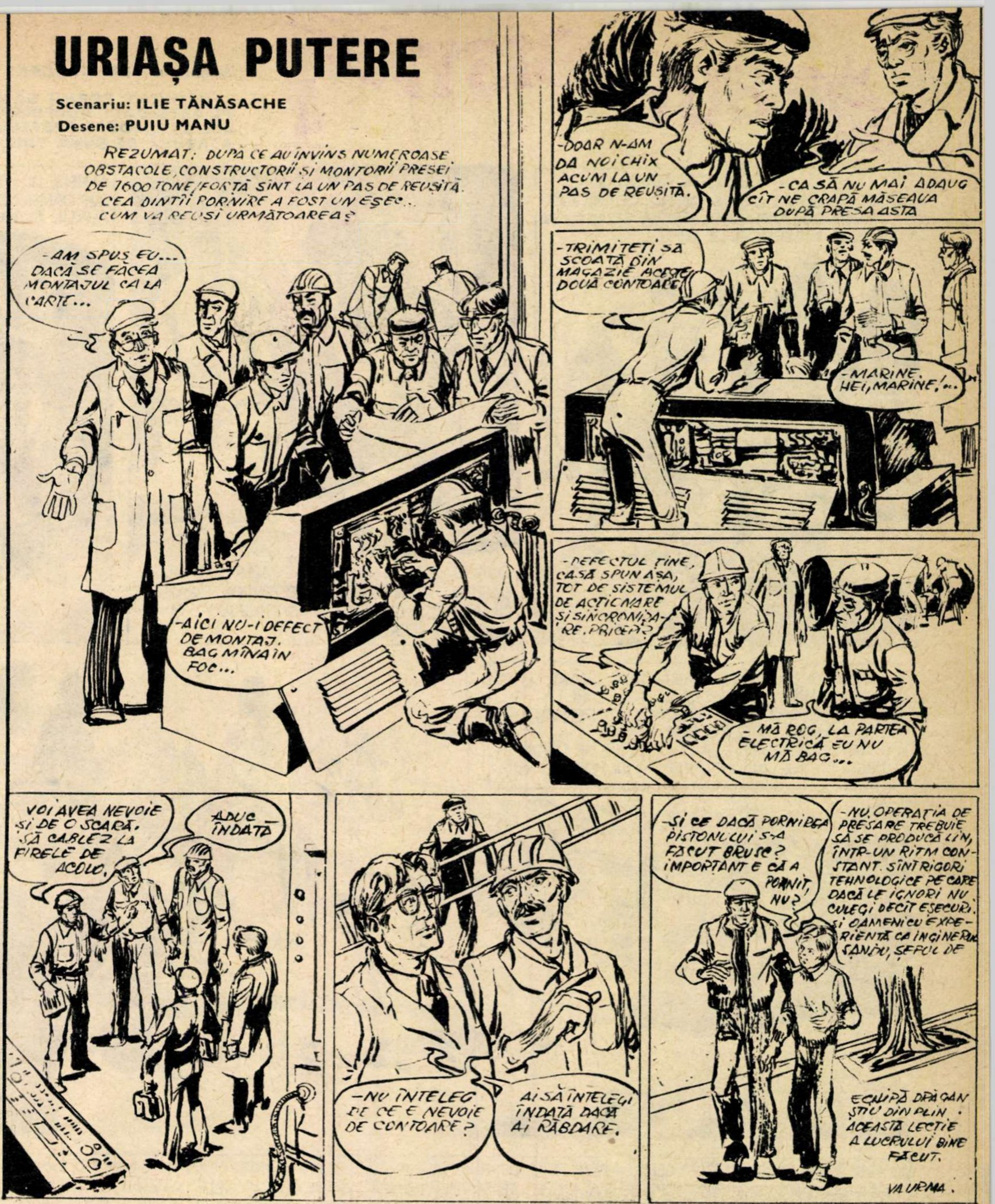
REZUMAT: DUPĂ CE AU ÎNVINS NUMEROASE OBSTACOLE, CONSTRUCTORII ŞI MONTORII PRESEI DE 7600 TONE/FORŢĂ SÎNT LA UN PAS DE REUŞITĂ. CEA DINTÎI PORNIRE A FOST UN EŞEC... CUM VA REUŞI URMĂTOAREA?
-AM SPUS EU... DACĂ SE FĂCEA MONTAJUL CA LA CARTE...
-AICI NU-I DEFECT DE MONTAJ. BAG MÎNA ÎN FOC...
-DOAR N-AM DA NOI CHIX ACUM LA UN PAS DE REUŞITĂ.
-CA SĂ NU MAI ADAUG CÎT NE CRAPĂ MĂSEAUA DUPĂ PRESA ASTA
-TRIMITEŢI SĂ SCOATĂ DIN MAGAZIE ACESTE DOUĂ CONTOARE
-MARINE. HEI, MARINE!...
-DEFECTUL ŢINE, CA SĂ SPUN AŞA, TOT DE SISTEMUL DE ACŢIONARE ŞI SINCRONIZARE. PRICEPI?
- MĂ ROG, LA PARTEA ELECTRICĂ EU NU MĂ BAG...
VOI AVEA NEVOIE ŞI DE O SCARĂ. SĂ CABLEZ LA FIRELE DE ACOLO.
ADUC ÎNDATĂ
-NU ÎNŢELEG DE CE E NEVOIE DE CONTOARE?
AI SĂ ÎNŢELEGI ÎNDATĂ DACĂ AI RĂBDARE.
-ŞI CE DACĂ PORNIREA PISTONULUI S-A FĂCUT BRUSC? IMPORTANT E CĂ A PORNIT, NU?
-NU. OPERAŢIA DE PRESARE TREBUIE SĂ SE PRODUCĂ LIN, ÎNTR-UN RITM CONSTANT. SÎNT RIGORI TEHNOLOGICE PE CARE DACĂ LE IGNORI NU CULEGI DECÎT EŞECURI. ŞI OAMENI CU EXPERIENŢĂ CA INGINERUL SANDU, ŞEFUL DE
ECHIPĂ DRĂGAN ŞTIU DIN PLIN ACEASTĂ LECŢIE A LUCRULUI BINE FĂCUT.
VA URMA.

Vreţi să fiţi la curent cu cele mai noi descoperiri şi invenţii din toate domeniile ştiinţei şi tehnicii?

Vă interesează aviaţia, biologia, electronica, automobilismul, agrotehnica modernă, cosmologia, biografiile marilor savanţi?

Vreţi să deveniţi voi înşivă inventatori, constructori, proiectanţi?

PREGĂTIŢI-VĂ SĂ VĂ PROCURAŢI REVISTA «START SPRE VIITOR», CARE VA APĂREA ÎN CURÎND!

Cutezătorii

Redactor şef:
MIHAI NEGULESCU
Redactor şef adjunct:
OVIDIU ZOTTA
Secretar responsabil de redacţie:
IOAN DONCA

Prezentarea artistică:
POMPILIU DUMITRESCU
Prezentarea tehnică:
LUCIA SICOMAŞ

Redacţia: Piaţa Scînteii nr. 1. Bucureşti 33. Telefon: 17 60 10; ADMINISTRAŢIA: Editura «Scînteia» TIPARUL C.P.C.S. ABONAMENTE: prin oficiile şi agenţiile P.T.T.R. Cititorii din străinătate se pot abona adresîndu-se la ILEXIM — departamentul export-import presă P.O.B. 136—137 telex: 11226, Bucureşti.

BUREBISTA 4

9

Scenariu: VLAICU BÂRNA Desene: VALENTIN TĂNASE

REZUMAT: PORNIT SĂ UNEASCĂ SUB CONDUCEREA SA PE GETO-DACI, BUREBISTA ATACĂ UNIUNEA TRIBALĂ A LUI OTHAZOS. CĂPETENIA ALTEI UNIUNI TRIBALE I SE ALĂTURĂ DE BUNĂ VOIE.

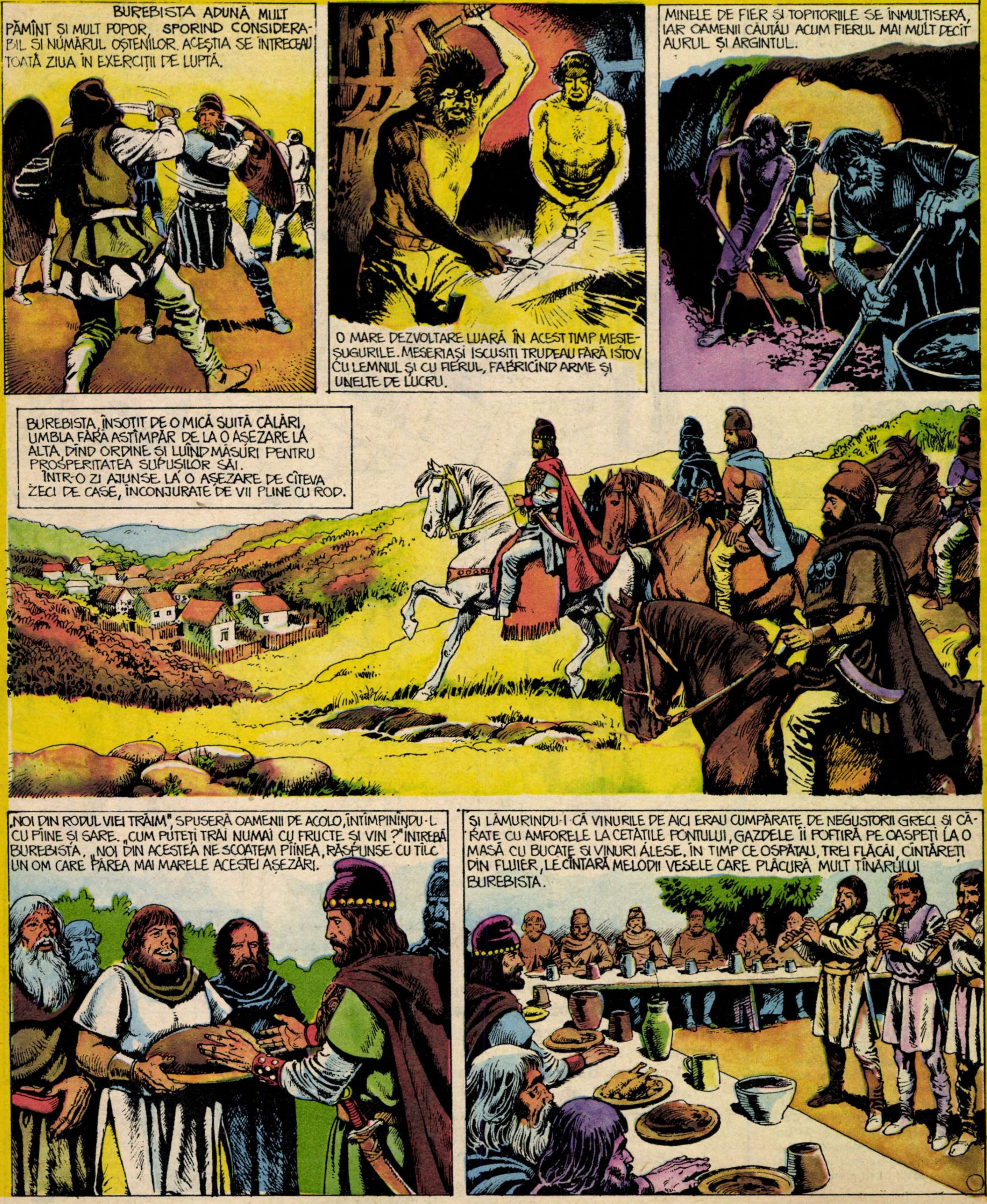
BUREBISTA ADUNĂ MULT PĂMÎNT ȘI MULT POPOR, SPORIND CONSIDERABIL ȘI NUMĂRUL OȘTENILOR. ACEȘTIA SE ÎNTRECEAU TOATĂ ZIUA ÎN EXERCIȚII DE LUPTĂ.
O MARE DEZVOLTARE LUARĂ ÎN ACEST TIMP MEȘTEȘUGURILE. MEȘERIAȘI ISCUSIȚI TRUDEAU FĂRĂ ISTOV CU LEMNUL ȘI CU FIERUL, FABRICÎND ARME ȘI UNELTE DE LUCRU.
MINELE DE FIER ȘI TOPITORIILE SE ÎNMULȚISERĂ, IAR OAMENII CĂUTAU ACUM FIERUL MAI MULT DECÎT AURUL ȘI ARGINTUL.
BUREBISTA, ÎNSOȚIT DE O MICĂ SUITĂ CĂLĂRI, UMBLA FĂRĂ ASTÎMPĂR DE LA O AȘEZARE LA ALTA, DÎND ORDINE ȘI LUÎND MĂSURI PENTRU PROSPERITATEA SUPUȘILOR SĂI. ÎNTR-O ZI AJUNSE LA O AȘEZARE DE CÎTEVA ZECI DE CASE, ÎNCONJURATE DE VII PLINE CU ROD.
„NOI DIN RODUL VIEI TRĂIM", SPUSERĂ OAMENII DE ACOLO, ÎNTÎMPINÎNDU-L CU PÎINE ȘI SARE. „CUM PUTEȚI TRĂI NUMAI CU FRUCTE ȘI VIN ?" ÎNTREBĂ BUREBISTA. „NOI DIN ACESTEA NE SCOATEM PÎINEA, RĂSPUNSE CU TÎLC UN OM CARE PĂREA MAI MARELE ACESTEI AȘEZĂRI.
ȘI LĂMURINDU-I CĂ VINURILE DE AICI ERAU CUMPĂRATE DE NEGUSTORII GRECI ȘI CĂRATE CU AMFORELE LA CETĂȚILE PONTULUI, GAZDELE ÎI POFTIRĂ PE OASPEȚI LA O MASĂ CU BUCATE ȘI VINURI ALESE. ÎN TIMP CE OSPĂTAU, TREI FLĂCĂI, CÎNTĂREȚI DIN FLUIER, LE CÎNTARĂ MELODII VESELE CARE PLĂCURĂ MULT TÎNĂRULUI BUREBISTA.

(VA URMA)

Cutezătorii

REVISTĂ SĂPTĂMÎNALĂ
EDITATĂ DE CONSILIUL NAȚIONAL
AL ORGANIZAȚIEI PIONIERILOR

5

JOI, 31 IANUARIE 1980,
ANUL XIV (644)

BUCURIILE IERNII

Fotografie: GRIGORE PREPELIȚĂ

9 martie 1980

ÎN ÎNTÎMPINAREA ALEGERILOR DE DEPUTAȚI

PIONIERII ÎȘI ÎNDEPLINESC CU HĂRNICIE ANGAJAMENTELE PE 1980

Pionierii Școlii generale din localitatea Stîlpu, județul Buzău, au realizat, pînă la jumătatea lunii ianuarie a.c., 30 la sută din angajamentul lor la muncă patriotică, predînd unităților colectoare însemnate cantități de materiale recuperabile. S-au evidențiat în mod deosebit detașamentele claselor a III-a B, a VII-a C și al clasei a VIII-a. Aceste detașamente și-au realizat sută la sută angajamentul lor de muncă patriotică. Noi trofee ale hărniciei dețin și pionierii de la școlile generale din localitățile Vintilă Vodă și Rușețu.

ÎN VERS, CÎNTEC ȘI JOC

În același județ, pionierii Școlii generale din localitatea Gălbinași au pregătit un montaj literar-muzical-coregrafic intitulat «O patrie, un partid, o conștiință». Programul artistic va fi prezentat în sala căminului cultural din localitate, în cinstea cooperatorilor fruntași și în întîmpinarea alegerilor de la 9 martie a.c.

OMAGIU MUNCII

Pionierii din municipiul Petroșani au inițiat acțiunea pionierească intitulată «Omagiu muncii». În cadrul acestei acțiuni, săptămînal purtătorii cravatei roșii cu tricolor de la școlile generale Uricani, nr. 1 Lupeni, nr. 6 Vulcan, nr. 5 și 4 Petroșani, nr. 1 și 3 Petrila vor prezenta spectacole artistice la întreprinderile miniere Uricani, Lupeni, Vulcan, Paroșeni, Petrila, Lonea, Dîlja. Ca și în alte dăți, măiestria și voioșia cutezătorilor va fi răsplătită cu aplauzele minerilor.

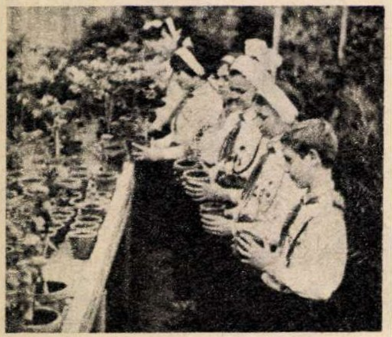

Pionierii și natura

TROPICUL TRECE PE LA... JIBOU!

De pe meleaguri sălăjene aflăm că, în aceste zile de iarnă, la Jibou a sosit timpul... culesului portocalilor! «Aici, la noi, brațele mlădioase ale iederei încing tulpinile copacilor, lămîii și portocalii te îmbie în orice clipă să le guști roadele iar zveltele garoafe te însoțesc la tot pasul cu parfumul lor discret».

Cum e posibil? veți spune. E doar iarnă și întreaga natură (chiar și în grădinile botanice) se odihnește sub veșmîntul de zăpadă.

Peisajul tropical pe care-l descriu pionierele **Florina Indreieș, Meda Iloc** *și* **Gabriela Iancu** *din Jibou își răsfață bogata gamă de culori sub uriașa cupolă de sticlă a Stațiunii tinerilor naturaliști. Aici, la lumina filtrată prin sutele de metri pătrați de geam ale serelor, corespondentele noastre, alături de mulți alți prieteni ai naturii din localitate, desfășoară o activitate pasionantă și plină de satisfacții. Cu fiecare ceas petrecut în tovărășia prietenilor în halate albe — cercetătorii care muncesc în cadrul stațiunii — copiii din Jibou reușesc să pătrundă noi și noi taine din viața plantelor, să urmărească pe viu diferite procese biologice despre care învață în orele de clasă și să însoțească prin observații atente evoluția unor specii de plante — de la momentul germinării semințelor pînă cînd planta oferă primele flori. Dar nu numai atît. Prietenii noștri din Jibou se gîndesc încă de pe acum la primăvară, la clipa cînd vor porni să-și înfrumusețeze localitatea. Zilnic, prin mîinile lor trec zeci și zeci de ghivece în care se răsfață plante tinere, pe care pionierii le îngrijesc cu mare atenție și pe care în luna mai le vom putea vedea alcătuind covorașe parfumate, viu colorate.*

TOT ÎNAINTE

Versuri: **MIHAI NEGULESCU**
N. CONSTANTINESCU

Muzica: **CORNEL ARION**

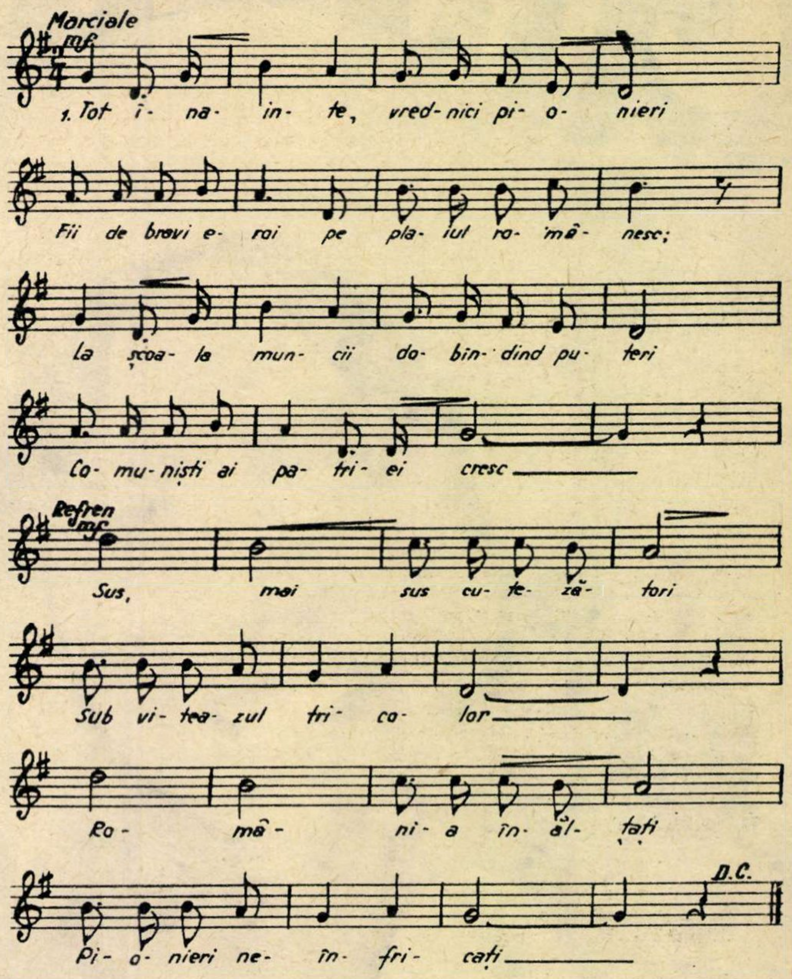
Marciale
mf
1. Tot î- na- in- te, vred- nici pi- o- nieri
Fii de bravi e- roi pe pla- iul ro- mâ- nesc;
La școa- la mun- cii do- bîn- dind pu- teri
Co- mu- niști ai pa- tri- ei cresc
Refren
mf
Sus, mai sus cu- te- ză- tori
Sub vi- tea- zul tri- co- lor
Ro- mâ- ni- a în- ăl- țați
D.C.
Pi- o- nieri ne- în- fri- cați

Tot înainte, vrednici pionieri
Fii de bravi eroi pe plaiul românesc;
La școala muncii dobîndind puteri
Comuniști ai patriei cresc!

Refren: *Sus, mai sus cutezători*
Sub viteazul tricolor
România înălțați
Pionieri neînfricați!

Sîntem nepoți de daci și de romani;
Harnici și viteji vom crește zi de zi
Azi învățăm cu tineresc elan,
Viitori constructori vom fi!

Refren...

Țară de glorii spre onoarea ta
Plaiul tău străbun să-l apărăm vom ști
Florile păcii mîna își vor da
Prieteni buni copiii vor fi.

Refren...

Spre comunism, măreţul ideal,
Steag muncitoresc purtăm în biruinți —
Ne dă putere dragostea de neam
Și iubirea pentru părinți.

Refren...

Azi pionieri și mîine utecişti,
Glorios partid, mereu te vom urma
Țării în zbor spre anii comuniști
Viața-ntreagă vom închina!

Refren...

CHENAR DE ONOARE

La Liceul pedagogic din Blaj activează un detașament de pionieri fruntași, detașamentul clasei a V-a A. Astfel, în primul trimestru, 16 pionieri au media generală între 9 și 10; 7 pionieri au media generală 8; 10 pionieri au media generală 7. Corigenți? Nici unul! Cutezătorilor din acest detașament, iubitori de carte, foarte harnici și disciplinați, comandantei-instructor Maria Raica, precum și întregului colectiv de profesori, le dorim în acest an (respectiv în noul trimestru) cît mai multă putere de muncă și noi izbînzi!

Biroul Consiliului orășenesc al
Organizației Pionierilor, Blaj

Nota redacției: La rîndul nostru, îi felicităm pe pionierii fruntași dintr-a V-a A și-i prezentăm cititorilor cu ajutorul imaginii-foto primită de la semnatari. După cum vedeți, este un clișeu realizat astă toamnă, care ne arată că hărnicia lor are o arie foarte vastă!

«ARO» ȘI «DACIA»

DOUĂ FIRME CU RENUME ÎN LUME

La începutul acestui an presa consemna un succes remarcabil al constructorilor români de autoturisme: un colectiv de la facultatea de automobile și tractoare a Universității din Brașov a realizat cu forțe proprii un motor diesel pentru autoturismele «DACIA 1300». Un lucru merită subliniat înainte de toate: acesta este **primul motor pe motorină din lume realizat la capacitatea de 1300 cmc.** Premiera tehnică românească ne prilejuiește o trecere în revistă a rezultatelor obținute de constructorii români de autoturisme.

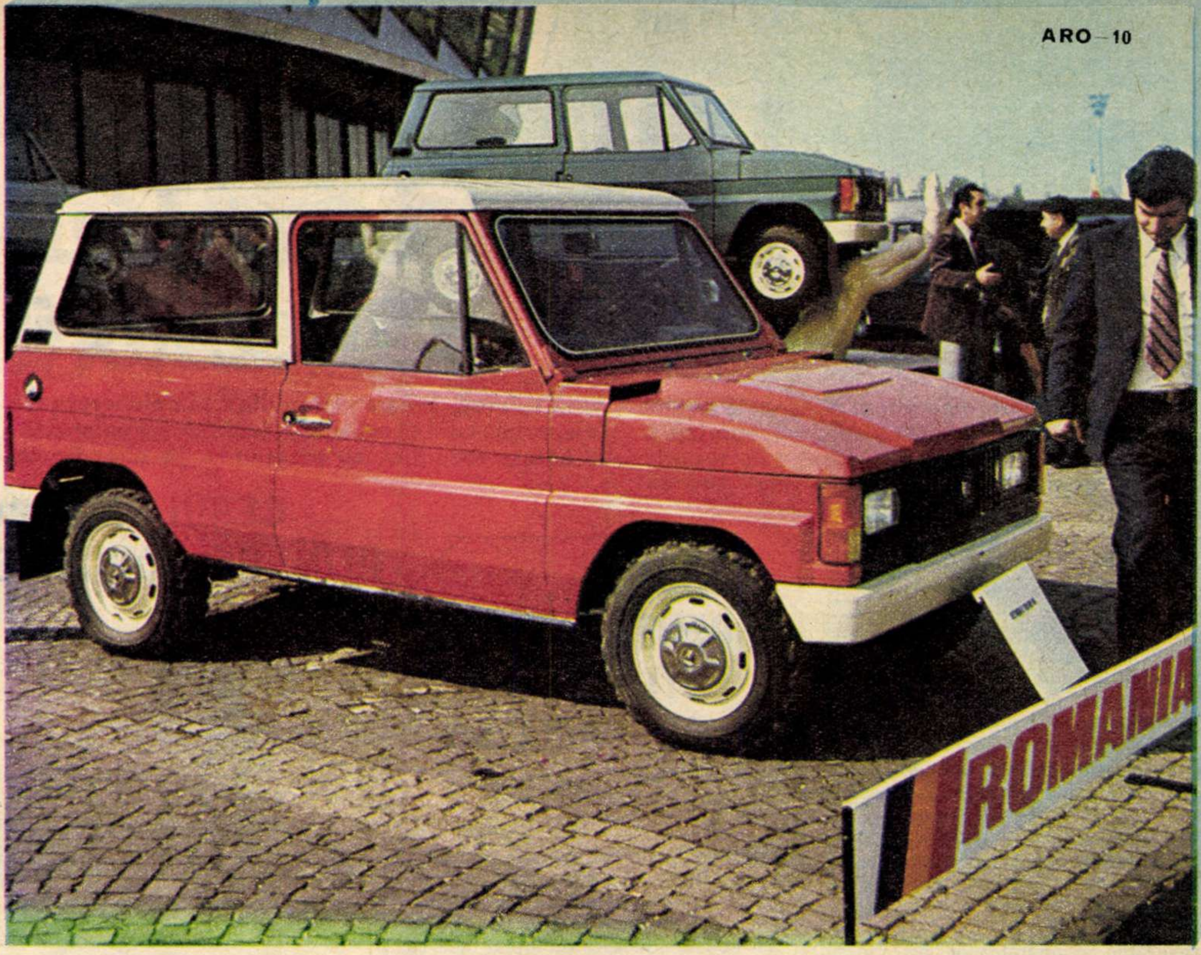

«ARO 10» — CEL MAI RECENT «ZIMBRU AL CARPAȚILOR»

Cele două întreprinderi constructoare de autoturisme din țara noastră — Întreprinderea mecanică Muscel și Intreprinderea de autoturisme Pitești — sînt pe cît de mature în realizări pe atît de tinere în ani de existență. În 1957 la Cîmpulung Muscel se realiza, în condiții de atelier și cu utilaje acționate manual, primul autoturism de teren: «M-57». În cei 23 de ani care au trecut, autoturismele «ARO» au fost realizate în opt tipuri și 40 de variante. De la 20 august 1968, data fabricării primului autoturism de oraș — «DACIA 1100» — și pînă acum, la Pitești s-au produs peste o jumătate milion de autoturisme în nouă variante.

Drumul parcurs din 1957, din clipa debutului românesc în producția de autoturisme, este prestigios. De la «M-57» (litera simbolizînd Muscelul, iar cifra anul de fabricație) și pînă la cea mai recentă creație a muscelenilor — «ARO 10» —, mii de autoturisme au prezentat lumii faima și prestigiul creației tehnice românești, pasiunea și inventivitatea celor care lucrează în acest domeniu. Autoturismele românești «ARO» circulă începînd din 1979 și în Australia, astfel încît acest simbol al competitivității și priceperii se afirmă pe toate continentele globului, în aproape 50 de țări.

Printre cele mai frumoase performanțe ale autoturismelor «ARO» se înscriu la loc de cinste, locul I în raliul de la Detroit — S.U.A., locul I în raliul Safari din Anglia. La jumătatea anului trecut, participînd în Austria la un test

Ing. IOAN VOICU

(CONTINUARE ÎN PAG. 10)

RECORDMENII „STADIONULUI DE GHEAȚĂ“

● RECORD DE PARTICIPARE ● APRIGĂ DISPUTĂ ÎNTRE... ANTRENORI ȘI INSTRUCTORI ● PIONIERII DIN BUCUREȘTI, CLUJ-NAPOCA, MIERCUREA CIUC ȘI SIBIU LA ÎNĂLȚIME.

Spre deosebire de ediția trecută a concursurilor de patinaj viteză ale vacanței de iarnă, cînd la startul diferitelor probe s-au prezentat 111 concurenți, de data aceasta aproape 230 de fete și băieți, între 8 și 15 ani, au pus stăpînire pe «inelul de gheață naturală», de dimensiuni olimpice, din Miercurea Ciuc, cifră care reprezintă un record de participare. Disputîndu-și întîietatea cu dîrzenia specifică vîrstei lor, ne-am dat seama că micii viteziști — toți îmbrăcați în frumoase costume și avînd ghete cu patine de performanță — și-au pus în gînd să devină patinatori de nădejde, obținînd rezultate superioare anilor trecuți, deși mulți se aflau la prima evoluție publică.

«Rivalitatea» dintre sportivi s-a extins adesea dincolo de culoarele pistei, întrecerile caracterizîndu-se și printr-o aprigă dispută între... antrenori sau profesori, care au reprezentat vitezisti de forțe sensibil egale. Cea mai bogată recoltă de rezultate a obținut-o inimosul profesor de educație fizică Ștefan Demeni (Clubul sportiv școlar «Triumf», București) cu talentatul său patinator în vîrstă de numai 12 ani, **Orlando Cristea** (elev în clasa a șaptea la Școala generală nr. 204, cu note de 8, 9 și 10 în catalog), laureatul autoritar al probelor de copii II, care **a stabilit în actualul sezon OPT RECORDURI NAȚIONALE la categoria respectivă de participare.** Colega lui mai mică de club, **Andrea Gogan,** a cîștigat toate pro-

TRAIAN IOANIȚESCU

(CONTINUARE ÎN PAG. 6)

În imagine: Orlando Cristea

Pe schiuri și săniuțe, în decorul de basm al iernii.